

**Ούτε δεκάρα στους
τοκογλύφους**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Επιχείρηση
προπαγάνδας με το
χρέος**

ΣΕΛΙΔΑ 16

...και στην κορφή Σκουρλέτης

ΣΕΛΙΔΑ 3

Επίσκεψη Ομπάμα

**Προσβολή στους
νεκρούς του
Πολυτεχνείου**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Εχουν προγράψει τη
ΔΕΗ και παριστάνουν
τις αθώες περισσότερες**

ΣΕΛΙΔΑ 12

**Στο στόχαστρο της
«Ευρώπης-φρούριο»
πρόσφυγες και
μετανάστες**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Πανικός στο «σύστημα
Γατούλη»**

ΣΕΛΙΔΑ 13

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 889 - 28 Οκτώβρη 2016

www.eksegersi.gr

**Διαπραγματεύονται το
νέο πακέτο αντεργατικών
και αντιλαϊκών μέτρων**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Scripta... Verba...

Επίσης, επισημάνανε ότι είναι απαράδεκτο να υπάρχει εδώ και πάρα πολύ καιρό η δέσμευση, η απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, για 66.000 θέσεις relocation, δηλαδή για 66.000 πρόσφυγες που θα μετεγκατασταθούν από την Ελλάδα σε ευρωπαϊκές χώρες, και μέσα σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα να έχουν ολοκληρωθεί μονάχα 5.200 από τις 66.000.

Αλέξης Τσίπρας

Το παράπονο του γελωτοποιού στις «αυλές» των κεντροευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών αυτοκρατοριών.

Όλοι μαζί τα συμφωνούμε κι όλοι μαζί τα εφαρμόζουμε. Δεν τα εφαρμόζουν οι δεξιοί του κόμματος και οι αριστεροί λένε κάτι άλλο.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Ο καλύτερος ορισμός της συνενοχής.

Σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου και αν πας, όταν πεις ότι είσαι κομμουνιστής σε βάζουν φυλακή. Στην Ελλάδα γίνεται το αντίθετο.

Αδωνις Γεωργιάδης

Νοσταλγεί τα ξερονήσια ο αντιπρόεδρος της ΝΔ.

Δεν έχω καμία απολύτως πρόθεση να μετακινηθώ σε κάποιο άλλο κόμμα και να πάω αλλού. Εγώ θα παλέψω για τη συγκρότηση του μεσαίου χώρου, της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης.

Σπύρος Λυκούδης

Με ηγέτιδα δύναμη το ΠΑΣΟΚ, μαζί με τη ΔΗΜΑΡ και τις Κινήσεις Πολιτών.

Ο Παναγιώτατος με την ποιμαντική και ανθρωπιστική του δράση εκφράζει την μακράντων παράδοση της πίστης και του Γένους με τρόπο που την κάνει όντως Οικουμενική. Του εύχομαι υγεία και δύναμη προκειμένου να προσφέρει πολλά ακόμα στην Ορθοδοξία και τον Ελληνισμό.

Γιάννης Αμανατίδης

Απορούμε γιατί ο Τσίπρας δεν τον κάνει υπουργό Παιδείας και Ορησκευμάτων και τον έχει απλό υφυπουργό Εξωτερικών.

Όσοι υπονομεύουν, για να ταραχθούν οι σχέσεις μας και να υπάρξουν συγκρούσεις με την Πολιτεία, είναι βόμβα στη βάση της πατρίδας μας. Αυτή την ώρα χρειάζεται να αγαπηθούμε περισσότερο.

Αθηνών Ιερώνυμος

Αφού ροκάνισε τον Φίλη, ρίχνει και μερικές μπηχτές κατά Αμβρόσιου (αόριστα, χωρίς να τον κατονομάζει), για να αποκαταστήσει ισορροπίες.

Ε, αυτοί που τους περισσεύουν πέντε, δέκα εκατομμύρια να μην τα σπρώχνουν στους οικονομικά αδύναμους;

Κώστας Ζαχαριάδης

Αγλαΐσμα πολιτικής σοφίας ο συριζαίος βουλευτής.

ΡΙΠΕΣ

◆ Ο Τσακαλώτος στέλνει non paper για τις συναντήσεις με την τρόικα ◆ Ο Σταθάκης επίσης ◆ Ο Κατρούγκαλος όχι ◆ Αυτός μιλάει με διαρροές ή στέλνει ανακοινώσεις για να διαψεύσει δημοσιεύματα του αντιπολιτευόμενου Τύπου ◆ Καλύτερο το απόλυτο σκοτάδι από την -έστω και επιγραμματική- ενημέρωση ◆ Γιατί σε μια οποιαδήποτε ενημέρωση θα πρέπει ν' αναφέρει κάποια από τα θέματα που βρίσκονται στην ατζέντα ◆ Και δεν υπάρχει ούτε ένα που να του επιτρέπει να χτίσει μια αβανταδόρική για την κυβέρνηση προπαγάνδα ◆ Καλά, αυτό δεν έχει ξαναγίνει στα παγκόσμια χρονικά ◆ Να ιδρύεις κόμμα κι αυτό να σε διαγράφει μετά από λίγους μήνες! ◆ «Του ευχόμαστε καλή επιτυχία στις επόμενες αναζητήσεις του και τον ευχαριστούμε για τη μέχρι τώρα συμμετοχή του. Η Δημοκρατική Ευθύνη δεν θα

ασχοληθεί ξανά με το θέμα Θεοχάρη» ανακοίνωσε ο... συνιδρυτής του... κόμματος ◆ Η στήλη ψηφίζει τρελά Ευθυμιάδου Αναγνωστέλλη Βέρθα ◆ Ποια είν' αυτή; ◆ Ου να μου χαθείτε, άσχετοι ◆ Η μουσική επιμελήτρια που πήρε τη «δουλειά» στον ΟΑΣΑ είναι ◆ Όταν θα μπαίνετε σε λεωφορείο, τρώει ή μετρώ και θ' ακούτε τις επιλογές της, να δώ αν θα κάνετε κακόβουλα σχόλια ◆ «Χαλάλι τα τέσσερα χιλιάρικα» θα λέτε ◆ Ακούστε το και βάλτε το καλά στο μυαλό σας, κακεντρεχείς ◆ Ο πρόεδρος Λεβέντης έκανε βουλευτή το θετό γιο του, γιατί θέλει να έχει κοντά του έναν δικό του άνθρωπο, να του δίνει τα φάρμακά του ◆ Γιατί παίρνει πολλά φάρμακα, όπως μας είπε ◆ Νοσοκόμα είναι, κύριοι, ο Μάριος Γεωργιάδης, όχι τίποτ' άλλο ◆ Εχω κι άλλο «τάπωμα» για τους κακεντρεχείς ◆ Την ακούσατε, ρε, την αναπληρώτρια υπουργό Θεανώ

πώς «τσιτάριζε» Ρόζα Λούξεμπουργκ; ◆ Που μας λέγατε ότι μόνο συνταγές για γεμιστά και παπουτσάκια ξέρει; ◆ Βέβαια, έχει και η στήλη το κρυφό μαράζι της ◆ Και θα το μοιραστεί με τους αναγνώστες της ◆ Δεν πήρε το λόγο στο συνέδριο ο γίγαντας Μιχελογιαννάκης ◆ Πληροφορίες που τον φέρουν να διαπραγματεύεται με άλλο κόμμα είναι ψευδείς ◆ Αλήτες συριζαίοι, τη φάγατε την Ολγα, την τσίφτισσα, την καραμπουζουκλού ◆ Και να μην μπορεί ούτε μια ζέιμπεκιά να πάει να ρίξει, για να πνίξει τον πόνο της ◆ Βλέπετε, караδοκούν οι άλλοι με τα κινητά να απαθανατίζουν τη σκηνή ◆ Και να παραδώσουν την Ολγάρα βορά στα στίφη των ιντερνετικών ματάκηδων ◆ «Ανατριχιάζουμε στη λέξη χωρισμός» είπε ο Τζερόνιμο ◆ Ελα, δε θέλω πονηρά χαμόγελα και υπαινιγμούς ◆ Στο χωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος ανα-

φέρεται, όχι στους άλλους χωρισμούς που πήγε το βρόμικο μυαλό σας ◆ Κεκλεισμένων των θυρών έγιναν οι συνεδριάσεις του ΣτΕ για τα τηλεοπτικά ◆ Την απόφαση πήρε ο πρόεδρός του, για να μπορέσει να εκτυλιχτεί ανεμόδιστα το σύστριγγλο ◆ Όπως έγραψε η «Κόντρα», η παιδική χαρά του Μαξίμου κατάφερε να μπαχαλέψει και το ΣτΕ ◆ Το δικαστήριο που ρόλος του είναι να εφαρμόζει «το δίκαιο του μονάρχη» ◆ Στη Μαδρίτη, ξεκίνησε η πρώτη από τις μεγάλες δίκες για τις μίζες προς το Λαϊκό και το Σοσιαλιστικό Κόμμα ◆ Στη Μαδρίτη, η ΚΕ του Σοσιαλιστικού Κόμματος αποφάσισε να απόσχει από την ψηφοφορία στη Βουλή, ώστε το Λαϊκό Κόμμα να μπορέσει να σχηματίσει κυβέρνηση ◆ Πολιτισμένα πράγματα ◆ Φύγει ή μένει στο ΥΠΕΝ ο Σκουρλέτης, τη δουλειά του Μελισσανίδη του την έκανε ◆ Παραμύθι τέλος ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ο Μικρούτσικος με τον Πασχαλίδη, φρονίμως ποιούντες, ματαίωσαν συναυλία τους στο Ιλίο, όταν φορείς της πόλης τούς πληροφόρησαν ότι η συναυλία εντασσόταν στο πρόγραμμα των περιβόητων «Λευκών Νυχτών» (τα μαγαζιά μένουν ανοιχτά όλη τη νύχτα, που γίνεται Μαύρη Νύχτα για τους εργαζόμενους). Εχουμε την υποψία ότι το γνώριζαν από την αρχή, αλλά έκαναν το κορόιδο. Όταν, όμως, τους επισκέφτηκαν συλλογικότητες της πόλης, κατάλαβαν ότι έτσι και επέμεναν θα έπεφτε... πολύ ζαρζαβατικό και θα σιγπαλιζόνταν χειρότερα από τον Νταλάρα, οπότε αποφάσισαν να ματαιώσουν τη συναυλία τους. Τώρα, ο δήμαρχος Ιλίου Ζενέτος τους ζητά -με αγωγή- να πληρώσουν 340.000 ευρώ για... «ηθική βλάβη». Είναι τέτοια η αποθράσυνση των μνημονιακών τεράτων, που φτάνουν να βαπτίζουν «ηθική βλάβη» τη ματαίωση μιας συναυλίας, που έγινε με

πολιτικό-κοινωνικό σκεπτικό από τους καλλιτέχνες.

Κ Τη σύνθεση τη δανειζόμαστε από το «Ποντίκι» και την αναδημοσιεύουμε, γιατί ζηλέψαμε την ευθυβολία της. Για όσους δε θυμούνται: την περίοδο που ο Κουβέλης συγκυβερνούσε μαζί με τους Σαμαρά και Βενιζέλο, στη διαδήλωση μιας πανεργατικής απεργίας, η νεολαία ΣΥΡΙΖΑ

φώναζε το σύνθημα: «Μισθούς-συντάξεις τις έκανες κουρέλι, άντε και γαμήσου, σύντροφε Κουβέλη!»

Κ «Το Πολιτικό Βαρόμετρο της Public Issue δεν θα πραγματοποιείται, εφεξής, για λογαριασμό της ΑΥΓΗΣ, ύστερα από σχετική απόφαση της εφημερίδας». Μ' αυτό το λακωνικό μήνυμα στο Twitter ανακοίνωσε η Public Issue το

τέλος της συνεργασίας της με την εφημερίδα του ΣΥΡΙΖΑ. Το λόγο τον ξέρουμε: τα νούμερα δεν ήταν συμβατά με την κυβερνητική προπαγάνδα. Όταν ένα γκάλοπ, που δείχνει τη ΝΔ να προηγείται του ΣΥΡΙΖΑ και τον Κούλη να είναι μπροστά από τον Τσίπρα ως «καταλληλότερος», δημοσιεύεται στην κομματική εφημερίδα, αποκτά αδιαμφισβήτητο κύρος. Ενώ αν δημοσιευτεί σε οποιοδήποτε άλλο Μέσο μπορεί να αμφισβητηθεί.

Κ «Ε, λοιπόν εδώ θα το δηλώσουμε ξεκάθαρα. Αυτή δεν είναι μια μάχη ενός υπουργού.

Είναι μια μάχη μιας παράταξης και ολόκληρου του ελληνικού λαού για να μπει επιτέλους φως στο σκοτάδι της διαπλοκής εδώ και τόσα χρόνια». Από τη φράση αυτή, με την οποία ο Τσίπρας έκλεισε την ομιλία του στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, πετάξετε την αναφορά στο λαό (εκτός αν ο Τσίπρας με τον Παππά εκπροσωπούν το λαό), βάλτε ερωτηματικό στην αναφορά στην παράταξη (πραγματικά δεν ξέρουμε αν ολόκληρος ο ΣΥΡΙΖΑ έχει την ίδια άποψη) και κρατήστε μόνο την αναφορά στον Παππά. Ήταν απολύτως αναμενόμενο ο Τσίπρας να καλύψει τον (ακόμα) Διόσκουρο του.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Και βεβαίως στόχος μας διαρκής, στόχος ουσιαστικός είναι να αφήσουμε ένα βαθύ αριστερό ίχνος, προοδευτικό ίχνος, προοδευτικό αποτύπωμα στις ίδιες τις δομές της ελληνικής κοινωνίας. Με την εμβάθυνση των δημοκρατικών θεσμών και την ενίσχυση της κοινωνικής πλειοψηφίας στην καθημερινή της σύγκρουση με το καθεστώς της ολιγαρχίας.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

29/10: Ημέρα διδύμων, ημέρα κατά ψωρίασης, ημέρα κατά εγκεφαλικών επεισοδίων, Τουρκία: Ημέρα δημοκρατίας, Κύπρος: Ημέρα αγνοούμενων **29/10/1918: Ιδρυση ΓΣΕΕ από 44 εργατικές οργανώσεις-εκπροσώπους 50.000 εργατών** 29/10/2004: Βομβιστική ενέργεια Επαναστατικού Αγώνα στη γέφυρα Πέτρου Ράλλη 30/10: Ημέρα ορθοπεδικών νοσοκόμων **30/10/1944: Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης από ναζιστική κατοχή** **30/10/1945: Ένας νεκρός, δέκα τραυματίες σε συγκέντρωση πρώτης επετείου απελευθέρωσης Θεσσαλονίκης (χιτύπημα από οπαδούς Δεξιάς)** 30/10/1980: Καταστροφή υποσταθμού διανομής ηλεκτρικού

ρεύματος στην ΑΕ Ψυγεία Ελλάδος (ΕΛΑ) 31/10: Ημέρα αποταμίευσης 31/10/1990: Προφυλάκιση Γιώργου Πέτσου για ανάμιξη στο σκάνδαλο Κοσκωτά 1/11: Ημέρα χορτοφαγίας, ημέρα δωρεάς οργάνων, Αλγερία, Βιετνάμ: Ημέρα επανάστασης (1954, 1963) 1/11/1968: Θάνατος Γεώργιου Παπανδρέου 1/11/1977: Βόμβα σε δικαστικό μέγαρο (Σάαρ) παρά τα πρωτοφανή αστυνομικά μέτρα (RAF) 1/11/1986: Δύο βόμβες (Παρίσι) σε γραφεία αεροπορικής εταιρίας και Κυβερνητικής Υπηρεσίας Μεταναστών («Άμεση Δράση») 1/11/2000: Ο 23χρονος Αλβανός Bledar Qoshku σκοτώνεται «στη διάρκεια ανταλλαγής πυρών», αλλά «το όπλο που είχε» δε βρέθηκε ποτέ 2/11: Μεξικό, Πορτογαλία: Ημέρα νεκρών **2/11/1977: Απαλλαγή βασανιστή Καλύβα, την ίδια μέρα έντεκα μεταλλωρύχοι**

της «Μαντέμ Λάκο» καταδικάζονται σε 56 μήνες φυλάκισης 2/11/1989: Δύο βόμβες στο σπίτι αρχηγού ΕΛΑΣ Γιάννη Αντωνόπουλου δεν εξερράγησαν λόγω βλάβης (ΕΛΑ) 2/11/1991: Ρουκέτα εναντίον λεωφορείου ΜΑΤ στη Χαριλάου Τρικούπη, ένας νεκρός αστυνομικός και έξι τραυματίες (17Ν) 2/11/2002: Συνοριοφύλακες σκοτώνουν 32χρονο Αλβανό (Καστοριά) 3/11: Παναμάς: Ημέρα ανεξαρτησίας (1903), Ιαπωνία: Ημέρα πολιτισμού **3/11/1956: Κατάληψη Γάζας από Ισραήλ** 3/11/1992: Χτύπημα ΔΟΥ Αμαρουσίου (17Ν) 4/11: Παναμάς: Ημέρα σημαίας 4/11/1973: Πορεία 5.000 ατόμων μετά το μνημόσυνο Παπανδρέου, συγκρούσεις με αστυνομία, πυροβολισμοί, οδοφράγματα, 37 συλληψείς.

...και στην κορφή Σκουρλέτης

Μπορεί ο Τσίπρας να μιλάει για «μεταμοντέρνο μιντιακό πραξικόπημα» και ο Σκουρλέτης να καταγγέλλει «πλήθος δημοσιευμάτων στις εφημερίδες και το διαδίκτυο με ανακρίβειες και κατασκευασμένες διαρροές», όμως είναι αυτοί που -με πράξεις ή παραλείψεις, όπως λένε στο ποινικό δίκαιο- τροφοδοτούν όλα τα δημοσιεύματα. Όμως, αν παραμερίσουμε για λίγο όλη τη φιλολογία και την παραφιλολογία, για το τι είπε ο ένας, τι απάντησε ο άλλος, τι διέρρευσε το ένα κέντρο και ποιοι συνασπίζονται γύρω από φράξεις και υποφράξεις, αν παραμερίσουμε όλα αυτά τα γαργαλιστικά παραπολιτικά σχόλια και γεγονότα και πάμε στην ουσία, θα διαπιστώσουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ περνά την κρίση που πέρασαν πάνω στη διετία και όλα τα προηγούμενα μνημονιακά κόμματα εξουσίας.

Τα εξωτερικά χαρακτηριστικά αυτής της κρίσης διαφέρουν, όμως η ουσία είναι η ίδια. Όταν ένα αστικό κόμμα βρίσκεται σε άνοδο, ουδείς τολμά να αμφισβητήσει την ηγετική ομάδα και τον αρχηγό, γιατί αυτόματα θα απομονωθεί. Όταν, όμως, ένα κυβερνών κόμμα βρίσκεται σε πτώση, είναι απολύτως λογικό να βυθιστεί σε κρίση, ανεξάρτητα από το βάθος που έχει αυτή η κρίση σε μια δεδομένη στιγμή. Αυτή η κρίση τις περισσότερες φορές έχει χαρακτήρα παραγοντιστικό. Φράξεις, δελφίνοι και ηγετίσκοι εκμεταλλεύονται την ευκαιρία για να αυξήσουν την επιρροή τους στο μηχανισμό του κόμματος και στην εκλογική του πελατεία, δημιουργώντας εκ των προτέρων συνθήκες που θα προστατέψουν τους ίδιους και θα ριξουν τις ευθύνες σε άλλους, όταν έρθει η ώρα της ήττας (ακόμα κι αν αυτή η ήττα συντελεστεί σε μια ήρεμη εκλογική μάχη).

Σε συνθήκες κατακόρυφης μείωσης της επιρροής ενός κόμματος εξουσίας, πυροδοτείται στο εσωτερικό του μια κινητικότητα. Η τράπουλα ξαναμοιράζεται και όλοι τρέχουν να πιάσουν θέσεις, κοιτάζοντας όχι μόνο το παρόν αλλά και το μέλλον. Όταν το κόμμα θα ηττηθεί στις εκλογές και θα βρεθεί στην αντιπολίτευση, θα πρέπει να είναι έτοιμοι για το ξαναμοίρασμα της εσωκομματικής τράπουλας, που αναμφίβολα θα γίνει.

Επί σχεδόν δύο χρόνια, που ο ΣΥΡΙΖΑ είναι στην κυβέρνηση (για να μην αναφέρουμε το χρονικό διάστημα μετά το 2012), ο Τσίπρας κυβερνά με μια μικρή ομάδα «κολλητών» του, χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανένα. Μετά την αποχώρηση των Λαφαζανικών, της Κωνσταντοπούλου, του Βαρουφάκη και μερικών ακόμα, η άσκη-

ση της εξουσίας έγινε ακόμα πιο κλειστή υπόθεση. Ε, όταν το κόμμα αρχίζει να πέφτει, αυτό θα αμφισβητηθεί από τις άλλες φράξεις. Δεν είναι τυχαίο που ο Τσίπρας κρατάει σαν υπερόπλο το συνταγματικό προνόμιο του καθορισμού της σύνθεσης του υπουργικού συμβουλίου από τον πρωθυπουργό. Σ' αυτό εξαντλείται ο δημοκρατισμός του ΣΥΡΙΖΑ. Μπορεί συνταγματικά αυτό να είναι προνόμιο του πρωθυπουργού, κανένας όμως δεν τον εμποδίζει να το εκχωρήσει στα καθοδηγητικά όργανα του κόμματός του, αν όντως είναι ένα δημοκρατικό οργανωμένο κόμμα που διακρίνεται για την ενότητα θέλησης και δράσης του καθοδηγητικού του μηχανισμού. Αυτό, όμως, είναι το τελευταίο αποκλειστικά δικό του όπλο που έχει ο ΣΥΡΙΖΑ και έτσι βάζει το συνταγματικό προνόμιο πάνω από την (υποτιθέμενη) αριστεροσύνη του και την (υποτιθέμενη) πίστη του στη συλλογική λειτουργία και στη συλλογική λήψη **όλων** των αποφάσεων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε ένα συνέδριο. Κατά την προσυνεδριακή περίοδο δεν ακούστηκε «κιχ». Ακόμα κι εμείς, που λόγω καθήκοντος τα παρακολουθούμε αυτά, κοντεύαμε να ξεχάσουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει συνέδριο. Δεν έγιναν θορυβώδεις περιφερειακές συνδιασκέψεις, κάποια ψευδοθεωρητικά κείμενα τα διάβασαν μεταξύ τους, όσο για την «αντιστοιχία του κόμματος με την κοινωνική του επιρροή», το έλεγαν και γελούσαν μεταξύ τους. Πότε «ακούστηκε» ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει συνέδριο; Την τελευταία προσυνεδριακή εβδομάδα, όταν άρχισαν να γίνονται εκλογές για αντιπροσώπους και κάποια ηχηρά ονόματα δεν εκλέχτηκαν ή εκλέχτηκαν με πολύ λίγες ψήφους (μόνοι τους τα διέρρεαν αυτά τα στοιχεία, για να «θάψει» ο ένας τον άλλο).

Το ίδιο το συνέδριο ήταν ανιαρότατο, εκτός από λίγες στιγμές, οι οποίες προετοίμαζαν αυτό που θ' ακολουθούσε κατά τις ψηφοφορίες. Εκεί οι φράξεις εξάντλησαν όλη την τέχνη και τη δυναμική τους. Και έχασαν οι Τσιπραίои. Ο Παππάς είναι καλός για την κυβερνητική ίντριγκα, όμως εκείνοι που σιτίζονται στην Κουμουνδούρου είναι ικανότεροι στην εσωκομματική ίντριγκα (αυτή άλλωστε είναι η μοναδική τους ασχολία). Έτσι, η φράξια των «προεδρικών», παρά τις τρεις λίστες που κατέβασε δεν κατάφερε να πάρει τη μισή κεντρική επιτροπή, η φράξια των 53+ πήρε αυτό που ήθελε, ο γραμματέας Ρήγας κατάφερε να ανεβάσει υπέρμετρα το ποσοστό της φράξιας «Πλατφόρμα 2010», στην οποία ανήκει, ενώ οι

λεγόμενοι «κεντρώοι» (Βούτσης, Φίλης, Σκουρλέτης και μερικοί ακόμα) κατάφεραν να εκλεγούν σε ψηλή σειρά, παίρνοντας ψήφους απ' όλες τις φράξεις.

Το πατιρντί έγινε στις εκλογές για την πολιτική γραμματολογία. Ο Τσίπρας άφησε εκτός πρότασης για το εντεκαμελές πολιτικό συμβούλιο Σκουρλέτη και Δρίτσα. Ο Σκουρλέτης αρνήθηκε να είναι υποψήφιος με πρόταση από μέλη της φράξιας των 53+, η οποία εκδικήθηκε τον Τσίπρα αποκλείοντας Γεροβασίλη και Μπαλτά και εκλέγοντας τη Χριστοδουλοπούλου (σύζυγο του Δρίτσα). Οι Τσιπραίοι ψιλοϊσορρόπησαν τα πράγματα εκλέγοντας τη Βάκη (για να μη χάσουν άλλη μια θέση).

Χολωμένος ο Σκουρλέτης, έπιασε τους δημοσιογράφους που κάλυπταν τη συνεδρίαση της ΚΕ και τους είπε ότι δε δέχεται ν' αλλάξει υπουργείο, ούτε δέχεται να του πάρουν από το ΥΠΕΝ την αρμοδιότητα της Ενέργειας και να την πάνε σε άλλο υπουργείο. Αν γίνει οτιδήποτε από τα δύο, είπε, θα παραμείνει απλός βουλευτής... για να είναι και πιο κοντά στο λαό. Η σύγκρουση του Σκουρλέτη με τους Τσιπραίους είχε αρχίσει πριν από τη συνεδρίαση της ΚΕ, όταν αρνήθηκε να γίνει γραμματέας, θέση που του πρότεινε ο Τσίπρας, προφανώς για να τον ξεφορτωθεί. Τη μέρα που συνεδρίαζε η ΚΕ, η RealNews κυκλοφόρησε με συνέντευξη του, στην οποία ο Σκουρλέτης «χόντραινε» τη σύγκρουση με τους Τσιπραίους.

Δεν ήταν μόνο τα «ηρωικά» του τύπου «εμείς τονίζουμε πως δεν διεκδικούμε την πατρότητα του προγράμματος, σε αντίθεση με τη ΝΔ η οποία πιστεύει και εμπνέεται από αυτές τις πολιτικές», που θα μπορούσε να τα πει και ο Τσίπρας, μιλώντας σε κομματικό ακροατήριο. Δεν ήταν μόνο οι μπηχτές για «λύση για το χρέος, αλλά με ταυτόχρονη υπαγωγή σε ένα νέο πρόγραμμα». Ήταν και η έμμεση -αλλά ευθεία- επίθεση στον Τσίπρα για «απουσία ενός συλλογικού καθοδηγητικού πολιτικού κέντρου», που «φάνηκε καθ' όλη τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης και σε αρκετές περιπτώσεις επηρέασε και το αποτέλεσμα», καθώς και η δήλωση για «έλλειψη αλληλεγγύης» που αισθάνθηκε ως υπουργός, που τη θεωρεί «απότοκο της έλλειψης αυτού του πολιτικού κέντρου», την οποία «έλλειψη αλληλεγγύης» την αντιδίδε στείλε με την αλληλεγγύη που έβρισκε «στα απλά στελέχη και τον κόσμο της Αριστεράς». Το αποκορύφωμα ήταν η μη διάψευση της φιλολογίας που θέλει τον ίδιο, τον Δρίτσα και τον Σπίρτζη «βαριά» στην κυ-

βέρνηση. Αντί να πει ότι αυτά δεν περνάνε στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, άφησε να εννοηθεί ότι μπορεί και να περάσουν: «Είναι φανερό πως μέσα στους κύκλους των δανειστών υπάρχουν απόψεις που επιθυμούν διακαώς να καθορίσουν τη σύνθεση του υπουργικού συμβουλίου. Προφανώς μια τέτοια διάθεση έχει πολιτικό υπόβαθρο και στόχευση».

Ο εκβιασμός ήταν χοντρός για τον Τσίπρα. Ουσιαστικά ο Σκουρλέτης του έλεγε: ή με αφήνεις στο πόστο μου ή θα έχεις υποκύψει στους δανειστές, που σου καθορίζουν πια και τη σύνθεση του υπουργικού συμβουλίου. Ακολούθησε ένα μπαράζ με τους Τσιπραίους να προσπαθούν να αμυνθούν. Οι 53+ πήραν υπό την προστασία τους τον Σκουρλέτη. Ο Σκουρλέτης εμφανίστηκε σε συνέδριο για την Ενέργεια και αμφισβήτησε την ανάγκη πώλησης του 17% της ΔΕΗ που έχει περάσει στο ΤΑΙΠΕΔ. Ο Δρίτσα εμφανίστηκε να αμφισβητεί τις ιδιωτικοποιήσεις χαρακτηρίζοντάς τις αποικιοκρατικού τύπου. Φυσικά, και ο Σκουρλέτης, και ο Τσακαλώτος (των 53+), και ο Δρίτσα έχουν υπογράψει το Μνημόνιο και τις ιδιωτικοποιήσεις. Οι δύο πρώτοι έχουν υπογράψει και την πώληση του 17% της ΔΕΗ, όπως γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 12. Η μάχη δεν είναι επί αρχών, αλλά για τις καρέκλες. Πρόσχημα είναι η δήθεν αντίθεση στις ιδιωτικοποιήσεις.

Το απόγευμα της Τρίτης φάνηκε να υπογράφεται ανακωχή. Ο Σκουρλέτης πήγε στο Μαξίμου και συναντήθηκε με τον Τσίπρα. Φυσικά, παζάρι έγινε. Εκ του πρώτου αποτελέσματος, φάνηκε ο Σκουρλέτης να πήρε αυτό που ήθελε. Αλλιώς δεν νομίζουμε ότι θα έκανε τη γελοία δήλωση, με την οποία απέδωσε όλα τα δημοσιεύματα σε «ανακρίβειες και κατασκευασμένες διαρροές» και διαβεβαίωσε πόσο αγαπημένοι είναι στον ΣΥΡΙΖΑ και πόσο τιμούν την... «κουλτούρα διαλόγου». Μένει να δούμε (όταν θα γίνει ο ανασχηματισμός) αν όντως είναι έτσι. Γιατί αυτές οι λυκοσυμμαχίες εύκολα ανατρέπονται.

Εκείνο που πρέπει να κρατήσουμε απ' όλες αυτές τις φαγωμάρες στον ΣΥΡΙΖΑ, ενόψει του πρώτου κανονικού ανασχηματισμού της συγκυβέρνησης (αυτός που έγινε πέρσι τον Ιούλη ήταν αναγκαστικός), είναι πως κανένα κέντρο, καμιά φράξια, κανένα μεγαλοστέλεχος δεν ενδιαφέρεται για τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, ούτε αντιπαλεύουν τον αποικισμό της χώρας. Το ιδιαίτερο συμφέρον τους υπερασπίζονται, όπως νομίζουν καλύτερα.

Κεντρώα ανοίγματα, ακροδεξιά παραληρήματα

«Πάντα έλεγα ότι οι αριστεροί δεν είναι δημοκράτες και με έλεγαν υπερβολικό. Σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου και αν πας, όταν πεις ότι είσαι κομμουνιστής σε βάζουν φυλακή. Στην Ελλάδα γίνεται το αντίθετο». Ο αντιπρόεδρος της ΝΔ Μπουμπούκος φόρεσε τη φασιστική μουτσούνα. Την ίδια που φορούσε όταν κατέβαινε συνοψήφιος στο ΛΑΟΣ με τον Παναγιώταρο και άλλα γκεσέμια των νεοναζί της ΧΑ, όταν πλασάριζε το βιβλίο του Πλεύρη κτλ. Ουδεμία έκπληξη...

Εκπληξη ίσως προκάλεσε το «τάιμινγκ» και οι γενικότερες συνθήκες στο κόμμα του. Αλλά, αν το καλοσκεφτούμε, δεν είναι ανεξήγητο το φασιστικό παραλήρημα του αντιπρόεδρου.

Οι Μητσοτάκηδες παραδοσιακά δε χρησιμοποιούσαν την τυπική αντικομμουνιστική ρητορική των δεξιών και των ακροδεξιών. Αυτό επέτρεψε στον Μητσοτάκη πατέρα να μαζέψει γύρω του ανθρώπους όπως ο Γιάννης Βούλτεψης, ο Μίκης Θεοδωράκης και άλλοι. Ο Μητσοτάκης υιός έχει ως βασικό πολιτικό σύμβουλο και ίματζ μίκερ έναν τέως αριστερό (Θεοδωρικάκος) και κινείται στον άξονα του «μεσαίου χώρου», πατέντα του Λούλη που επέτρεψε στον Καραμανλή να γίνει πρωθυπουργός το 2004 και ξανά το 2007. Την ώρα που ο Μπουμπούκος παραληρεί με γλώσσα караβανά της δεκαετίας του '50, ο Κούλης επισκέπτεται την εργατοσύνολη της Ελευσίνας (η προηγούμενη επίσκεψή του ήταν στο Λαύριο) και λέει πράγματα που βρίσκονται στον αντίποδα των όσων λέει ο αντιπρόεδρος του: «Σήμερα δεν υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές μεταξύ Δεξιάς, Κέντρου και Αριστεράς, αλλά διαχωριστικές γραμμές μεταξύ αλήθειας και αποτελεσματικότητας και λαϊκισμού και ψέματος. Οι πολιτικοί πρέπει να δουλεύουν σκληρά και να λένε την αλήθεια. Εμείς αυτό κάνουμε και θα συνεχίσουμε να κάνουμε».

Όταν ο Μητσοτάκης χαράζει μια τέτοια γραμμή, ο Μπουμπούκος αισθάνεται το έδαφος κάτω από την καρέκλα του αντιπροέδρου να τρίζει. Γιατί το δικό του ακροατήριο είναι το καραδέξιο έως ακροδεξίό. Αυτούς θέλει να εκπροσωπήσει, γιατί απ' αυτούς μπορεί να αντλήσει δύναμη. Αλλωστε, έχει συνειδητοποιήσει ότι οι Μητσοτάκηδες τον χρησιμοποίησαν ενάντια στον Βαγγέλα και στον Τζίτζι και μετά τον πέταξαν στα αζήτητα, καθιστώντας το πόστο του καθαρά διακοσμητικό. Ο,τι είχε κάνει ο Σαμαράς στον Αβραμόπουλο: τον πήρε σύμμαχο για να νικήσει τη Ντόρα και μετά τον έκανε αντιπρόεδρο άνευ αρμοδιοτήτων, φροντίζοντας να βάλει δίπλα του έναν ακόμα αντιπρόεδρο, χωρίς προσωπικές ηγετικές φιλοδοξίες (Στ. Δήμας).

Ο Μπουμπούκος έχει δει τον Χατζηδάκη να ορίζεται αντιπρόεδρος και να έχει την ευθύνη για την κατάρτιση του προγράμματος της ΝΔ και τους Δένδια και Βορίδη να τοποθετούνται ως πρώτα βιολιά στη Βουλή. Ε, κάτι έπρεπε να κάνει για να υποδηλώσει την παρουσία του ως ομαδάρχης της ΝΔ. Κι αυτό το κάτι δε θα μπορούσε να είναι τίποτ' άλλο εκτός από την απεύθυνση στο πιο ακραίο κομμάτι των δεξιών ψηφοφόρων. Επειδή, όμως, είναι καλός έμπορας και άνθρωπος της πιάτσας, ξέρει πότε πρέπει να γίνει επιθετικός και πότε να κάνει πίσω. Αν δει ότι το μητσοτακαϊκό ενοχλείται από τα ακροδεξιά παραληρήματά του, θα κάνει μια θεαματική κωλοτούμπα και θα επανέλθει στην κομματική νομιμοφροσύνη. Παλιά του τέχνη κόσκινο οι κωλοτούμπες.

Ο Κούλης και οι στενοί του συνεργάτες δεν τσίμπησαν στην πρόκληση του Μπουμπούκου. Αλλωστε, έχουν πιο σοβαρά θέματα για ν' ασχοληθούν. Έχουν έναν πολιτικό σχεδιασμό που κινείται σε δυο άξονες. Πρώτο, πυρ ομαδών και κατά ριπάς με κατεύθυνση τον Τσίπρα, τον Καμμένο και τη συγκυβέρνησή τους. Οχι αντιμνημονιακή ρητορική, αλλά ανάδειξη της αναξιοπιστίας των Τσιπροκαμμένων, εμμονή σε κάθε λεπτομέρεια που θα αφαιρεί από τους τελευταίους το πολυθρύλητο «ηθικό πλεονέκτημα» και επιχειρηματολογία για την ανικανότητά τους, στηριγμένη κυρίως στα δεδομένα της εν εξελίξει διαπραγμάτευσης με την τρόικα, που πάντοτε εμφανίζει σημεία διάστασης με την εκάστοτε κυβέρνηση. Δεύτερο, «πορεία του Κούλη προς τον λαό», σχεδιασμένη σύμφωνα με τα αμερικάνικα πρότυπα: όχι μεγάλες συγκεντρώσεις, περιοδείες σε καφενεία και καφετέριες, ρακές και σφηνάκια, ο Κούλης άνετος και χωρίς γραβάτα, καφεβντούλα με τον κόσμο, συνάντηση με τους τοπικούς φορείς (αρκεί να μην είναι συριζαίοι) και, αν χρειαστεί, μια ομιλία σε κλειστό χώρο.

Όσο για το ζήτημα της διεύρυνσης, ο Κούλης και οι άνθρωποί του δείχνουν να το αντιμετωπίζουν με ιδιαίτερη προσοχή, όταν πρόκειται για βουλευτές. Βλέπετε, υπάρχει το «προπατορικό αμάρτημα» της αποστασίας του 1965 και δε θα ήθελαν να δώσουν τέτοια λαβή στην προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ (που προσπαθεί να κάνει διμέτωπο). Μπορεί να πήραν στη ΝΔ τον Καλλιάνο, όμως αυτόν ο Λεβέντης δεν τον είχε αφήσει να γίνει βουλευτής. Αντίθετα, τον Φωτήλα τον έχουν στο «περίμενο», γιατί είναι ακόμα πολύ νωπή η διαγραφή του από το Ποτάμι. Το ίδιο ισχύει και για τον πρώην πασόκο Λ. Γρηγοράκο, που φέρεται να ζητά την προσχώρησή του στη ΝΔ. Κάθε πράγμα στον καιρό του, λένε οι άνθρωποι του Κούλη.

ΥΓ. Είχε γραφεί αυτό το σημείωμα, όταν ο Μπουμπούκος έκανε μια θεαματική κωλοτούμπα στη Βουλή, δηλώνοντας ότι... παρερμηνεύτηκαν οι δηλώσεις του, ενώ ο Κουμουτσάκος δήλωσε ότι ο αντιπρόεδρος τα πήρε πίσω, οπότε το ζήτημα θεωρείται λήξαν.

Η Υποσαχάρια Αφρική είναι η πιο φτωχή περιοχή του πλανήτη. Με το 55% των κατοίκων της να ζει με κάτω από 3,1 δολάρια την ημέρα, αποτελεί δεξαμενή μεταναστών και προσφύγων που ολοένα και διογκώνεται. Το 2013, ο αριθμός προσφύγων και μεταναστών από την Υποσαχάρια Αφρική διπλασιάστηκε, σε σχέση με τα περίπου δέκα εκατομμύρια που ήταν το 1990, σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του ΔΝΤ για την ανισόμετρη ανάπτυξη στην περιοχή (βλ. <http://www.imf.org/external/pubs/ft/reo/2016/afr/eng/pdf/sre01016.pdf>). Περίπου 13 εκατομμύρια από το σύνολο των προσφύγων και μεταναστών μεταναστεύουν μέσα στην περιοχή.

Η έκθεση του ΔΝΤ κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για τα επόμενα χρόνια, καθώς διαπιστώνει ότι ήδη η οικονομική ανάπτυξη στις χώρες της Υποσαχάριας Αφρικής βρίσκεται στο χαμηλότερο επίπεδο της τελευταίας εικοσαετίας! Η πτώση των τιμών των πρώτων υλών (πρώτα απ' όλα του πετρελαίου) σε ένα «λιγότερο υποστηρικτικό» παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον» αναμένεται να οδηγήσει την περιοχή σε επιβράδυνση της αύξησης του ΑΕΠ μέχρι το τέλος του 2016. Ο ρυθμός αύξησης αναμένεται να πέσει

κάτω από το μισό του περσινού επιπέδου (1.4% έναντι 3.4%). Αυτό το ποσοστό είναι σημαντικά χαμηλότερο από το ποσοστό αύξησης του πληθυσμού κατά την ίδια χρονική περίοδο.

Τα ψυχρά νούμερα δε μπορούν, φυσικά, να περιγράψουν την απάνθρωπη ζωή που βιώνει περισσότερο από το 50% του ενός δισεκατομμύριου ανθρώπων που κατοικούν στις 48 χώρες της Υποσαχάριας Αφρικής. Δίνουν όμως μια εικόνα αρκετά αποκαλυπτική, που δεν προβλέπεται να βελτιωθεί τα επόμενα χρόνια.

Η λύση που προτείνει το ΔΝΤ είναι, φυσικά, η «δημοσιονομική προσαρμογή». Κάτι έχουμε γνωρίσει και στη χώρα μας από τέτοιες προσαρμογές, που σημαίνουν φόρους και λιτότητα. Αυτή την πολιτική τη συνιστά όχι μόνο στις χώρες όπου η αύξηση του ΑΕΠ

επιβραδύνεται, αλλά και σ' αυτές που σημειώνουν καλές επιδόσεις (ως προς την αύξηση του ΑΕΠ, πάντα). Το αναφέρει αυτό, γιατί διαπιστώνει ότι

σ' αυτές τις χώρες αυξάνεται το δημόσιο χρέος και προβλέπει ότι κάποια στιγμή θα βρεθούν προ εκπλήξεων. Τη μεγαλύτερη χασούρα φαίνεται να

έχουν οι τρεις μεγαλύτερες χώρες της περιοχής (Αγκόλα, Νιγηρία και Νότια Αφρική), που ανήκουν και στις χώρες με τις μεγαλύτερες εξαγωγές πρώτων υλών. Στις χώρες αυτές, το ΑΕΠ αναμένεται να συρρικνωθεί κατά 1.25% αυτό το χρόνο.

Όταν η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση μαίνεται, οι πλουτοπαραγωγικές χώρες που είναι εξαρτημένες από τις ιμπεριαλιστικές χτυπιούνται ανελέητα. Αναγκάζονται να πουλήσουν τις πρώτες τους ύλες για... φραγκοδιφραγκα, με αποτέλεσμα ο πληθυσμός τους να βυθίζεται σε ακόμα μεγαλύτερη φτώχεια. Αυτό αποτελεί οικονομικό νόμο για την εποχή του ιμπεριαλισμού, ο οποίος δημιουργεί μία «περίσσεια» ανθρώπων που αναγκάζονται να μεταναστεύσουν ακόμα κι αν δεν αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο του πολέμου.

Τελευταία ελπίδα του... σοσιαλισμού του 21ου αιώνα ο... πάπας!

Τη βοήθεια του Πάπα Φραγκίσκου ζήτησε ο πρόεδρος της Βενεζουέλα, Νικολάς Μαδούρο, (με επίσημη επίσκεψή του στο Βατικανό), μπας και μπορέσει να γλιτώσει από το στρίμωγμα που του κάνει η αντιπολίτευση, η οποία ζήτησε δημοψήφισμα για την αποπομπή του. Η συλλογή υπογραφών για το δημοψήφισμα πάγωσε, επειδή έγιναν καταγγελίες για απάτες, και τώρα η αντιπολίτευση οργανώνει αντικυβερνητικές διαδηλώσεις με στόχο να ρίξει τον Μαδούρο και χρησιμοποιεί τη Βουλή (στην οποία έχει πλέον την πλειοψηφία) για να τον στριμώξει ακόμα περισσότερο. Τελικά, οι δύο πλευρές θα συναντηθούν την Κυριακή σε νησί της Καραϊβικής για να συζητήσουν μήπως και βρουν κάποια «λύση» υπό την σκέπη της... Αγίας Εδρας!

Αυτό κι αν είναι ξεφτίλα για τον «σοσιαλισμό του 21ου αιώνα» που ξεκίνησε ο Τσάβες και υποτίθεται ότι συνεχίζει ο Μαδούρο. Ο τελευταίος, όμως, δεν είναι τόσο... τυχερός, καθώς η κρίση έχει στύψει την οικονομία της χώρας με αποτέλεσμα να μην υπάρχει κανένα περιθώριο ρεφορμιστικής πολιτικής για να εξασφαλιστεί η κοινωνική γαλήνη, ούτε δυνατότητα να αποφευχθούν οι τεράστιες ελλείψεις προϊόντων στην αγορά. Ετσι, ο «σοσιαλιστής» Μαδούρο αναζητά τη διαμεσολάβηση του Πάπα μπας και σώσει τη θεοούλα του! Χλομό το βλέπουμε...

Αίγυπτος

Η χούντα βυθίζει το λαό στην εξαθλίωση

Φουντώνει η οργή και η αγανάκτηση του αιγυπτιακού λαού λόγω των μεγάλων αυξήσεων στην άμεση φορολογία, της εκτίναξης των τιμών στα είδη λαϊκής κατανάλωσης από την αύξηση του πληθωρισμού και του ΦΠΑ και των μεγάλων περικοπών στα κοινωνικά επιδόματα, που καθιστούν ακόμα πιο δύσκολη την επιβίωση των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της εργατικής τάξης της χώρας. Πολλοί αναλυτές κάνουν λόγο για πιθανό ξέσπασμα μια νέας λαϊκής εξέγερσης όπως αυτή που ανέτρεψε το δικτάτορα Χόσνι Μουμπάρακ το 2011.

Ο πληθωρισμός έχει χτυπήσει υψηλό εφταετίας, φτάνοντας το 14%, το ξένο συνάλλαγμα είναι σε έλλειψη, γεγονός που -σε συνδυασμό με τους υψηλούς δασμούς- ανεβάσει κατακόρυφα τις τιμές των εισαγόμενων προϊόντων σε μια χώρα που εισάγει από ανταλλακτικά αυτοκινήτων μέχρι ζάχαρη. Ταυτόχρονα, από τον περασμένο Αύγουστο αυξήθηκε η τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος από 25% έως 40% για τις διάφορες κατηγορίες καταναλωτών. Τον ίδιο μήνα, πολλά προϊόντα μεταφέρθηκαν στον υψηλό συντελεστή φορολόγησης του 13%. Το κράτος αναμένεται να κόψει την επιδότηση αγοράς πετρελαίου κίνησης και να υποτιμήσει την αιγυπτιακή λίρα, στο πλαίσιο του Μνημονίου που ετοιμάζεται να υπογράψει με το ΔΝΤ προκειμένου να λάβει δάνειο 12 εκατ. δολαρίων. Η υποτίμηση του τοπικού νομίσματος θα ανεβάσει

σε ακόμα πιο δυσθεώρητα ύψη τον πληθωρισμό, ενώ η περικοπή ή η κατάργηση κοινωνικών επιδομάτων θα βυθίσει περισσότερο στη φτώχεια και τη μιζέρια εκατομμύρια αιγυπτιακά νοικοκυριά που εξαρτώνται από αυτά τα επιδόματα ακόμα και για να αγοράσουν ψωμί.

Το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού έχει φτάσει το 10% του ΑΕΠ, ενώ η έλλειψη συναλλάγματος δυσκολεύει τις ντόπιες επιχειρήσεις να εισάγουν πρώτες ύλες, μέσα παραγωγής ή εμπορεύματα λιανικής, αλλά και τα ξένα κεφάλαια που βρίσκονται στη χώρα να επαναπατρίσουν τα κέρδη τους. Πολλές μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις έχουν κλείσει λόγω των ελέγχων κεφαλαίου και εισαγωγών που έχει επιβάλει το καθεστώς Σίσι τα τελευταία δυο χρόνια. Ο ρυθμός ανάπτυξης της αιγυπτιακής οικονομίας δεν πρόκειται να ξεπεράσει το 3,5% το 2016-17, σύμφωνα με τις πιο αισιόδοξες προβλέψεις, όπως αποτυπώνονται σε ρεπορτάζ του ειδησεογραφικού πρακτορείου Reuters, ποσοστό πολύ κάτω από το στόχο του 5% που είχε θέσει η κυβέρνηση, που ήταν έτσι κι αλλιώς χαμηλότερος από το ρυθμό ανάπτυξης της προηγούμενης χρονιάς. Ο περιορισμός στην ποσότητα του ρευστού που μπορεί να αντλήσει μια επιχείρηση από μια τράπεζα έχει σπρώξει πολλές επιχειρήσεις να στραφούν στη μαύρη αγορά συναλλάγματος, όπου η τιμή του δολαρίου είναι 15,5 αιγυπτιακές λίρες (στην επίσημη ισοτιμία είναι 8,8).

Προκειμένου το αιγυπτιακό κράτος να συνάψει συμφωνία με το ΔΝΤ, πρέπει πρώτα να εξασφαλίσει 6 δισ. δολάρια από εναλλακτικές πηγές. Αυτές οι εναλλακτικές πηγές πιθανότατα είναι το ντόπιο τραπεζικό σύστημα. Το ποσό αυτό θα λειτουργήσει σαν δίχτυ ασφαλείας προκειμένου το κράτος να απελευθερώσει την ισοτιμία μεταξύ αιγυπτιακής λίρας και δολαρίου. Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι έχει ήδη εξασφαλίσει το 60% αυτού του ποσού έχοντας δημιουργήσει ένα αποθεματικό που φτάνει τα 19,6 δισ. δολάρια. Από τη στιγμή που ανακοινώθηκε το επικείμενο Μνημόνιο με το ΔΝΤ, το τοπικό νόμισμα έχει πάρει την κατρακύλα. Αυτή η κατρακύλα έχει κοστίσει τεράστια ποσά στο αιγυπτιακό κράτος, αφού οι τιμές στο αλεύρι και το λάδι που εισάγει από τρίτες χώρες έχουν αυξηθεί κατακόρυφα, με αποτέλεσμα τα κοινωνικά προγράμματα παροχής φτηνών τροφίμων και ρεύματος στα πιο φτωχά λαϊκά στρώματα να δημιουργούν τεράστιες τρύπες στον κρατικό προϋπολογισμό.

Η στρατιωτική χούντα, μέσα από τα μίντια που στη συντριπτική τους πλειοψηφία στηρίζουν τον Σίσι, επιχειρεί να κατευνάσει τη λαϊκή αγανάκτηση. Στις δημόσιες ομιλίες του ο Σίσι προσπαθεί να πείσει τον αιγυπτιακό λαό ότι χρειάζονται συλλογικές θυσίες προκειμένου να σωθεί η χώρα από τη χρεοκοπία, ενώ παράλληλα ανακοίνωσε ότι θα υπάρξουν μέτρα προστασίας

των πιο αδύναμων στρωμάτων. Δεν ανακοινώνει, βέβαια, αυτά τα μέτρα που κατά πάσα πιθανότητα δε θα είναι τίποτα περισσότερο από ένα φιλοδώρημα στους πιο εξαθλιωμένους, αφήνοντας έξω τα εκατομμύρια των Αιγυπτίων που αυτή τη στιγμή περιμένουν τις κρατικές ενισχύσεις για να επιβιώσουν.

Όπου, βέβαια, δεν πίπτει λόγος πίπτει ράβδος. Η αστυνομία, παράλληλα με τις δηλώσεις του Σίσι, έχει συλλάβει δεκάδες ανθρώπους που τους κατηγορεί για συνεργασία με την εκτός νόμου Μουσουλμανική Αδελφότητα, ενώ ο Σίσι έχει δηλώσει -με αφορμή τις φήμες για οργάνωση διαδηλώσεων ενάντια στα αντιλαϊκά μέτρα, στις 11 Νοέμβρη- ότι ο στρατός είναι σε επιφυλακή και μπορεί να επέμβει εντός έξι ωρών αν κληθεί να τις καταστείλει. Εκατοντάδες άνθρωποι διαδήλωσαν την περασμένη βδομάδα στο Πορτ Σάϊντ που βρίσκεται στην είσοδο του καναλιού του Σουέζ ενάντια στις αυξήσεις των ενοικίων στις εργατικές κατοικίες στις πόλεις.

Η κατάσταση στην Αίγυπτο θυμίζει την ηρεμία πριν την καταιγίδα. Η στρατιωτική χούντα, μετά το πρωτοφανές όργιο καταστολής όλων των αντιπολιτευόμενων φωνών, θρησκευτικών και κοσμικών, βυθίζει ακόμα περισσότερο τον αιγυπτιακό λαό στη φτώχεια και στην εξαθλίωση με ένα Μνημόνιο με το ΔΝΤ που τον πυλώνει.

Εκκενώνουν ξανά τη «ζούγκλα του Καλαί»

Για δεύτερη φορά η γαλλική αστυνομία έκανε επιδρομή για να εκκενώσει τη «ζούγκλα του Καλαί», τον καταυλισμό διαμονής μεταναστών στη γαλλική άκρη του περάσματος της Μάγχης. Η πρώτη ήταν τον περασμένο Μάρτη, όταν μετά από δικαστική απόφαση οι μπάτσοι μπούκαραν στον καταυλισμό, έκαψαν σκηνές και έπνιξαν στα χημικά τους μετανάστες που είχαν αρνηθεί να τον εγκαταλείψουν. Τώρα, οκτώ μήνες μετά, επαναλαμβάνεται παρόμοιο σκηνικό, με συγκρούσεις των μεταναστών με την αστυνομία, φωτιές και χημικά.

Μπορεί το υπουργείο Εσωτερικών να διαβεβαίωσε ότι την πρώτη μέρα της επιχείρησης εκκένωσης του καταυλισμού τον εγκατέλειψαν πάνω από 2.300 μετανάστες (μεταξύ των οποίων 400 παιδιά), αριθμός που όπως αναφέρεται ισοδυναμεί με το ένα τρίτο του συνόλου των μεταναστών που ζουν σ' αυτόν, κανείς όμως δεν μπορεί να διασφαλίσει ότι δε θα επαναληφθεί το φιάσκο της προηγούμενης εκκένωσης, μετά από την οποία οι μετανάστες επέστρεψαν και έγιναν ακόμα περισσότεροι, παρά τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης (ορισμένα γαλλικά ΜΜΕ ανεβάζουν τον αριθμό των

μεταναστών που ζουν σήμερα στον καταυλισμό μέχρι και τους 8.000!).

Ο λόγος που οι μετανάστες συγκεντρώνονται εκεί είναι προφανής. Η «ζούγκλα του Καλαί» μπορεί να είναι ένας άθλιος καταυλισμός, αποτελεί όμως το μοναδικό πέρασμα προς τη Βρετανία, στην οποία θέλουν να πάνε χιλιάδες μετανάστες. Γι' αυτό και δε θέλουν να τον εγκαταλείψουν, γιατί φοβούνται (όχι αβάσιμα) ότι αν φύγουν και μεταφερθούν σε κάποιο από τα εκατοντάδες πιο απομακρυσμένα

κέντρα κράτησης, θα αποχαιρετήσουν το όνειρό τους να περάσουν στη Βρετανία.

Όπως είχε επισημάνει παλαιότερο δημοσίευμα της Deutsche Welle (<http://www.dw.com/el/στη-ζούγκλα-του-καλαί/a-18828963>), το γαλλικό κράτος δεν είχε αναλάβει καμία πρωτοβουλία για να βελτιώσει την κατάσταση στο κέντρο. Οι πρόσφυγες ζούσαν σε καταλύματα από ξύλο και χαρτόνι, ενώ οι κανόνες υγιεινής ήταν σχεδόν ανύπαρκτοι. Μέχρι και

δικαστήριο της Λιλ αποφάνθηκε κάποια στιγμή ότι καταπατώνται τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα, αναφέροντας μάλιστα ότι το φαγητό φτάνει μετά βίας για να θρέψει μόλις τους μισούς από τους μετανάστες! Η δικαστική απόφαση υποχρέωσε τη διοίκηση του στρατοπέδου να μεριμνήσει τουλάχιστον για περισσότερες τουαλέτες, για νερό και για αποκομιδή των σκουπιδιών.

Όμως η κρατική αδιαφορία συνεχίστηκε, μεταφέροντας στις διάφορες ΜΚΟ και φιλανθρωπικές οργανώσεις την ευθύνη να φροντίσουν για τα στοιχειώδη. Τώρα που η βρετανική αντίδραση στη μετανάστευση έχει κορυφωθεί, η γαλλική κυβέρνηση αποφάσισε να τελειώσει με αυτό το «καρκίνωμα». Δε λογαριάζει όμως την αντίδραση των μεταναστών που μπορεί να διασκορπιστούν για να ξαναμαζευτούν σε άλλα «Καλαί», διαινίζοντας το πρόβλημα.

Είναι πρόκληση, στον 21ο αιώνα, πλούσιες χώρες να μην μπορούν να στεγάσουν και να φροντίσουν μερικές χιλιάδες ανθρώπων που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους γιατί δεν είχαν άλλη επιλογή. Στη «ζούγκλα του Καλαί» ζουν

έφηβοι από τότε που ήταν μωρά, με μόνη προσδοκία ένα καλύτερο αύριο, καθώς και 1.300 ασυνόδευτα παιδιά. Αυτό όμως δεν ενδιαφέρει καθόλου την ιμπεριαλιστική Γαλλία και τους πολιτικούς της διαχειριστές. Θέλουν να εκμεταλλεύονται με χαμηλά μεροκάματα τους μετανάστες, όχι όμως και να τους φροντίζουν. Αυτό όμως μπορεί να τους γυρίσει μπούμερανγκ, αργά ή γρήγορα.

ΥΓ. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ογκόλιθος... κοινωνικής ευαισθησίας, θα συζητούσε το απόγευμα της περασμένης Τετάρτης με τον αρμόδιο Επίτροπο, Δημήτρη Αβραμόπουλο, «τους τρόπους με τους οποίους μπορεί η ΕΕ να διασφαλίσει τα δικαιώματα και την προστασία των παιδιών μεταναστών». Όπως αναφερόταν στη σχετική ανακοίνωση, «αναμένεται να συζητηθούν και οι συνέπειες της διάλυσης της «ζούγκλας» του Καλαί όπου υπήρχαν αρκετοί ασυνόδευτοι ανήλικοι». Πώς το 'λεγαν οι κλασικοί; Στα κοινοβούλια συζητούν με μοναδικό σκοπό να εξαπατούν το λαούζικο, ενώ οι αποφάσεις παίρνονται στις καγκελαρίες και τα υπουργεία και εφαρμόζονται από τον κρατικό μηχανισμό.

Μια μερική νίκη δεν εξασφαλίζει τα δικαιώματα των προσφύγων

Την προηγούμενη βδομάδα, τα γερμανικά δικαστήρια πήραν μία απόφαση που θα δυσκολέψει τη γερμανική κυβέρνηση να περικόψει τα δικαιώματα σε 17 χιλιάδες πρόσφυγες (Σύριους στην πλειοψηφία τους), δηλαδή να κάνει πράξη αυτά που οι κυβερνητικοί εταίροι είχαν συμφωνήσει τον περασμένο Γενάρη. Υπενθυμίζουμε ότι η γερμανική κυβέρνηση είχε αποφασίσει να εμποδίσει την επανένωση των προσφυγικών οικογενειών για δύο χρόνια στην περίπτωση που οι πρόσφυγες που αιτούνταν άσυλο χρήζουν «επικουρικής προστασίας». Πρόκειται για ένα είδος προστασίας που δίνεται σε όλους τους πρόσφυγες που δεν τους χορηγείται άσυλο (γιατί δε θεωρείται ότι κινδυνεύουν ως αντικαθεστωτικοί), ούτε θεωρούνται πρόσφυγες σύμφωνα με τους όρους που θέτει η Συνθήκη της Γενεύης (να είναι δηλαδή διωκόμενοι από τη χώρα τους για λόγους πολιτικούς, φυλετικούς, εθνικούς, κτλ.) αλλά κινδυνεύουν είτε από επιβολή θανατικής ποινής, είτε από βασανιστήρια, είτε από πολεμική σύρραξη.

Κάποιος που θεωρείται ότι χρήζει «επικουρικής προστασίας» παίρνει άδεια παραμονής στη Γερμανία μόνο για ένα χρόνο (που μπορεί να παραταθεί για άλλα δύο) και μπορεί να εγκατασταθεί μόνιμα στη χώρα μετά από πέντε χρόνια (αν πληρούνται και άλλοι όροι, όπως η καλή γνώση των γερμανικών και η δυνατότητα ασφαλούς διαβίωσης), ενώ δεν δικαιούται «προνομιακή οικογενειακή επανένωση» (βλ. <http://www.bamf.de/EN/Fluechtlingsschutz/AblaufAsyl/Schutzformen/Subsidiärer/Subsidiärer-schutz-node.html>). Το καθεστώς «επικουρικής προστασίας»,

επομένως, απέχει αρκετά από το πλήρες καθεστώς πρόσφυγα. Γι' αυτό και η γερμανική κυβέρνηση αποφάσισε τον περασμένο Γενάρη να εντάξει τους σύριους πρόσφυγες σ' αυτό το καθεστώς, στοχεύοντας στην ανακοπή των προσφυγικών ροών.

Οι δικαστές αναγνώρισαν το δικαίωμα των σύριων προσφύγων σε αυξημένη προστασία (και όχι σε επικουρική), επειδή το συριακό καθεστώς θεωρεί ότι η μετανάστευση και η αναζήτηση ασύλου αποτελεί αντικαθεστωτική πράξη. Συνεπώς, δε θα πρέπει να θεωρείται ότι οι σύριοι πρόσφυγες φεύγουν μόνο εξαιτίας του πολέμου (κάτι που θα τους κατέτασσε στην κατηγορία της «επικουρικής προστασίας»), αλλά ότι φεύγουν καταγγέλλοντας το καθεστώς.

Μπορεί ο γερμανικός Τύπος (<http://www.sueddeutsche.de/politik/asylklagen-in-einem-monat-1.3209636>) να επισημαίνει αυτή τη νίκη των προσφύγων στα γερμανικά δικαστήρια, ακόμα όμως δε γνωρίζουμε αν η απόφαση είναι τελεσίδικη. Από την άλλη, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η νίκη αυτή αφορά κυρίως τους σύριους πρόσφυγες και όχι πρόσφυγες από άλλες χώρες (όπως το Μαρόκο, η Αλγερία και η Τυνησία, που τον περασμένο Γενάρη κατατάχτηκαν στις «ασφαλείς» χώρες).

Από τη στιγμή που η κεντρική πολιτική κατεύθυνση στο προσφυγικό κινείται στο πλαίσιο της «Ευρώπης - φρούριο», η όποια μερική νίκη των προσφύγων θα κινδυνεύει να αναιρείται ανά πάσα στιγμή. Τα δικαστήρια δεν μπορούν να ανατρέψουν αυτή την πολιτική, ακόμα κι αν ορισμένες φορές παίρνουν αποφάσεις σε αντίθετη κατεύθυνση.

Νέα αναστολή της Σένγκεν συστήνει η Κομισιόν

Παρατείνουν τους εσωτερικούς ελέγχους

Την περασμένη Τρίτη, «η Ευρωπαϊκή Επιτροπή» πρότεινε, για έγκριση από το Συμβούλιο, σύσταση σχετικά με την παράταση αναλογικών ελέγχων σε ορισμένα εσωτερικά σύνορα του χώρου Σένγκεν, στην Αυστρία, τη Γερμανία, τη Δανία, τη Σουηδία και τη Νορβηγία, όπου ήδη πραγματοποιούνται έλεγχοι - σύμφωνα με τη σύσταση του Συμβουλίου της 12ης Μαΐου - για επιπλέον περίοδο τριών μηνών». Όπως σημειώνεται στο σχετικό δελτίο Τύπου, «παρότι η κατάσταση σταθεροποιείται σταδιακά, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν πληρούνται ακόμη απόλυτα οι όροι του χάρτη πορείας "Αποκατάσταση του χώρου Σένγκεν", ώστε να είναι δυνατή η επιστροφή στην ομαλή λειτουργία του χώρου Σένγκεν».

Σχετικές δηλώσεις έκαναν ο πρώτος αντιπρόεδρος Φ. Τίμερμανς και ο επίτροπος Μετανάστευσης, Εσωτερικών Υποθέσεων και Ιθαγένειας Δ. Αβραμόπουλος. Κρατήστε το όνομα του δεύτερου, μιας και είναι ο έλληνας επίτροπος και η σύσταση της Κομισιόν έχει «ελληνι-

κό άρωμα».

Οι εσωτερικοί έλεγχοι θα εξακολουθήσουν να γίνονται στα χερσαία σύνορα της **Αυστρίας** με την Ουγγαρία και τη Σλοβενία, και της **Γερμανίας** με την Αυστρία, στα λιμάνια της **Δανίας** από τα οποία εκτελούνται δρομολόγια οχημάτων πλοίων προς τη Γερμανία και στα χερσαία σύνορα Δανίας-Γερμανίας, στα λιμάνια της **Σουηδίας** στη νότια και στη δυτική αστυνομική περιφέρεια και στη γέφυρα του Öresund, και στα λιμάνια της **Νορβηγίας** στα οποία εκτελούνται δρομολόγια οχημάτων πλοίων προς τη Δανία, τη Γερμανία και τη Σουηδία.

Το σκεπτικό της Κομισιόν δεν μασάει λόγια: «Ο συνδυασμός των σοβαρών ελλείψεων που εντοπίστηκαν στη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων από

την Ελλάδα στη συγκεκριμένη συγκυρία και του σημαντικού αριθμού μη καταγεγραμμένων μεταναστών που βρίσκονται στην Ελλάδα, οι οποίοι ίσως έχουν επιδιώξει να μετακινηθούν παράτυπα σε άλλα κράτη μέλη, δημιουργήσε εξαιρετικές περιστάσεις οι οποίες αποτελούν σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη και την εσωτερική ασφάλεια και θέτουν σε κίνδυνο τη συνολική λειτουργία του χώρου Σένγκεν». Επειδή, λοιπόν, η Επιτροπή «δεν διαπιστώνει μεταβολή των περιστάσεων, η οποία θα δικαιολογούσε τροποποίηση της σύστασης», συστήνει να παραταθούν οι έλεγχοι στα εσωτερικά σύνορα για ένα ακόμα τρίμηνο. Το οποίο σίγουρα θα παραταθεί, γιατί δεν πρόκειται ν' αλλάξει τίποτα μέσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα.

Πίσω από την ψυχρή νομική γλώσσα, κρύβεται το αποκρουστικό πρόσωπο της «Ευρώπης-φρούριο». Η λογική που περιγράφεται είναι απλή: από τα εξωτερικά σύνορα της Ελλάδας έφυγαν πρόσφυγες και μετανάστες που διασκορπίστηκαν σε άλλες χώρες. Από την Ελλάδα θα φύγουν και άλλοι, που είναι μη καταγεγραμμένοι. Επομένως, διατηρούμε τους εσωτερικούς ελέγχους σε χερσαία σύνορα και λιμάνια, ώστε να πιάνουμε εκεί όσους έχουν καταφέρει να φύγουν από την Ελλάδα ή θα φύγουν από τώρα και μετά. Εξαπολύουν έτσι ένα συνεχές ανθρωποκυνηγητό ενάντια σε πρόσφυγες και μετανάστες, με στόχο να συλλάβουν όσο το δυνατόν περισσότερους, να τους κλείσουν σε φυλακές και στρατόπεδα και να τους απελαύνουν στις χώρες καταγωγής τους ή στις χώρες όπου έχει καταγραφεί η πρώτη είσοδός τους (κυρίως στην Ελλάδα). Εννοείται πως το σφράγισμα των συνόρων και το ανελέητο ανθρωποκυνηγητό είναι βούτυρο στο ψωμί των κυκλωμάτων διακίνησης, που αυξάνουν την ταρίφα.

στο ψαχνό

Ποια διαπραγμάτευση;

Ας υποθέσουμε ότι ο Τσακαλώτος, ο Σταθάκης, ο Κατρούγκαλος, ο Χουλιαράκης, ο Σκουρλέτης και οι αποδέλοιποι συριζαίοι που κάνουν βάρδιες στο «Χίλτον», σε κλειστές συσκέψεις με τη Βελκουλέσκου, τον Τζιαμαρόλι, τον Ρέφερ και τον Κοστέλο, διεξάγουν διαπραγμάτευση.

Κάποιες μορφές διαπραγμάτευση διεξήγαγαν και οι προκάτοχοί τους στα «μνημονιακά» υπουργεία. Γι' αυτό και η τρόικα (που στο μεταξύ έγινε κουαρτέτο) ερχόταν κι έφευγε και ξαναερχόταν και καμιά φορά τους έπαιρνε μήνες μέχρι να κλείσουν μια αξιολόγηση.

Δύσκολα μπορεί να δεχτεί κανένας ότι οι σημερινοί είναι σκληρότεροι διαπραγματευτές από τους προηγούμενους. Το αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσής τους, από το Φλεβάρη του 2015 μέχρι τον Οκτώβρη του 2016 δε δείχνει κάτι τέτοιο. Και Μνημόνιο υπέγραψαν και σε πακέτα πέρασαν μέτρα αντεργατικά, φορομπηχτικά, αντικοινωνικά.

Ας δεχτούμε, όμως, ως υπόθεση εργασίας ότι αυτοί είναι σκληρότεροι διαπραγματευτές. Οτι επειδή δεν τα «πιστεύουν» τα μέτρα, βγάζουν την πίστη των μελών του κουαρτέτου. Παραβλέποντας το αποτέλεσμα της μέχρι τα τώρα «σκληρής διαπραγμάτευσης», δικαιούμαστε να ρωτήσουμε: τι ακριβώς διαπραγματεύονται;

Ποιος μπορεί να διαφωνήσει ότι -αν διαπραγματεύονται- το αντικείμενο αφορά τον όγκο του αντιλαϊκού και αντεργατικού πακέτου και την ανάπτυξή του στο χρόνο. Τα ίδια, δηλαδή, που διαπραγματεύονταν -αν διαπραγματεύονταν- και οι προηγούμενοι.

Υπάρχει, βέβαια, η συριζοανελίστικη προπαγάνδα που υποστηρίζει ότι αν ήταν οι προηγούμενοι θα ήταν χειρότερα τα μέτρα. Προπαγάνδα που δεν επιβεβαιώνεται από την πραγματικότητα, όμως.

Υπάρχει ακόμα η προπαγάνδα που λέει ότι το τρίτο Μνημόνιο σχεδιάστηκε επίτηδες ως εμπροσθοβαρές, ώστε τα μεγάλα πακέτα μέτρων να θεσπιστούν με τις δύο πρώτες αξιολογήσεις. Μολονότι ο αυτόματος «κόφτης» στα δημοσιονομικά άλλα αποδεικνύει, όπως και η διαπραγμάτευση με το κουαρτέτο για την «πορεία της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης» (αν είχε κλείσει, δε θα το συζητούσαν), μπορούμε να εξετάσουμε και αυτόν καθεαυτόν τον ισχυρισμό περί εμπροσθοβαρών προγράμματος.

Τι σημαίνει εμπροσθοβαρές πρόγραμμα; Οτι πήραν μια σειρά εφιαλτικά μέτρα (κατεδάφιση Κοινωνικής Ασφάλισης, απογείωση της φορομπηξίας κ.ά.), τα πρόσθεσαν στα εξίσου (ή και περισσότερο) εφιαλτικά μέτρα των δύο προηγούμενων Μνημονίων, από τα οποία δεν κατάργησαν ή ελάφρυναν ούτε ένα, και δημιούργησαν ένα θανατερό πλαίσιο κινεζοποίησης και φορομπηξίας, στο οποίο αναγκάζουν τον ελληνικό λαό να ζήσει «εις το διηνεκές» (για να θυμηθούμε και τον Μπαρουφάκη).

Αυτό το θανατερό πλαίσιο το παρουσιάζουν στον ελληνικό λαό ως αποτέλεσμα της σκληρής διαπραγμάτευσής τους! Και διεκδικούν παράσημα αριστεροσύνης γι' αυτό.

Είναι παραπάνω από φανερό ότι η διαπραγμάτευση τους δε διαφέρει απ' αυτή των προηγούμενων. Είναι διαπραγμάτευση όχι για να κερδηθούν κάποια δικαιώματα που πετσοκόπηκαν τα προηγούμενα χρόνια, αλλά για το τι ακόμα θα πετσοκοπεί, από τα ελάχιστα που απέμειναν.

Η πορεία είναι προδιαγεγραμμένη. Και δεν έχει να κάνει με το χρώμα της κάθε κυβέρνησης αλλά με την αγγριότητα του κεφαλαίου. Μπορεί να αντιστραφεί, αν το προλεταριάτο δείξει -επιτέλους- τα δόντια του.

Αυτά είναι μεγαλεία. Γι' αυτό δεν πρόκειται να κινδυνεύσει η μνημονιακή πολιτική από τους... αντιμνημονιακούς ΑΝΕΛ. Ο πρόεδρος Πάνος, σε άσπογη στάση προσοχής, δέχεται το χαιρετισμό των σημαιών στο κατάρωμα του USS Mount Whitney, της ναυαρχίδας του δού στόλου, ενός από τα πλέον εξελιγμένα τεχνολογικά πολεμικά πλοία του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, που κατέπλευσε στο λιμάνι του Πειραιά για να φιλοξενήσει την πρώτη δεξίωση του νέου αμερικανού πρέσβη Τζέφρι Πάιατ, μετά την επίδοση των διαπιστευτηρίων του στον πρόεδρο Πάκη. Χαζός είναι ο πρόεδρος Πάνος να χάσει τέτοια μεγαλεία (και όχι μόνο τα μεγαλεία); Ο πρόεδρος και ΥΕΘΑ Πάνος εκπροσώπησε επισήμως την κυβέρνηση στη δεξίωση του πρέσβη επί του αμερικανικού πολεμικού. Πακέτο επίσημων φωτογραφιών δεν προλάβαμε να δούμε. Τη συγκεκριμένη την αλιεύσαμε από το λογαριασμό της αμερικανικής πρεσβείας στο Twitter, που μας ενημέρωσε ότι ο πρέσβης καλωσόρισε διακεκριμένους εκπροσώπους της ελληνικής κυβέρνησης, των ενόπλων δυνάμεων και του επιχειρηματικού κόσμου στο κατάρωμα του USS Mount Whitney. Κρίμα, γιατί θα θέλαμε να δούμε και τους δύο άλλους υπουργούς. Όχι τόσο τον αναπληρωτή Βίτσα, όσο τον πειραιάρχη Οδωρή Δρίτσα, τον πούρο αντιιμπεριαλιστή, που π.ε. (προ εξουσίας σημαίνει αυτό), διασταύρωνε τα ξίφη του στη Βουλή με τον ακροδεξιό μπουμπούκο και διακήρυξε ότι στόχος της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ είναι να βγάλει την Ελλάδα από την επιθετική ιμπεριαλιστική συμμαχία του ΝΑΤΟ. Φαίνεται πως μετά τη φωτογράφιση του με την πρέσβειρα των σιωνιστών δολοφόνων, την οποία υποδέχτηκε στο υπουργείο του, ο Δρίτσας αποφεύγει τις πολλές φωτογραφίες. Αν και έχει χοντύνει τόσο πολύ η πέτσα τους που δεν ενοχλούνται από τις συγκρίσεις με το πρόσφατο παρελθόν τους. Το θεωρούν κι αυτό «μέρος της δουλειάς».

KONTRES

Σκληρό ροκ

«Ο Τσίπρας θέλει να κάνει μεταρρυθμίσεις, για να πετύχει την αναδιάρθρωση του χρέους και να βάλει την Ελλάδα στο πρόγραμμα της ΕΚΤ. Αν το καταφέρει αυτό, θα πείσει τους ταλαιπωρημένους από τη λιτότητα Έλληνες, ότι οι θυσίες τους τα χρόνια της κρίσης, απέδωσαν» έγραψε σε τηλεγράφημά του από την Αθήνα το Reuters. Αναφερόμενο δε στη δήλωση της Γεροβασίλη πως «στόχος της κυβέρνησης είναι μία εύκαμπτη, γρήγορη, αποτελεσματική διοίκηση της χώρας» και **επικαλούμενο κυβερνητικές πηγές**, αναφέρει ότι ο υπουργός Ενέργειας Πάνος Σκουρλέτης, που αντιδρά στην πώληση ποσοστού της ΔΕΗ, θα βρεθεί εκτός κυβέρνησης.

Ο Σκουρλέτης είχε ήδη δώσει την απάντησή του σε συνέντευξή του στη RealNews: «Είναι φανερό πως μέσα στους κύκλους των δανειστών υπάρχουν απόψεις που επιθυμούν διακαώς να καθορίσουν τη σύνθεση του υπουργικού συμβουλίου. Προφανώς μια τέτοια διάθεση έχει πολιτικό υπόβαθρο και στόχευση». Και στο περιθώριο της πρώτης συνεδρίασης της νέας ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, μιλώντας με δημοσιογράφους, ο Σκουρλέτης δήλωσε πως δε δέχεται να αλλάξει υπουργείο, ούτε δέχεται να σπάσει το ΥΠΕΝ και να πάει η αρμοδιότητα της Ενέργειας σε άλλο υπουργείο (όπως ήταν παλιά, πριν ο Γιωργάκης τη δώσει «πρόικα» στη Μπιρμπίλη).

Αρα, αν ο Τσίπρας τον «σουτάρει» στον κυοφορούμενο ανασχηματισμό, ο Σκουρλέτης θα μπορεί να λέει πως αυτή δεν ήταν απόφαση του Τσίπρα, αλλά διαταγή των δανειστών, που πλέον καθορίζουν και τη σύνθεση της κυβέρνησης.

Ομολογία πανικού

Είπε ο Τσίπρας μιλώντας στην πρώτη συνεδρίαση της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ: «Αυτός ο τρόμος (σ.σ. έναντι της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ) εξηγεί και τη γενικευμένη επίθεση ψεύδους, συκοφαντίας και κατατρομοκράτησης που έχει λάβει και μάλιστα, όπως είπα πρόσφατα και στη Βουλή, έχει πάρει τον χαρακτήρα ενός **ιδιότυπου πραξικοπήματος** ενάντια σε μια κυβέρνηση που έχει λάβει την εντολή από τον ελληνικό λαό δύο φορές στην κάλη των πανελλαδικών εκλογών και άλλες δυο, μια στις ευρωεκλογές την πρώτη θέση και μια σε ένα κρίσιμο δημοψήφισμα, άρα έχει επανειλημμένως μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα λάβει λαϊκή εντολή και επιβεβαίωση από την μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού». Και «εξήγησε» τι εννοεί: «Κι όταν μιλά για ιδιότυπο πραξικόπημα, μιλά για μιντιακό πραξικόπημα, οργανωμένο και ενορχηστρωμένο από αυτούς που για χρόνια είχαν κάνει το κράτος πελάτη τους και είχαν συνηθίσει να δανείζονται δημόσιο χρήμα από τις δημόσιες τράπεζες με αέρα».

Όταν ο ηγέτης ενός κόμματος και πρωθυπουργός από τη μια δηλώνει ότι η πολιτική του έχει εγκριθεί κατ' επανάληψη από το λαό και από την άλλη καταγγέλλει «μιντιακό πραξικόπημα», σημαίνει ότι βρίσκεται υπό το κράτος πανικού. Γιατί όταν (υποτίθεται πως) έχεις το λαό με το μέρος σου, τι μπορεί να σου κάνει η όποια παραπληροφόρηση των μίντια; Εκτός αν ο λαός πάσχει από... συλλογική ηλιθιότητα, οπότε μπορούν να τον παρασύρουν τα μίντια!

Πόκερ για γερούς παίχτες

Σύμφωνα με τους «Σάντεϊ Τάιμς», η Βρετανία ενδέχεται να μειώσει τη φορολογία των επιχειρήσεων στο 10% (από περίπου 20% που είναι σήμερα), αν μετά την υλοποίηση του Brexit η ΕΕ δεν επιτρέψει πρόσβαση της Βρετανίας στην ενιαία αγορά ή δεν αφήσει τις βρετανικές τράπεζες να δραστηριοποιούνται ελεύθερα στις χώρες-μέλη της ΕΕ. Η εφημερίδα δεν κατονομάζει τις πηγές της, ενώ αναφέρει ότι η ιδέα έπεσε στο τραπέζι από συμβούλους της πρωθυπουργού Μέι, λόγω της σκληρής στάσης που κρατά η ΕΕ στις προκαταρκτικές συζητήσεις που έχουν γίνει.

Το Brexit, αν και όταν υλοποιηθεί, θα είναι το επιστέγασμα μιας σκληρής διαπραγμάτευσης ανάμεσα στο βρετανικό ιμπεριαλισμό και τις κεντροευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, πρωτίστως τον γερμανο-γαλλικό άξονα. Δημοσιεύματα όπως αυτό των «Σάντεϊ Τάιμς» έχουν διπλό σκοπό. Από τη μια, προσπαθούν να ικανοποιήσουν το εσωτερικό συντηρητικό ακροατήριο που τάχθηκε υπέρ του Brexit και, από την άλλη, λειτουργούν σαν μπλόφα στο σκληρό πόκερ που παίζεται ανάμεσα στο νησιωτικό και τα ηπειρωτικά ιμπεριαλιστικά κέντρα. Ενα πόκερ που χρησιμοποιεί τη δημόσια σφαίρα για τη δημιουργία ευνοϊκού για την καθεμιά από τις αντιπατατιθέμενες πλευρές περιβάλλοντος, το οποίο μπορεί να παίξει υποβοηθητικό ρόλο στις ουσιαστικές διαπραγματεύσεις, που γίνονται πίσω από ασφαλισμένες πόρτες, σε κλίμα απόλυτης μυστικότητας.

Φυντάνια!

Απαιτείται συσπείρωση αντίστοιχη μιας εμφυλιοπολεμικής περιόδου, γιατί οι συριζαίοι «είναι εχθροί της αστικής δημοκρατίας, των δημοκρατικών ελευθεριών και των δικαιωμάτων του ανθρώπου, της ελευθεροτυπίας και της ανεξάρτητης δικαιοσύνης». Καταλαβαίνετε, βέβαια, ότι αυτός που μιλά είναι ο Θεόδωρος Πάγκαλος, τέως υπουργός, τέως βουλευτής, τέως ηγετικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ και νυν ιδιώτης που διεκδικεί με αγωνία το δεκαπεντάλεπτο της δημοσιότητας που (νομίζει πως) δικαιούται, πλην όμως κανείς δεν οργίζεται πλέον μαζί του. Δεν «πουλάει» όπως «πουλούσε» παλιότερα, γιατί το ρεπερτόριό του ως «μεγάλου τραγουδιστή» (ψευδώνυμο που είχε στο σύστημα επικοινωνίας της ΕΥΠ/ΚΥΠ, όταν έδινε εντολή να παραδώσουν τον ικέτη Οτζαλάν στους διώκτες του) δεν έχει ανανεωθεί καθόλου.

Αντίθετα, ο πρώην βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Πέτρος Τατσόπουλος, και κατά πολύ νεότερος του Πάγκαλου είναι και να επανέλθει στη Βουλή θέλει. Θυμάται τα λεφτά που έβγαζε ως βουλευτής και γυαλίζει το μάτι του (ως γνωστόν, το Γενάρη του 2014 αποχώρησε από την ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, όμως έκανε «ντιλ» με τον Τσίπρα να μην παραιτηθεί και από βουλευτής). Δηλώνει, λοιπόν, πρόθυμος ν' ακολουθήσει τον Κούλη, αν αυτός κάνει... πολιτικές ρήξεις, ήτοι να απομακρύνει την ακραία δεξιά πτέρυγα της ΝΔ και να πραγματοποιήσει ένα «θαρραλέο άνοιγμα προς τα αριστερά». Το οποίο θα ήταν θαρραλέο, ακόμα κι αν περιλάμβανε μόνο τον Τατσόπουλο.

Κουτοπονηριές ρασοφόρων

Αφού πρώτα είπε ότι ανατριχιάζει άμα ακούει τη λέξη «χωρισμός» (της Εκκλησίας από το κράτος) και μέτρησε αντιδράσεις (δεν είδε και τόσο θερμή ανταπόκριση από τα μη δεξιά ΜΜΕ ή από τα κόμματα της αντιπολίτευσης), ο πονηρός αρχιδεσπότης επιχείρησε να το «μαζέψει», εξηγώντας -τάχαμου- τι εννοεί: «Αυτό που μας απασχολεί δεν είναι αν χωρίζουμε από το κράτος σαν διοίκηση. Δεν θέλουμε όμως να χωρίσουμε από τον λαό και την κοινωνία. Θέλουμε να διακονήσουμε τον λαό όπως παλιά, πρόσφατα, σήμερα και όποτε χρειαστεί. Αν είναι μία κρατική λειτουργία δεν μας απασχολεί, αν όμως είναι ένα ξερίζωμα που αναφέρεται στις αρχές μας, στην ιστορία και στις παραδόσεις μας, θα μας βρείτε αντιμέτωπους και θα αγωνιστούμε».

Τα περί διακονίας του λαού τ' αφήνουμε, γιατί αυτό που συμβαίνει αιώνες τώρα είναι το αντίστροφο: ο λαός διακονεί τους ρασοφόρους που του επισείουν το φόβητρο της κόλασης και το δέλεαρ του παράδεισου, εμφανιζόμενοι ως τροχονόμοι που ρυθμίζουν ποια διαδρομή θ' ακολουθήσει κάποιος όταν πεθάνει. Ο χωρισμός της Εκκλησίας από το κράτος είναι μια **αστική** διοικητική πράξη. Η Εκκλησία δε σιτίζεται από το κράτος, δεν έχει λόγο στις κρατικές υποθέσεις. Κι αυτό ακριβώς είναι που δε θέλουν οι παπάδες. Τα περί «μη χωρισμού από τον λαό και την κοινωνία» είναι απλά ένα κουτοπόνηρο φραστικό τέχνασμα. Αλλωστε, αυτοί... διακονούν το λαό, όπως λένε, οπότε ποιος θα μπορούσε να τους χωρίσει απ' αυτόν που διακονούν; Από την εξουσία, τα προνόμια και το μπαγιόκο της δε θέλουν να διαχωριστούν.

Στα σίγουρα

Στριμωγμένος από παντού, με τους βουλευτές και τα στελέχη να προσπαθούν να δραπετεύσουν άλλοι προς τα δεξιά κι άλλοι προς το κέντρο, ο Σταύρος Θεοδωράκης αναζήτησε καταφύγιο... στο χωριό του. Πήγε στον Δραπανιά Κισσάμου, εκεί που κανένας δε θα τον αποδοκίμαζε, ούτε θα του έφερνε αντίρρηση, για να διακηρύξει ότι «το Ποτάμι δεν τελειώνει», γιατί «έχουμε βαθιές πηγές στην κοινωνία»! Και η κραυγή του ακούστηκε πιο γελοία από άλλες φορές, όχι μόνο για το περιεχόμενό της, αλλά και για το τηλεοπτικό στήσιμο, με σκηνικό το χωριό του.

Ξετσιπώτοι γενικώς

Ο Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος, γνωστός και ως delivery boy του Μπένι, τα βάζει με τους τέως πασόκους που διαλέγουν διαφορετικούς δρόμους. Με τον «κυρ-Θόδωρο» τον Πάγκαλο, που στηρίζει Μητσοτάκη και με την «κυρα-Μαριλίζα», που αν και «30 χρόνια υψηλόμισθη διορισμένη από το ΠΑΣΟΚ στις Βρυξέλλες, υπουργός, βουλευτής, ευρωβουλευτής, γραμματέας του ΠΑΣΟΚ» καλεί τους πασόκους να πάνε στον ΣΥΡΙΖΑ. «Ελπίζω για τέτοιο ξεφτιλίκι να της βρει ο Αλέξης μια καρεκλίτσα στο υπουργικό... Υφυπουργός τουλάχιστον;» γράφει πικρόχολα (και υστερικά) ο πασόκος.

Δε θα υπερασπιστούμε, βέβαια, εμείς τους αριβίστες αστούς πολιτικούς τύπου Ξενογιαννακοπούλου, Κουβέλη, Τζουμάκα, Τζάκρη, Κοτσακά και σίας. Όχι όμως να γίνεται και τιμητής αυτής της πολιτικής συμπεριφοράς ο κάθε πασόκος τύπου Κωνσταντινόπουλου. Το ΠΑΣΟΚ δίδαξε τις «μεταγραφές», όταν ήταν στα πάνω του. Και τι δεν έχει μαζέψει στις γραμμές του. Κάποια στιγμή έφτασε να κάνει βουλευτές τους πρώην συνασπισμένους Ανδρουλάκη και Δαμανάκη και τους νεοφιλελεύθερους Μάνο και Ανδριανόπουλο. Αυτά που έκαναν όταν ήταν στα πάνω τους, τα λούζονται τώρα που είναι στα κάτω τους. Ενα κομμάτι του ΠΑΣΟΚ εξακολουθεί να μεταναστεύει στον ΣΥΡΙΖΑ, που του δίνει καλύτερη «τιμή».

ZOOM

Ούτε δεκάρα στους τοκογλύφους

Αναγκασμένοι ν' απαντούμε στις διάφορες εκφάνσεις της κυβερνητικής προπαγάνδας για το χρέος, κινδυνεύουμε να ξεχάσουμε την ουσία. Προσπαθούμε ν' απαντήσουμε στις ψευτιές του Τσίπρα, του Τσακαλώτου περί «απομείωσης του χρέους», να καταδείξουμε ότι αυτό που διαπραγματεύονται με τους ιμπεριαλιστές δανειστές δεν είναι παρά ο ρυθμός αποπληρωμής του (στο ακέραιο), παρακολουθούμε συστηματικά τις δηλώσεις των εκπροσώπων των ιμπεριαλιστικών κέντρων, αποκalyπτούμε τη δουλικότητα των ελληνικών κυβερνήσεων έναντι των ιμπεριαλιστών δανειστών και μένουμε σ' αυτό. Είναι, όμως, απαραίτητο να επιστρέφουμε στην ουσία, γιατί αυτή μας βοηθάει και το δωσιλογικό ρόλο όλων των ελληνικών κυβερνήσεων να αποκαλύψουμε και τη διέξοδο να υποδείξουμε.

Από τότε που ξεκίνησε η περίοδος των Μνημονίων, το χρέος, εκτός από εργαλείο απομύζησης, αποικισμού και προώθησης της κινεζοποίησης, έγινε και εργαλείο εγκλωβισμού του ελληνικού λαού στη λογική της εξάρτησης και της επιτροπείας. Αν ο Πάγκαλος είπε το χυδαίο και αποκρουστικό «όλοι μαζί τα φάγαμε», όλοι οι υπόλοιποι -από την κυβέρνηση του ΓΑΠ μέχρι τη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων- συνηθίζουν τον ελληνικό λαό ότι το χρέος πράγματι το χρωστάμε (όλοι μαζί!), γιατί το «πήραμε» και το «καταναλώσαμε». Η αντιπαράθεση ανάμεσα στα κόμματα ξεκινά μετά απ' αυτή την παραδοχή. Αφορά τη διαδικασία αποπληρωμής του. Αυτή τη διαδικασία, βέβαια, την επιβάλλουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές (όπως την επέβαλαν από καταβολής ελληνικού κράτους), κάθε κυβέρνηση όμως προσπαθεί να την παρουσιάσει ως κατάκτηση της πολιτικής της. Οι Σαμαροβενιζέλοι καμαρώνουν για το PSI, οι Τσιπροκαμμένοι καμαρώνουν για την απόφαση του Eurogroup στις 24 Μάρη του 2016. Όλες αυτές οι ρυθμίσεις, όμως, αυτές που έγιναν κι αυτές που θα γίνουν, αφορούν ένα χρέος που δεν συνήψε και δεν εκμεταλλεύτηκε ο ελληνικός λαός, ένα χρέος χλιοπληρωμένο από τον ελληνικό λαό, που έχει μετατραπεί σε θηλιά η οποία δε βγαίνει με τίποτα από το λαιμό του.

Από το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα ήδη, ο Μαρξ είχε καταλήξει σε σημαντικά συμπεράσματα για το δημόσιο χρέος. Τη σχετική αναφορά του είχαμε δημοσιεύσει παλαιότερα και μπορείτε να την αναζητήσετε στην ιστοσελίδα της «Κόντρας» (<http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/14602.Ο-Μαρξ-για-το-δημόσιο-χρέος>). Εδώ θα περιοριστούμε μόνο σ' ένα μικρό απόσπασμα: «*Το σύστημα της δημόσιας πίστης, δηλ. των κρατικών χρεών, που τις αρχές του τις ανακαλύπτουμε κιόλας στο μεσαίωνα στη Γένουα και στη Βενετία, διαδόθηκε σ' όλη την Ευρώπη στη διάρκεια της περιόδου της μανουφακτούρας. Το αποικιακό σύστημα με το θαλάσσιο εμπόριό του και με τους εμπορικούς του πολέμους του χρησίμευσε σαν θερμοκήπιο. Έτσι στέριωσε πρώτα στην Ολλανδία. Το δημόσιο χρέος, δηλ. το ξεπούλημα του κράτους -αδιάφο-*

ρο αν είναι απολυταρχικό, συνταγματικό ή δημοκρατικό κράτος- βάζει τη σφραγίδα του στην κεφαλαιοκρατική εποχή. Το μοναδικό κομμάτι του λεγόμενου εθνικού πλούτου, που στους σύγχρονους λαούς ανήκει πραγματικά στο σύνολο του λαού είναι το δημόσιο χρέος τους. Γι' αυτό είναι πέρα για πέρα συνεπής η σύγχρονη θεωρία που λέει πως ένας λαός γίνεται τόσο πιο πλούσιος, όσο πιο βαθιά βουτιέται στα χρέη. Το δημόσιο χρέος γίνεται το credo [πιστεύω] του κεφαλαίου. Κι από τη στιγμή που εμφανίζεται η χρέωση του δημοσίου, τη θέση του αμαρτήματος ενάντια στο άγιο πνεύμα, για το οποίο δεν υπάρχει άφεση, την παίρνει η καταπάτηση της πίστης απέναντι στο δημόσιο χρέος».

Η υπερχρέωση, λοιπόν, δεν είναι κάποιο αμάρτημα στο οποίο υπέπεσε συλλογικά ο ελληνικός λαός, αναγκάζοντας τις κυβερνήσεις να δανείζονται για να πληρώνουν «πολυτελείς καταναλωτικές δαπάνες» (μισθούς, συντάξεις, επιδόματα, κοινωνικές παροχές), αλλά αποτελεί φαινόμενο σύμφυτο με τον καπιταλισμό. Στην πραγματικότητα, το κρατικό χρέος δεν είναι παρά ένα εργαλείο αποκόμισης του μέγιστου κέρδους από το χρηματιστικό κεφάλαιο. Δεν υπάρχει εξαρτημένη χώρα (ανεξάρτητα από το αν το επίπεδο καπιταλιστικής ανάπτυξης της είναι χαμηλό ή μέσο, όπως της Ελλάδας) που να μην έχει υψηλό κρατικό χρέος. Ενα σημαντικό τμήμα του κεφαλαίου που συσσωρεύεται στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις επενδύεται σε κρατικά χρεόγραφα, γιατί δεν υπάρχει πεδίο επένδυσής του στην παραγωγή και την κατανομή των εμπορευμάτων, λόγω του στενέματος της παγκόσμιας καπιταλιστικής αγοράς. Όχι μόνο σε συνθήκες κρίσης, αλλά και σε περιόδους σχετικής σταθεροποίησης του παγκόσμιου καπιταλισμού.

Αν υποθέταμε σήμερα, ότι το ελληνικό κράτος μηδένιζε το χρέος του και ξεκινούσε από την αρχή, μετά από μερικά χρόνια θα συσσώρευε και πάλι χρέος, γιατί τέτοια η δομή του ελληνικού καπιταλισμού και η θέση του στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας. Αλλωστε, το σημερινό χρέος δεν συσσωρεύτηκε ερήμην των δανειστών, χάρη σε κάποια ελληνική κουτοπονηριά και καπατοσούνη. Φορτώνοντας το ελληνικό κράτος με τεράστια βάρη (από τους πολεμικούς εξοπλισμούς μέχρι την κατασκευή των υποδομών του, που πληρώνεται σε αστρονομικές τιμές), παράλληλα το δάνειζαν για να μπορεί να τους αποπληρώνει. Το δάνειζαν με τοκογλυφικούς όρους, εν γνώσει τους ότι οικονομικά δεν έχει τη δυνατότητα να τους αποπληρώσει στο ακέραιο. Για την αποπληρωμή των παλιών δανείων χορηγούσαν νέα δάνεια, με τα επαχθέστερα επιτόκια της διεθνούς αγοράς. Κεφάλαιο που λίμναζε τοποθετούνταν σ' αυτά τα χρέη και απέφερε τεράστια κέρδη στους κατόχους του, μέσω των τοκοχρεολυσίων που εισπράττουν κάθε χρόνο.

Στους διεθνείς χρηματιστικούς κύκλους η «αναδιάρθρωση» του κρατικού χρέους δε δαιμονοποιείται, αλλά θεωρείται μια διαδικασία απολύτως συμβατή με τη λειτουργία του καπιταλισμού. Ο

καυγάς γίνεται κάθε φορά για το χρόνο και τον τρόπο της «αναδιάρθρωσης» και έχει να κάνει με τις θέσεις που οι κάτοχοι χρηματιστικού κεφαλαίου έχουν στο ελληνικό χρέος και στα διάφορα παράγωγά του. Πλέον, το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό του ελληνικού κρατικού χρέους βρίσκεται στα χέρια των ευρωενωστικών μηχανισμών έκτακτου δανεισμού (EFSF και ESM) και των κρατών-μελών της ΕΕ. Επομένως, τα θεσμικά όργανα της ΕΕ (υπό την κηδεμονία του γερμανογαλλικού άξονα), θα ρυθμίσουν τις ετήσιες τοκοχρεολυτικές δόσεις του ελληνικού κράτους για την περίοδο μετά το 2022 (έως τότε τα έχουν ήδη ρυθμίσει), φροντίζοντας ώστε να παίρνουν το μέγιστο δυνατό κάθε χρόνο, να διατηρούν τον αποικιακό έλεγχο στη χώρα και να συντηρούν το καθεστώς κινεζοποίησης του ελληνικού λαού.

Εκείνο που συχνά διαφεύγει της προσχής μας είναι η συνεχής ανακύκλωση του χρέους. Συνάπτονται νέα δάνεια για να αποπληρώνονται τα παλιά. Μόνο την τελευταία εξαετία έγιναν τρεις δανειακές συμβάσεις του ελληνικού κράτους, έγινε ένα «κούρεμα» στα ομόλογα που διακρατούσαν ιδιωτικοί κεφαλαιοκρατικοί όμιλοι (που το δέχτηκαν ασμένως, γιατί το μεγαλύτερο μέρος των χρημάτων που είχαν «επενδύσει» τα είχαν ήδη πάρει), αλλά το χρέος παραμένει στα ίδια επιφανειακά επίπεδα. Με τη σκληρή λιτότητα και την εκποίηση κρατικών περιουσιακών στοιχείων θα μειωθεί λίγο ως ποσοστό του ΑΕΠ (έτσι θα εγκυμονεί μικρότερο ρίσκο για τους δανειστές), όμως το ιδανικό για την ΕΕ είναι το χρέος να μην ξεπερνά το 60% του ΑΕΠ και το «ανεκτό» για το ελληνικό κράτος είναι γύρω στο 100%. Η τακτική της σύναψης νέων δανείων για την αποπληρωμή των παλιών δεν πρόκειται να σταματήσει, παρά το «νοικοκύρεμα» των Μνημονίων (δηλαδή την εφιαλτική δημοσιονομική λιτότητα). Όπως συνομολογούν όλοι, η Ελλάδα θα γίνει «κανονικό κράτος» όταν μπορέσει «να ξαναβγει στις αγορές». Δεν μιλούν, δηλαδή, για έξοδο από το φαύλο κύκλο της υπερχρέωσης, αλλά για παραμονή σ' αυτόν με όρους που δε θα εγκυμονούν κινδύνους για το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο!

Η χρεολογία, είτε με τη μορφή που είχε στο παρελθόν είτε με τη μορφή που έχει τώρα, λειτουργεί αποπροσανατολιστικά για τον ελληνικό λαό, γιατί ασχολείται με τα αποτελέσματα και όχι με τα αίτια, γιατί αναζητά τρόπους εξυπηρέτησης των τοκογλύφων. Στην Ιστορία υπάρχει μόνο ένα παράδειγμα απαλλαγής από τη θηλιά του χρέους. Το 1923, η σοβιετική εξουσία αρνήθηκε να πληρώσει τα τσαρικά χρέη (και να εισπράξει χρέη άλλων προς το τσαρικό καθεστώς). Το έκανε επαναστατικό δικαίω, χωρίς καμιά ανάγκη προσφυγής στο Διεθνές Δίκαιο ή στην Κοινωνία των Εθνών. Αυτό το παράδειγμα θα έπρεπε να φωτίζει το δρόμο του ελληνικού λαού. Σε όσους μας πουν ότι αυτό δεν είναι «ρεαλιστικό» ή «άμεσα υλοποιήσιμο», θα απαντήσουμε ότι είναι η μόνη ρεαλιστική διέξοδος, ανεξάρτητα από την ανυπαρξία συνθηκών άμεσης υλοποίησής του. Η φιλολογία περί «επαχθούς χρέους» μια χαρά χρησίμευσε στην άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία. Αφησε, βέβαια, «ορφανά» που προσπαθούν να αναμασήσουν το ίδιο ιδεολόγημα, αλλά στην Ιστορία δεν βρίσκει αντιστοίχηση.

Πέτρος Γιώτης

Αποστόλου-Δούρου-Τσιάλτας υπέγραψα μνημόνιο συνεργασίας Δημαγωγούν και προκαλούν

Την περασμένη Δευτέρα, στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, παρουσία του υπουργού Β. Αποστόλου, η περιφερειάρχης Αττικής Ρ. Δούρου και ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ Ι. Τσιάλτας υπέγραψαν Πρωτόκολλο Συνεργασίας, με αντικείμενο την οργάνωση των ελέγχων από τις υπηρεσίες τους, όπως ισχυρίστηκαν. Ήταν μια προπαγανδιστική φιάστα, που μάλλον την είχε ανάγκη ο Αποστόλου, ενόψει ανασχηματισμού.

Το πρώτο που πρέπει να επισημάνουμε είναι ότι το Πρωτόκολλο Συνεργασίας δεν προσφέρει τίποτα παραπάνω από την ισχύουσα νομοθεσία για τη διεξαγωγή των ελέγχων στα τρόφιμα, που αποσκοπούν στη διασφάλιση της καταλληλότητας των τροφίμων και στην προστασία της δημόσιας υγείας. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, εθνική και κοινοτική, οι Κεντρικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και του ΕΦΕΤ και οι αρμόδιες διευθύνσεις Γεωργίας των περιφερειών οφείδουν να συνεργάζονται στις διαδικασίες ελέγχου των τροφίμων, με το υπουργείο και τον ΕΦΕΤ να είναι οι αρμόδιοι Κεντρικοί Φορείς Ελέγχου. Ας μην μας δουλεύουν, λοιπόν, οι Αποστόλου, Τσιάλτας και Δούρου, ισχυριζόμενοι ότι με το πρωτόκολλο συνεργασίας θα οργανώσουν τους ελέγχους στα τρόφιμα.

Οι ελέγχοι στα αγροτικά προϊόντα και στα τρόφιμα πρέπει να διεξάγονται για να αποφεύγονται η νοθεία και η παραγωγή ακατάλληλων τροφίμων. Και τώρα και παλιά, οι ελέγχοι από τις αρμόδιες υπηρεσίες ήταν πάντοτε από αναπόκριτο μέχρι πλημμελείς. Αυτό συνέβαινε και εξακολουθεί να συμβαίνει γιατί πρώτο μέλημα δεν είναι η παραγωγή κατ'άλληλων και υγιεινών τροφίμων, αλλά η εξασφάλιση από το κεφάλαιο ανώτατων κερδών.

Μέχρι το 1994, που ψηφίστηκαν οι νόμοι για την περιβόητη αποκέντρωση, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί ήταν στο πρώην υπουργείο Γεωργίας (νυν Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων). Στη συνέχεια, όλες οι περιφερειακές διευθύνσεις πέρασαν στο υπουργείο Εσωτερικών, με αποτέλεσμα αυτές να έχουν αυτονομηθεί από τις κεντρικές υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας, γεγονός που επέδρασε αρνητικά και στη διεξαγωγή των ελέγχων.

Αυτό δεν ήταν το μοναδικό πρόβλημα που δημιουργήσαν σε σοβαρά εμπόδια στο ελεγκτικό έργο των δημόσιων υπηρεσιών. Άλλο σημαντικό πρόβλημα ήταν το λιειπό προσωπικό με το οποίο ήταν στελεχωμένες οι δημόσιες υπηρεσίες. Επίσης, το ότι διαχρονικά οι πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης νομιμοθετούσαν προς όφελος των καπιταλιστικών επιχειρήσεων του διατροφικού τομέα και δεν επέτρεπαν στους ελεγκτικούς μηχανισμούς να κάνουν ελέγχους.

Άλλο σημαντικό πρόβλημα είναι ότι συγκεκριμένες χώρες της ΕΕ λειτουργούν ως «πληντήριο» εισαγόμενων από τρίτες χώρες προϊόντων.

Όλα τα προϊόντα που εισάγονται από μια χώρα της ΕΕ, ελέγχονται στη χώρα εισαγωγής και στη συνέχεια κυκλοφορούν ελεύθερα στις άλλες χώρες, στις οποίες απαγορεύονται οι ελέγχοι. Για παράδειγμα, στη χώρα μας εισάγονται παγοκλόνες κρασι-κού από τρίτες χώρες και στη συνέχεια πωλούνται ως ελληνικό κρασί, ακόμα και ΠΟΠ! Εισάγεται στην ευρωπαϊκή αγορά (και στην Ελλάδα) ελαιόλαδο από την Τουρκία, το Μαρόκο, την Τυνισία και στη συνέχεια διακινείται ως ελληνικό!

Το Μάρτη του 2015, είχαμε προειδοποιήσει τον υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου να μην εγκυμιάζει τον πρόεδρο του ΕΦΕΤ Ι. Τσιάλτα (πρώην δημαρής, τοποθετήθηκε στον ΕΦΕΤ επί συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βασιζέλου-Κουβέλη, παρέμεινε και μετά την αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ και στη συνέχεια μεταπήδησε στον ΣΥΡΙΖΑ, διατηρώντας το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και του ΕΦΕΤ και οι αρμόδιες διευθύνσεις Γεωργίας των περιφερειών οφείδουν να συνεργάζονται στις διαδικασίες ελέγχου των τροφίμων, με το υπουργείο και τον ΕΦΕΤ να είναι οι αρμόδιοι Κεντρικοί Φορείς Ελέγχου. Ας μην μας δουλεύουν, λοιπόν, οι Αποστόλου, Τσιάλτας και Δούρου, ισχυριζόμενοι ότι με το πρωτόκολλο συνεργασίας θα οργανώσουν τους ελέγχους στα τρόφιμα.

Ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ Ι. Τσιάλτας, ο μακροβιότερος μέχρι στιγμής πρόεδρος, εφαρμόζει την πολιτική των υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης να μην επιτρέπουν ελέγχους στις γαλολακτομικών μηχανιών, να μη βάζουν πρόστιμα και να τις αφήνουν να λειτουργούν, μολοντί χρησιμοποιούν μαζικά εβαπορέ γάλα, ενώ απαγορεύεται από τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών (ΚΤΠ). Μάλιστα, στελέχη του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης που ασχολήθηκαν με τις περιβόητες εργαλειοθήκες του ΟΟΣΑ, μας αποκάλυψαν ότι οι πολιτικές ηγεσίες χαρακτηρίζουν αναγνωριστικό τον ΚΤΠ και σιωπηλά επιτρέπουν στις γαλακτοβιομηχανίες να χρησιμοποιούν εβαπορέ γάλα.

Ετσι, ο Β. Αποστόλου και όσοι συγχρωτίζονται μαζί του άνοιξαν το δρόμο για να παρασκευάζεται γιαούρτι «ελληνικού τύπου» στην Τσεχία, για να παρασκευάζει ο Φίλιππου γιαούρτι στο Λουξεμβούργο, για να παρασκευάζεται «φέτα» σε χώρες της Αφρικής, στον Καναδά και όπου αλλού καπιταλιστικές επιχειρήσεις γαλακτοκομικών προϊόντων αποφασίζουν να παράγουν γιαούρτι ελληνικού τύπου και «φέτα».

Δεν οργιάζει η ελληνοποίηση αρνιών τις παραμονές του Πάσχα; Ποιος παραπλίζει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς και δεν μπορούν να εξαλείψουν το φαινόμενο αυτό, που πλήττει καίρια την ελληνική κτηνοτροφία και τους φτωχούς κτηνοτρόφους, αποφερόντας τεράστια κέρδη στους μεγαλοεισαγωγείς ζώων;

Δεν είναι οι κυβερνήσεις (όλες), διαχρονικά, μέχρι τη σημερινή) που υπονομεύουν τους ελεγκτικούς μη-

χανισμούς με τη συρρίκνωσή τους ή τους παροπλίζουν και δεν τους επιτρέπουν να κάνουν ουσιαστικούς ελέγχους, όπως συμβαίνει καλή ώρα με το εβαπορέ γάλα; Μερικοί υψηλά ιεσμένοι έχουν φτάσει στο σημείο να μας λένε: «βρε, γιατί φωνάζετε, και αυτό το γάλα που παρασκευάζεται και με τη χρήση εβαπορέ γάλακτος, γάλα δεν είναι;»!

Στα τελωνεία καταγράφονται με το σύστημα ISIS όλα τα εισαγόμενα από τρίτες χώρες προϊόντα. Ετσι, γνωρίζουν και τα προϊόντα κτηνιατρικού και φυτικού ενδιαφέροντος. Στο σύστημα αυτό δεν έχουν πρόσβαση οι υπηρεσίες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, οι διευθύνσεις Γεωργίας των περιφερειών, οι Συντοριακοί Σταθμοί Κτηνιατρικού Ελέγχου, με αποτέλεσμα να μην έχουν συνολική εικόνα για τις ποσότητες των προϊόντων κτηνιατρικού και φυτικού ενδιαφέροντος που εισάγονται από τρίτες χώρες. Το πρόβλημα που δημιουργείται δεν είναι μόνο πρόβλημα νοθείας, που πλήττει το δημόσιο με τη διαφύλη φρών και τους εργαζόμενους που αγοράζουν τα προϊόντα αυτά σε ψηλότερες τιμές.

Στο πλαίσιο του νέου οργανωγράμματος μεθοδεύεται η παραπέρα συρρίκνωση των υπηρεσιών του ΕΦΕΤ. Σήμερα ο ΕΦΕΤ έχει εννιά περιφερειακές διευθύνσεις, σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηράκλειο, Λάρισα, Ιωάννινα, Κομοτηνή, Τρίπολη και Μυτιλήνη, και προσποτικό συνολικά 259 άτομα, από τα οποία μόνιμο προσωπικό 188. Μ' αυτό το λιειπό προσωπικό και με την ασκούμενη από τον πρόεδρο του ΕΦΕΤ πολιτική αφουδάτωσης του ελεγκτικού έργου δε γίνεται ουσιαστικός έλεγχος στην διακίνηση των τροφίμων. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, μεθοδεύεται η κατάργηση των επτά από τις εννιά περιφερειακές διευθύνσεις του ΕΦΕΤ και η διατήρηση μόνο των περιφερειακών διευθύνσεων της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Αυτό σημαίνει ότι ο ΕΦΕΤ θα παροπλιστεί τελείως.

Να γιατί το Πρωτόκολλο Συνεργασίας ΕΦΕΤ και περιφερειακές Αττικής αποτελεί έναν φερετζέ, πίσω από τον οποίο επιχειρείται να κρυφτεί το πραγματικό πρόβλημα. Οτι δηλαδή οι ελεγκτικοί μηχανισμοί στην Ελλάδα είναι παροπλισμένοι και οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις που ασχολούνται με την παραγωγή τροφίμων έχουν ξεσολώσει. Η τυπική ύπαρξη αυτών των υποστελεχωμένων, απαξιωμένων και παροπλισμένων «ελεγκτικών μηχανισμών» είναι σαν το αποσμητικό που καλείται να κλύψει τη πότμα ενός ανοιχτού βόθρου. Το διατροφικό σκάνδαλο είναι διαρκές στη χώρα μας και σε όλη την ΕΕ για λόγους που έχουν να κάνουν με το κυνήγι του μέγιστου κέρδους. Η εφημερίδα μας έχει πρωταγωνιστήσει στην αποκάλυψη σκανδάλων και στη διερεύνηση άλλων. Σχεδόν πάντοτε είχε «απάντη» στους επικεφαλής των ελεγκτικών μηχανισμών. Και ο κ. Τσιάλτας ήταν ένας απ' αυτους (θυμίζουμε το σκάνδαλο με το αλογισίο κρέας).

Από τη μέρα που ξεκίνησαν οι συζητήσεις με το κουαρτέτο για τη δεύτερη αξιολόγηση μέχρι την περασμένη Τετάρτη (παραμονή της τελευταίας συνάντησης) έχουν εκδοθεί καμιά δεκαριά non paper. Τα περισσότερα από το υπουργείο Οικονομικών, ένα από το υπουργείο Οικονομίας (Σταθάκης) και ένα από το ΥΠΕΝ (Σκουρλέτης). Αν εξαιρέσουμε τρία non paper, τα υπόλοιπα θυμίζουν ωρολόγιο πρόγραμμα: αναφέρονται απλά ποιοι υπουργοί και ποιες ώρες θα συναντηθούν με τους τριόκνους.

Κι εκείνα, όμως, τα non paper που υποτίθεται ότι περιείχαν «ειδήσεις» θυμίζουν χρησμούς της Πυθίας. Τον Σκουρλέτη, για παράδειγμα, έγραφε ότι «διαπιστώθηκε σύμπτωση απούμων ως προς την πρόοδο των ζητημάτων στη βάση των συμφωνηθέντων», εξυπηρετώντας περισσότερο το σχέδιο εκτόνωσης της σύγκρουσης του υπουργού ΠΕΝ με το Μαξίμου. Όμως, ακόμα και οι πυθιακοί χρησμοί καμιά φορά αποκρυπτογραφούνται. Αυτό ισχύει για ένα non paper που εκδόθηκε το μεσημέρι της περασμένης Δευτέρας, από το γραφείο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών και έλεγε τα εξής:

«Ολοκληρώθηκε η συνάντηση του υπουργού Οικονομικών Ε. Τσακαλώτου και του αν. υπουργού Γ. Χουλιαράκη με τους επικεφαλής των θεσμών. Στη συνάντηση με θέμα τα Δημοσιονομικά ανταλλάχθηκαν απόψεις αναφορικά με το μέγεθος της δημοσιονομικής βάσης. Συμφωνήθηκε, από κοινού, να υπάρξει ανταλλαγή πληροφοριών και

περαιτέρω μελέτη των δημοσιονομικών στοιχείων, ώστε να ακολουθήσουν πιο εμπεριστατωμένες συζητήσεις αναφορικά με τον προϋπολογισμό του 2017 και τον προγραμματισμό επίτευξης των συμφωνηθέντων δημοσιονομικών στόχων» (οι εμφάνισές δικές μας).

Σημειώνουμε ότι η άτυπη αυτή ενημέρωση περιγράφει εμπλοκή σε ό, τι αφορά τα δημοσιονομικά ζητήματα, η υπέρβαση της οποίας θα επιχειρηθεί στον επόμενο γύρο (περί τα μέσα Νοέμβρη θα επιστρέψει το κουαρτέτο, ενώ στο μεταξύ θα εργάζονται τα τεχνικά κλιμάκια). Επίσης, σημειώνουμε με έμφαση το γεγονός ότι δεν υπάρχει δραματοποίηση, υψηλοί τόνοι και συγκρουσιακό κλίμα. Είναι σαν να περιγράφει μια συζήτηση μεταξύ τεχνοκρατών, οι οποίοι δεν εκπροσωπούν διαφορετικές κατευθύνσεις και θα συμφωνήσουν όταν λάβουν γνώση όλων των στοιχείων. Δεν υπάρχει, δηλαδή, το παλιό ψευδο-συγκρουσιακό κλίμα «από εκεί η νεοφιλελεύθερη τρούκα- από εδώ ο αριστοτέρας ΣΥΡΙΖΑ» (μόνο ο θλιβερός -και άθλιος- Κατρούγκαλος επιμένει να τα λέει αυτά).

Τι κρύβεται πίσω από τις γραμμές αυτού του non paper; Πρώτο, ότι η κυβέρνηση δε θα μπορέσει άλλο να καθυστερήσει τη σύνταξη Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος για την περίοδο 2017-2019. Και θα το συντάξει προβλέποντας «πρωτογενές πλεόνασμα» για το 2019 (τον επόμενο χρόνο από τη λήξη του τρίτου Μνημονίου, δηλαδή) ύψους 3,5% του ΑΕΠ, καταγράφοντας μια ακόμα ήττα στο επίπεδο της προπαγάνδας. Όμως, η εμπλοκή στη διαπραμάτευση με τους τριόκνους δεν αφορά τόσο τον καθορισμό των μεγεθών ενός Μεσοπρόθεσμου, που μάλλον δεν έχουν άρχισει να τα συζητούν, όσο τη λήψη κάποιων άμεσων δημοσιονομικών μέτρων, προκειμένου να «βγει» ο προϋπολογισμός του 2017.

Στην κορυφή αυτών των μέτρων είναι το αφορολόγητο. Το ΔΝΤ έχει γράψει καθαρά στη λεγόμενη ενδιάμεση έκθεσή του (δεν έχει σχέση με το Μνημόνιο), ότι είναι απαραίτητο στην Ελλάδα οι μισοί μισθοί να είναι αφορολόγητοι, ενώ στην Ευρώζων το ποσοστό αυτό είναι 8%. Εχει επιβεβαιωθεί και από κυβερνητικά χείλη, πλέον, ότι υπάρχει και έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας που προτείνει αφορολόγητο 5.000 ευρώ το χρόνο! Και βέβαια, δε διαφεύγει της προσοχής μας το γεγονός ότι αυτή τη φορά ο Τσακαλώτος ζορίστηκε πολύ για να κάνει μια off the record δήλωση ότι δεν προτίθεται να συμφωνήσει σε μείωση του αφορο-

Επίσκεψη Ομπάμα

Προσβολή στους νεκρούς του Πολυτεχνείου

Η δημοκρατία, αυτή αναμένεται να κερδίσει μια ξεχωριστή σημασία, ενώ αποτελεί και αναγνώριση στη συμβολή της σημερινής Ελλάδας στην ενίσχυση της δημοκρατίας»!

Τρίζον τα κόκαλα των νεκρών του Πολυτεχνείου, εκείνων που βρήκαν φρικτό θάνατο από τις βόμβες να-πάλμ που για πρώτη φορά χρησιμοποίησαν οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές ενάντια στους αντάρτες του ΔΣΕ, των σασκατεμένων στο «νέο Παρθενών» της Μακρονήσου, εκείνων που μαρ-

τύρησαν στα κολαστήρια από το 1947, που η Ελλάδα πέρασε στην αμερικανική σφαίρα επιρροής μέχρι το 1974 που έπεσε η χούντα, του Μπελογιάννη και των συντρόφων του, εκατοντάδων κομμουνιστών και εσμιτών, αν θυμώ της ελληνικής νεολαίας που τον θέρισαν τα πολυβόλα του αμερικανικού στρατού;

«Αποτελεί επίσης αναγνώριση των ενισχυμένων ρόλων και της αποσταθεροποίησης της δημοκρατίας, σύμφωνα με το σχέδιο που μέσω ΟΗΕ προωθεί το Στέιτ Ντιπάρτμεντ.

λόγητο. Απέφυγε, δηλαδή, να επαναλάβει εκείνα τα... ρωικά της περασμένης άνοιξης.

Τον περασμένο Απρίλη, ο Τσακαλώτος δήλωνε στη Βουλή ότι δεν είναι διατεθειμένος να καταθέσει νομοσχέδιο με αφορολόγητο χαμηλότερο από τα 9.100 ευρώ. Το Μάη, κατέθεσε νομοσχέδιο με αφορολόγητο 8.636 ευρώ, που αυξάνεται μόνο ανάλογα με τα τέκνα του αφορολογούμενου. Με το γνωστό τσαλανάτικο θρόνος που τον διακρίνει, δήλωσε ότι έκανε έναν «συμβιβασμό» ο οποίος προστατεύει τις οικογένειες με παιδιά» κι ότι «μια αριστερή κυβέρνηση κράτησε το υψηλότερο αφορολόγητο σχεδόν σε όλη την Ευρώπη». Μη δίνετε, λοιπόν, καμιά βάση στα όσα με την ίδια... κατηγορηματικότητα δηλώνει σήμερα (ότι δεν πρόκειται να πειραχτεί το αφορολόγητο). Το έχει μάθει καλά πια το παιχνίδι της εξαπάτησης και του κατευνασμού. Το αφορολόγητο θα μειωθεί. Το ερώτημα είναι πόσο θα μειωθεί.

Αναφερθήκαμε εν εκτάσει στο αφορολόγητο γιατί είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα του περιεχόμενου της «σκληρής διαπραγματεύσεως» που κάνουν οι συριζαίοι. Όταν υπάρχει ένα συμφωνημένο πλαίσιο (οι στόχοι του τρίτου Μνημονίου), διαπραγματεύσε-

μορεί να γίνει μόνο στη φάση των εκτιμήσεων. Δηλαδή, να λένε οι τριόκνοι ότι αυτά θα είναι τα νούμερα σε έσοδα και δαπάνες, να λείη η κυβέρνηση ότι θα είναι κάποια άλλα και να τα βρίσκουν κάπου στη μέση. Όταν όμως φτάνουμε στη φάση του αφορολογούμενου, τότε δε χωράει διαπραγμάτευση. Τότε πρέπει να ληφθούν πρόσθετα μέτρα προκειμένου να καλυφθεί η απόκλιση από το στόχο. Επομένως, το μόνο που διαπραγματεύονται είναι **πόσο μεγάλο** θα είναι το πακέτο των **νέων** αντιλαϊκών δημοσιονομικών μέτρων και **πότε** θα εφαρμοστεί το καθεναισάν. Είναι σαν να διαπραγματεύονται τον τρόπο με τον οποίο θα εκτελέσουν κάποιον που καταδικάσαν σε θάνατο (με αγχόνη, με γκιλότινα, με τυφεκισμό, με ηλεκτρική καρέκλα ή με θανατηφόρο ένεση).

Μολοντί τα εργασιακά είναι το κορυφαίο θέμα στην ατζέντα της δεύτερης αξιολόγησης, από μεριάς κυβέρνησης δεν έχουμε καμιά ενημέρωση. Ο Κατρούγκαλος πέρασε ώρες στο «Χίλτον», αλλά δεν εξέδωσε ούτε non paper ούτε επίσημες ανακοινώσεις. Δεν είπε τι ζητά η τρούκα. Επαναλαμβάνει μονίμως τις γνωστές παπάρες, ότι αυτοί είναι νεοφιλελεύθεροι κι αυτός... κομμουνιστής, που θα επαναφέρει το εργασιακό καθεστώς εκεί που ήταν πριν τα

Μνημόνια, τουλάχιστον όσον αφορά τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Αυτό, όμως, είναι «ληγμένο». Με το Μνημόνιο έχουν συμφωνήσει ότι αποκλείεται η επάνοδος στο προ Μνημονίων καθεστώς.

Για να ξέρουμε τι μας περιμένει, θα θυμίσουμε τι αναφέρει το ΔΝΤ στην πρόσφατη έκθεσή του: «Οι μεταρρυθμίσεις του 2011 στην αγορά εργασίας, στις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τον κατώτατο μισθό ήταν σημαντικά βήματα μπροστά όπως και φαίνεται στην επακόλουθη και αξιοσημείωτη βελτίωση του εργατικού κόστους (...) Η αντίσταση στις μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας είναι λοιπόν κατανοητή. Όμως, θα ήταν σφάλμα να συμπεράνουμε ότι οι μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας πρέπει να αντιστραφούν γιατί αυτό θα έθετε σε κίνδυνο τα δυνητικά οφέλη για τις επενδύσεις και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης. Αντ' αυτού, οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να συμπληρωθούν με πιο φιλόδοξες προσπάθειες για την υλοποίηση μεταρρυθμίσεων που είναι σε εξέλιξη για τις πλήρες άνοιγμα των υπολοίπων κλειστών επαγγελμάτων, για τη δημιουργία ανταγωνισμού, για τη διευκόλυνση παροχής αδειών για επενδύσεις και για ιδιωτικοποιήσεις, καθώς και με μέτρα για την ευθυγράμμιση των πλαισίων

της Ελλάδας για τις συλλογικές απολύσεις και την συλλογική δράση με διεθνείς βέλτιστες πρακτικές».

Όμως δεν είναι μόνο τα εργασιακά. Το ΔΝΤ έχει θέσει ξανά στο τραπέζι το Ασφαλιστικό, πράγμα που έχει επιβεβαιώσει ο Τσακαλώτος, αναφέροντας ότι την Πέμπτη (τελευταία μέρα αυτού του γύρου των συζητήσεων με το κουαρτέτο), στο μισάωρο 11.30-12.00 θα εξεταζόταν η «πορεία της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης». Το ΔΝΤ την άποψή του και σ' αυτόν τον τομέα την έχει εκφράσει στην έκθεσή του: «Οι δαπάνες παραμένουν υπέρμετρα εστιασμένες σε δυσβάσταχτα υψηλές συντάξεις που παρέχονται στους υπάρχοντες συνταξιούχους (...) το έλλειμα του συνταξιοδοτικού συστήματος βρίσκεται στο μη βιώσιμο επίπεδο του περίπου 10% του ΑΕΠ (σε σύγκριση με τον μέσο όρο του 2,5% στη ζώνη του ευρώ) (...) Προκειμένου να δημιουργηθεί χώρος για απαραίτητες κοινωνικές δαπάνες που θα προστατεύουν τις ευάλωτες ομάδες και θα παρέχουν απαραίτητες δημόσιες υπηρεσίες, είναι απαραίτητο να περαιτέρω μείωση των τρεχουσών συντάξεων, και αυτό μπορεί να γίνει με το ξεπέρασμα των σημερινών συντάξεων ή με την εφαρμογή του νέου μαθηματικού τύπου για τις συντάξεις».

ΥΓ. Η γνωστή παπάρα του Κατρούγκαλου περί «απομόνωσης» του «ακραίου παίκτη» δεν προσφέρεται πια ούτε για παιδιά. Εκτός του ότι με το «ακραίο παίκτη» συμφωνεί στα βασικά ζητήματα ο ΣΕΒ, εκτός του ότι ο «ακράσιος παίκτης» έχει πάντοτε τον πρώτο λόγο στα εργασιακά ζητήματα, διότι θεωρείται ότι διαθέτει την τεχνολογία, οι «μη ακραίοι παίκτες» έχουν τώρα έναν παραπάνω λόγο να συμφωνήσουν με τις προτάσεις του, γιατί οι ευρωπαϊκοί ιμπεριαλιστές θέλουν να εξακολουθεί να συμμετέχει το ΔΝΤ στο ελληνικό «πρόγραμμα».

Εν προκειμένου, όμως, το ΣτΕ κλήθηκε να πάρει θέση σ' ένα σκληρό «ματς» ανάμεσα, από τη μια, σε μια πολιτική ομάδα (ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ) και μερικώς επιδόρους καναλάρες (Μαρινάκης, Σαββίδης, Καλογρίτσας) και από την άλλη, στους παραδοσιακούς καναλάρες (Βαρδολιάννης, Κοντομηνάς, Μπόμπολας-Ψυχάρης, Κυριακός, Αλαφούζος), πίσω από τους οποίους στοιχίστηκαν άλλες πολιτικές ομάδες (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι). Κλήθηκε, δηλαδή, να κάνει το διατητή σε μια ενδοσυστημική σύγκρουση. Εξ ορισμού, λοιπόν, το αποτέλεσμα ήταν αμφίρροπο, εκτίμηση που επιβεβαιώθηκε και από το τελικό σκορ.

Όπως είχαμε την ευκαιρία να σημειώσουμε σε προηγούμενα φύλλα, το δίδυμο Παπά-Παπαγγελόπουλου, που χειρίστηκε την υπόθεση στην τελευταία φάση, έκανε τη μια γκάφα μετά την άλλη, με αποκορύφωμα την οργάνωση εκκlausίου σε βάρος ενός αντιπροέδρου του ΣτΕ. Λάθη είχαν κάνει και σε προηγούμενες φάσεις. Για παράδειγμα, η υπόθεση Κανέριτσα απογύμνωσε τον ΣΥΡΙΖΑ από την «έξωθεν καλή μαρτυρία». Το περιβόητο «ηθικό πλεονέκτημα» πήγε περίπατο, κι αυτό αδυνάτισε το κυβερνητικό μέτωπο και οσοδήποτε έπαιξε ρόλο και στη διαμόρφωση των συσχετισμών στην Ολομέλεια του ΣτΕ (αρκετοί «μυρίστηκαν» ότι στο Μαξίμου δεν κατοικούν παντοδύναμοι πολιτικοί, αλλά αλαζονικά παιδάρια). Ο Βούλγαρης προστάτευσε τους Ποταμίους από μεγαλύτερο εξεπλιτικό, εμπόδιζοντας τον Παπά να ψηφίσει την τροπολογία, που τώρα θα έπρεπε να την καταργήσουν κι αυτή. Ήταν, όμως, οργάνια. Ο κύβος είχε ριφθεί, οι παλιοί βαρόνοι των μίντια είχαν πάρει το παιχνίδι. Η «παλιά» διαπλοκή νίκησε την «νέα» (έξισου βρόμικες και οι δύο).

Τώρα, οι Ποταμίνοι είναι αναγκασμένοι να μαζέψουν τα συντρίμια τους και να «προσκυνήσουν» ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι, που θα βάλουν τους όρους τους για τα πρόσσωπα του ΕΣΡ. Μην κοιτάζετε που το παίζουν σκληροί κι εξαγέλλουμε άμεση νομοθετική πρωτοβουλία. Χωρίς συγκρότηση ΕΣΡ δεν μπορούν να κάνουν τίποτα.

Μεγάλη πολιτική ήττα των Τσιπραίων

Αρκεί η εμφάνιση της Γεροβασιλή, τα μεσάνυχτα της περασμένης Τετάρτης, με την τρεμάνη φωνή και την εμφανή προσπάθεια να κρατηθεί όρθια, για να αντιληφθεί κανείς πόσο βαριά έπεσε η ήττα πάνω στο παρεάκι του μεγάρου Μαξίμου. Κι αρκεί μια γρήγορη επισκόπηση του περιεχόμενου της δήλωσης που έκανε, για να γίνει αντιληπτός ο πανικός. Η επιχειρηματολογία ήταν νηπιακού επιπέδου. Πότε ακριβώς αντιλήφθηκαν ότι το ΣτΕ είναι «το ίδιο δικαστήριο το οποίο έκρινε συνταγματικά τα μνημόνια, που διέλυσαν την Ελλάδα, έκρινε συνταγματικό το “μαύρο” στην ΕΡΤ, έκρινε συνταγματικό το PSI που διέλυσε τα ασφαλιστικά ταμεία»; Γιατί μέχρι και το μεσημέρι της ίδιας μέρας το έγγελφαν πατόκορφα και εξέφραζαν «με απαντώντες δηλώσεις»-την πλήρη εμπιστοσύνη τους στην κρίση των δικαστών του.

Και βέβαια, ακόμα και μικροί παιδί μπορεί να θέσει το απλό ερώτημα: αν δυο δικαστές ακόμα ψηφίζουν υπέρ της συνταγματικότητας του νόμου Παπά και η απόφαση ήταν υπέρ της κυβέρνησης, θα έλεγαν τα ίδια για το ΣτΕ ή θα έβαλλαν ύμνους στην «ανεξαρτησία της ελληνικής Δικαιοσύνης»; Απαράδεκτο λάθος για προπαγανδιστές, που μόνο σε πλήρη απώλεια ψυχραιμίας μπορεί να αποδοθεί (ενδοχρονικές βοηθούντες και του... Γιάννη που περπατάει). Και τι να ει κανείς για το φτηνιάρικο λαϊκισμό για τα 15.000 παιδιά που θα εκδιωχτούν από τους παιδικούς σταθμούς και τους 4.000 νοσηλευτές που δε θα προσληφθούν;

Τελικά, οι δηλώσεις στελεχών του Μαξίμου (Τζανακόπουλος, Παπάς, εμμέσως και Τσιπρας), που υπονοούσαν ενδεχόμενο αρνητικής κρίσης του ΣτΕ για το νόμο Παπά για τις τηλεοπτικές άδειες, δεν ήταν μπλόφα. Μ' ένα «καθαρό σκορ» (14-11) το ΣτΕ έκρινε αντισυνταγματικό το νόμο Παπά, οδηγώντας τον ΣΥΡΙΖΑ και ιδιαίτερα το παρεάκι του Μαξίμου σε μια παταγώδη πολιτική ήττα. Δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί πρόκειται για πολιτική ήττα. Τόσα είχαν επενδύσει σ' αυτόν τον νόμο, τόσο τον είχαν διαφημίσει, είχαν το «βαρύ πυροβολικό» της προπαγάνδας τους το τελευταίο διάστημα. Το μόνο που μένει να φανεί είναι αν πρόκειται και για στρατηγική ήττα (όπως ήταν για τον Καραμανλή το σκάνδαλο του Βατοπεδίου).

Πρέπει, μάλιστα, να σημειώσουμε πως η ήττα γίνεται πιο παταγώδης, καθώς δεν πέρασε η δεύτερη γραμμή άμυνας. Δηλαδή, να κριθεί μεν αντισυνταγματικός ο νόμος, αλλά να δοθεί ένα χρονικό περιθώριο ώστε να συγκροτηθεί το ΕΣΡ και να μοιράσει αυτό τις τηλεοπτικές άδειες. Επικράτησαν οι «σκληροί», που δεν προσφέρεται πια ούτε για παιδιά. Εκτός του ότι με το «ακραίο παίκτη» συμφωνεί στα βασικά ζητήματα ο ΣΕΒ, εκτός του ότι ο «ακράσιος παίκτης» έχει πάντοτε τον πρώτο λόγο στα εργασιακά ζητήματα, διότι θεωρείται ότι διαθέτει την τεχνολογία, οι «μη ακραίοι παίκτες» έχουν τώρα έναν παραπάνω λόγο να συμφωνήσουν με τις προτάσεις του, γιατί οι ευρωπαϊκοί ιμπεριαλιστές θέλουν να εξα-

κολουθεί να συμμετέχει το ΔΝΤ στο ελληνικό «πρόγραμμα».

Εν προκειμένου, όμως, το ΣτΕ κλήθηκε να πάρει θέση σ' ένα σκληρό «ματς» ανάμεσα, από τη μια, σε μια πολιτική ομάδα (ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ) και μερικώς επιδόρους καναλάρες (Μαρινάκης, Σαββίδης, Καλογρίτσας) και από την άλλη, στους παραδοσιακούς καναλάρες (Βαρδολιάννης, Κοντομηνάς, Μπόμπολας-Ψυχάρης, Κυριακός, Αλαφούζος), πίσω από τους οποίους στοιχίστηκαν άλλες πολιτικές ομάδες (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι). Κλήθηκε, δηλαδή, να κάνει το διατητή σε μια ενδοσυστημική σύγκρουση. Εξ ορισμού, λοιπόν, το αποτέλεσμα ήταν αμφίρροπο, εκτίμηση που επιβεβαιώθηκε και από το τελικό σκορ.

Όπως είχαμε την ευκαιρία να σημειώσουμε σε προηγούμενα φύλλα, το δίδυμο Παπά-Παπαγγελόπουλου, που χειρίστηκε την υπόθεση στην τελευταία φάση, έκανε τη μια γκάφα μετά την άλλη, με αποκορύφωμα την οργάνωση εκκlausίου σε βάρος ενός αντιπροέδρου του ΣτΕ. Λάθη είχαν κάνει και σε προηγούμενες φάσεις. Για παράδειγμα, η υπόθεση Κανέριτσα απογύμνωσε τον ΣΥΡΙΖΑ από την «έξωθεν καλή μαρτυρία». Το περιβόητο «ηθικό πλεονέκτημα» πήγε περίπατο, κι αυτό αδυνάτισε το κυβερνητικό μέτωπο και οσοδήποτε έπαιξε ρόλο και στη διαμόρφωση των συσχετισμών στην Ολομέλεια του ΣτΕ (αρκετοί «μυρίστηκαν» ότι στο Μαξίμου δεν κατοικούν παντοδύναμοι πολιτικοί, αλλά αλαζονικά παιδάρια). Ο Βούλγαρης προστάτευσε τους Ποταμίους από μεγαλύτερο εξεπλιτικό, εμπόδιζοντας τον Παπά να ψηφίσει την τροπολογία, που τώρα θα έπρεπε να την καταργήσουν κι αυτή. Ήταν, όμως, οργάνια. Ο κύβος είχε ριφθεί, οι παλιοί βαρόνοι των μίντια είχαν πάρει το παιχνίδι. Η «παλιά» διαπλοκή νίκησε την «νέα» (έξισου βρόμικες και οι δύο).

Τώρα, οι Ποταμίνοι είναι αναγκασμένοι να μαζέψουν τα συντρίμια τους και να «προσκυνήσουν» ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι, που θα βάλουν τους όρους τους για τα πρόσσωπα του ΕΣΡ. Μην κοιτάζετε που το παίζουν σκληροί κι εξαγέλλουμε άμεση νομοθετική πρωτοβουλία. Χωρίς συγκρότηση ΕΣΡ δεν μπορούν να κάνουν τίποτα.

Οι διώξεις ενάντια στους μαθητές συνεχίζονται αμείωτα

Η καταστολή είναι το άλλο πρόσωπο της «κινεζοποίησης» της εργαζόμενης κοινωνίας μέσα από την αλυσίδα των Μνημονίων. Γι' αυτό και συνεχίζεται αμείωτα, παρά τις υποκριτικές δηλώσεις και την αντίθεση δήθεν της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Προχθές ήταν ο ψεκασμός των συνταξιούχων με χημικά, χθες η δίωξη μαθητών στην Κεφαλονιά για τη συμμετοχή τους στην κατάληψη του σχολείου την προηγούμενη σχολική χρονιά, παρά την κατάργηση της φασιστικής Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, σήμερα είναι η νυχτερινή έφοδος της αστυνομίας κατόπιν εντολής του εισαγγελέα, σε δύο σχολεία της Λαμίας, κατά την οποία προσήχθησαν στην Αστυνομική Διεύθυνση Φθιώτιδας 16 μαθητές που συμμετείχαν στις καταλήψεις των σχολείων τους και ένας γονιός που τους συμπαραστέκταν, καθώς και η παραπομπή των μαθητών του 1ου Γυμνασίου Μαλακοπής στο Μονομελές Δικαστήριο Αηλίκων, για τις κινητοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν το Νοέμβριο του 2015, μετά από μήνυση που κατέθεσε η Διευθύντρια του σχολείου.

Η νεολαία, η εργαζόμενη κοινωνία πρέπει να αισθάνεται ότι βρίσκονται υπό συνεχή ομηρεία, προκειμένου να εξασφαλίζεται η πειθαρχηση και η υποταγή.

Σε σχετική ανακοίνωσή της-καταγγελία η ΕΛΜΕ Φθιώτιδας σημειώνει τα εξής:

Μπορεί το Υπουργείο Παιδείας να καυχείται για την κατάργηση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου που αφορά στις καταλήψεις των Σχολικών μονάδων, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι άφησε και στην άκρη τις αυταρχικές μεθόδους αντιμετώπισης των μαθητικών κινητοποιήσεων.

Πέρασε μία μόνο εβδομάδα αφότου σύρθηκαν στα δικαστήρια τέσσερις μαθητές (οι τρεις ανήλικοι) στην Κεφαλονιά, κατηγορούμενοι ότι την προηγούμενη χρονιά συμμετείχαν στο «έγκλημα» των καταλήψεων - κινητοποιήσεων που είχαν αποφασιστεί από τα συλλογικά τους όργανα και ήρθε η χθεσινή νυχτερινή έφοδος της αστυνομίας, κατόπιν εντολής του εισαγγελέα, σε δύο σχολεία της Λαμίας, κατά την οποία προσήχθησαν στην Αστυνομική Διεύθυνση Φθιώτιδας 16 μαθητές που συμμετείχαν στις καταλήψεις των σχολείων τους και ένας γονιός που τους συμπαραστέκταν.

Φαίνεται ότι οι μαθητές δεν συμφωνούν με τη βαθμολογία που έβαλε ο πρωθυπουργός στον υπουργό του και πρέπει να αντιμετωπιστούν καταλλήλως, πρέπει να συνεχιστούν. Ο μόνος τρόπος που ξέρει και η σημερινή κυβέρνηση για να διαλέγεται με όσους αντιδρούν στην πολιτική της δεν είναι άλλος από την ένταση του αυταρχισμού και της καταστολής. Το έδειξε πριν λίγο καιρό με τους συνταξιούχους το δείχνει τώρα και με τους μαθητές.

Η αλήθεια είναι ότι κόπιασαν πολύ για να κρύψουν τα προβλήματα της εκπαίδευσης κάτω από το χαλί. Δεν παίρνεις το «άριστο» έτσι εύκολα. Δεν μπορεί μερικά μαθητούδια να χαλάνε τη στημένη παράσταση που ανέβασαν στο ξεκίνημα της σχολικής χρονιάς. Προσαγωγές λοιπόν και μηνύματα για τις όποιες κινητοποιήσεις στο άμεσο μέλλον.

Αξιολόγηση, απολύσεις και μετά διορισμοί

Δημοσίευμα μας ενημερώνει ότι κατά τη συνάντηση Φίλη με τους «θεσμούς» την προηγούμενη Παρασκευή 21 του Οκτώβρη παραπέμφθηκε στις ελληνικές καλένδες η «δέσμευση» του υπουργού Παιδείας για 20.000 μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση την επόμενη τριετία.

Σύμφωνα με το δημοσίευμα οι εκπρόσωποι των ιμπεριαλιστών δανειστών «επικαλούνται τη δυσμενή δημοσιονομική κατάσταση που "απαγορεύει" τους διορισμούς στο δημόσιο, και ξεκαθαρίζουν ότι για να πραγματοποιηθούν διορισμοί στα σχολεία, πρέπει να προηγηθεί αυστηρή και εξαντλητική αξιολόγηση του υπάρχοντος διδακτικού δυναμικού, να απομακρυνθούν οι "ακατάλληλοι" από τις τάξεις και όσα κενά προκύψουν να καλυφθούν με αντίστοιχο αριθμό προσλήψεων» (aftodioikisi.gr).

Κοντολογίς, οι «θεσμοί» διατάσσουν οι όποιες προσλήψεις να γίνουν μετά την επιβολή της αξιολόγησης και την απόλυση των «ακατάλληλων» και όχι βεβαίως με βάση τις πραγματικές ανάγκες των σχολείων.

Δεν είμαστε σε θέση να διασταυρώσουμε την αλήθεια του δημοσιεύματος, όμως, η σιγή ιχθύος που τηρεί το υπουργείο Παιδείας, παρότι από τότε έχουν περάσει τέσσερις ημέρες (το σχόλιο αυτό γράφεται Τρίτη βράδυ και το δημοσίευμα έγινε το Σάββατο 22 Οκτώβρη), λέει πολλά.

Η προκλητικότητα και αντιδραστικότητα του υπομνήματος Λιάκου για το τετραετές Γυμνάσιο και το διετές Λύκειο για λίγους κι εκλεκτούς δεν άφησε πολλά περιθώρια συναίνεσης ακόμη και στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΛΜΕ [την πλειοψηφία στο ΔΣ έχουν ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ)-ΔΑΚΕ].

Οι εκπρόσωποι του κρατικού-κυβερνητικού συνδικαλισμού με ανακοίνωσή τους απέρριψαν «στο σύνολό του» το πόρισμα της επιτροπής Λιάκου και χαρακτήρισαν τις προτάσεις του «απαράδεκτες»: «Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ απορρίπτει το πόρισμα της επιτροπής Λιάκου στο σύνολό του. Καλούμε το Υπουργείο Παιδείας να μην υιοθετήσει τις απαράδεκτες προτάσεις της επιτροπής. Δηλώνουμε ότι η τυχόν υιοθέτηση του εν λόγω πορίσματος θα προκαλέσει την οξυτάτη αντίδραση της Ομοσπονδίας.

Καλούμε τους συναδέλφους να βρίσκονται σε επαγρύπνηση, προκειμένου να υπερασπίσουμε τις πάγιες θέσεις του κλάδου για αναβαθμισμένη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση για όλους τους μαθητές» (ανακοίνωση ΟΛΜΕ 19/10/2016).

Το έπραξαν αυτό γιατί διαισθάνονται ότι μόνο έτσι μπορούν να παίξουν το ρόλο τους ως αμορτισέρ απορρόφησης των κοινωνικών κραδασμών, που αναπόφευκτα θα προκληθούν στην περίπτωση που το υπουργείο Παιδείας υιοθετήσει την πρόταση Λιάκου (οι εκπρόσωποι της ΔΑΚΕ επιπροσθέτως και για αντιπολιτευτικούς λόγους).

Για τον ίδιο λόγο, λίγες μέρες πριν και η παράταξη των ΣΥΝΕΚ εξέδωσε ανακοίνωση, όπου μεταξύ άλλων αναφέρει:

«Τα ΣΥΝΕΚ με ανακοίνωσή τους ήδη από την προηγούμενη σχολική χρονιά (2/6/16) είχαν επισημάνει ότι "Η υιοθέτηση των κατευθύνσεων του ΟΟΣΑ και του Νέου σχολείου εμπεριέχεται στην πρόταση του πορίσματος Λιάκου για το 2ετές "Νέο" Λύκειο, όπου εκτός των άλλων επίμαχων (επίπεδα μαθημάτων, πιστωτικές μονάδες, εξετάσεις σε Β' Λυκείου για απολυτήριο, μαθήματα με τηλεδιάσκεψη, κλπ) που εντείνουν τις εκπαιδευτικές ανισότητες και μεταφέρουν τις "πανελλήνιες" νωρίτερα, οι συγχωνεύσεις Λυκείων, ο γιγαντισμός των Γυμνασίων και η "διαχείριση" των πολλών ειδικοτήτων, θεωρούνται προαπαιτούμενα." Τις τελευταίες ημέρες παραδόθηκε στον υπουργό Παιδείας Υπόμνημα της Επιτροπής Λιάκου (πότε και πόσες φορές συνεδρίασε η επιτροπή μετά τις 27/5/16;) που εξειδικεύει το προηγούμενο Πόρισμα, με αποτέλεσμα να έχουν πληθύνει τα δημοσιεύματα και οι αυτονόητες αντιδράσεις για τις αλλαγές που ετοιμάζει το Υπουργείο Παιδείας στο Λύκειο. Επειδή για την εκπ/κή κοινότητα και την ΟΛΜΕ οι βασικές κατευθύνσεις του πορίσματος Λιάκου όχι μόνο δεν αποτελούν βάση διαλόγου, αλλά είναι σε επικίνδυνη-αντιδραστική και νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση, απαιτείται άμεσα το Υπουργείο να ξεκαθαρίσει τη θέση και τις προθέσεις του... Η βασική

φιλοσοφία του Υπομνήματος δεν είναι η αναβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης σε γυμνάσιο και Λύκειο, έτσι ώστε όλοι οι μαθητές να αποκτούν στέρεη, πλατιά μόρφωση, να αμβλύνονται οι ανισότητες και να διασφαλίζονται οι ίσες ευκαιρίες και τα μορφωτικά δικαιώματα όλων, αλλά η κατηγοριοποίηση των μαθητών με δήθεν αξιολογικά κριτήρια επίδοσης, που στην πραγματικότητα όμως είναι ταξικά κριτήρια, τα οποία θα οδηγήσουν σε αποκλεισμό από το Λύκειο των παιδιών που προέρχονται από χαμηλά κοινωνικά στρώματα και από ευπαθείς κοινωνικές ομάδες».

Τα βέλη ενάντια στο πόρισμα Λιάκου έστρεψε και ο Κοτσιφάκης, πρώην πρόεδρος της ΟΛΜΕ και τώρα άτυπος σύμβουλος του υπουργού Παιδείας και μέλος της επιτροπής «διαλόγου»: «Οι προτάσεις του Α. Λιάκου εάν εφαρμόζονταν θα οδηγούσαν στο ξεθεμελίωμα όλων θετικών αλλαγών έγιναν τα τελευταία δύο χρόνια και στην επαναφορά των ταξικών φίλτρων στην εκπαίδευση», «Κληρές νεοφιλελεύθερες απόψεις, σε πλήρη ανάπτυξη, όπως πολλές από αυτές περιγράφονται και στην έκθεση του ΟΟΣΑ του 2011, η οποία οδήγησε σε πολιτικές απαξίωσης του δημόσιου σχολείου, που απορρίφθηκαν και από την κοινωνία».

Μόνος κι έρημος λοιπόν, ο «πολύς» Αντώνης Λιάκος, διαισθανόμενος ότι χάνει -τουλάχιστον σε επικοινωνιακό επίπεδο- και τους φυσικούς του συμμάχους, εξέδωσε μια ανακοίνωση κατά της ΟΛΜΕ, όπου βγάζει στην πραγματικότητα όλο του το μίσος ενάντια σε όσους αγωνίζονται κατά των αντιδραστικών εκπαιδευτικών «μεταρρυθμίσεων» διαχρονικά, όσες φορές δηλαδή αυτές έγινε προσπάθεια να εφαρμοστούν από τους εκάστοτε υπουργούς Παιδείας και τις κυβερνήσεις του κεφαλαίου:

«-Δεν μπορεί κανείς να κατανοήσει την απόφαση της ΟΛΜΕ για το "Πόρισμα Λιάκου", αν δεν πάρει υπόψη του τη στάση του συνδικάτου απέναντι σε όλες τις μεταρρυθμίσεις, από την μεταπολίτευση και έπειτα.

- Δυο βιβλία είναι διαφωτιστικά για να καταλάβουμε το πρόβλημα: Δημήτρης Σκλαβενίτης, Κάτσε καλά Γεράσιμη! (2016) και του Γεράσιμου Αρσένη, Γιατί δεν κάθισα καλά! (2015).

- Είναι εντυπωσιακό ότι ο λόγος των συνδικαλιστών δεν παρεκκλίνει ούτε κεραίας επί τέσσερις δεκαετίες. Σταθερότητα ή στασιμότητα;

- Αλλωστε το γράφει η ανακοίνωση: "να υπερασπίσουμε τις ΠΑΓΙΕΣ θέσεις του κλάδου". Προπαντός Πάγιες (και η Ιεραρχία για τα θρησκευτικά σε Πάγιες θέσεις βασίζεται), και προ-παντός ο "κλάδος"».

Ο Αντώνης Λιάκος είναι παλιός στο κουρμπέτι. Ως παλιός τροτσκιστής και στη συνέχεια ως γκεσέμι του εκσυγχρονισμού και επιστήθιος φίλος και «συναγωνιστής»

του Σημίτη γνωρίζει πολύ καλά το βρόμικο ρόλο που έχει παίξει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των εκπαιδευτικών σε όλα τα έως τώρα ξεσπάσματα του εκπαιδευτικού και μαθητικού κινήματος.

Πολεμώντας, όμως, το φάντασμα της ΟΛΜΕ, στην ουσία αποκαλύπτει το μίσος του ενάντια στο κίνημα. Το φανερώνουν αυτό οι αναφορές του στη «μεταρρύθμιση Αρσένη» και το μεγαλειώδες μαθητικό κίνημα που γέννησε, η ειρωνεία του για τις «πάγιες» θέσεις και για κάθε τι που εκφράζεται συλλογικά (η έλλειψη ταξικής ανασυγκρότησης του κινήματος έχει δώσει την ευκαιρία στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία των Ομοσπονδιών να διαχειρίζεται -δυστυχώς- αυτή τις εκπαιδευτικές διεκδικήσεις, πολλές φορές αλλοιώνοντάς τις ή υπονομεύοντάς τις), η εσκεμμένη ταύτιση που κάνει των πάγιων διεκδικήσεων των εκπαιδευτικών με τις «πάγιες» θέσεις του παπαδαριού για τα θρησκευτικά.

Με τη δήλωσή του αυτή, όμως, ο Λιάκος δείχνει και το πραγματικό πρόσωπο της «μεταρρύθμισής» του. Ενα πρόσωπο αποκρουστικό, βαθιά ταξικό.

Το τετραετές Γυμνάσιο, που για την «πλέμπα», τα παιδιά δηλαδή της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, θα αποτελέσει και το μόνο «μορφωτικό» εφόδιο, με τελική διεξοδό είτε απευθείας τα καπιταλιστικά κάτεργα, την ανεργία, τη μαύρη εργασία είτε την κατάρτιση στις ΕΠΑΣ (επανερχονται), η τράπεζα θεμάτων, που θα ξεσκαρτάρει όσους μπορούν να συνεχίσουν στο Λύκειο, το ελιτίστικο διετές Λύκειο των συνεχών και πολλαπλών εξεταστικών διαδικασιών, των εσωτερικών διακρίσεων και διαχωρισμών, το Λύκειο που θα είναι συνδεδεμένο με ξεχωριστά πανεπιστημιακά τμήματα ή τμήματα ΤΕΙ, απολύτως υποταγμένο στην προσπάθεια εισαγωγής σε αυτά (επιλογή από τα ιδρύματα), που θα οδηγεί είτε σε εθνικό απολυτήριο για τους εκλεκτούς είτε σε πιστοποιητικό για τους «αποτυχημένους», το σχολείο με έντονο το άρωμα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, της απαξίωσης και του χτυπήματος των εργασιακών δικαιωμάτων, είναι ο πυρήνας του υπομνήματος της επιτροπής Λιάκου.

Αυτόν τον πυρήνα πρέπει να αντιπαλέψουν με κάθε τρόπο οι εκπαιδευτικοί. Αυτός πρέπει να είναι ο στόχος και δεν πρέπει να χαθεί ούτε στιγμή από τα μάτια τους αν θέλουν να υπερασπίσουν ό,τι έχει απομείνει από το δημόσιο σχολείο. Σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να παραπλανηθούν από τις κοκορομαχίες ανάμεσα στις διάφορες πλευρές του αστικού εκπαιδευτικού κατεστημένου. Ούτε να εναποθέσουν τις ελπίδες τους σε κάποιες από αυτές, που εμφανίζονται ευκαιριακά να πολεμούν το πόρισμα Λιάκου.

ΥΓ1: Ερωτώμενος ο Φίλης για την ανακοίνωση της ΟΛΜΕ (τηλεόραση του ΣΚΑΙ) διέφυγε οποιαδήποτε ευθεία απάντηση και την

ίδια στιγμή χαρακτήρισε την πρόταση της επιτροπής Λιάκου απλώς ως μια «άποψη» που κατατέθηκε στο «πλαίσιο του διαλόγου». Ο υπουργός Παιδείας θέλει να κρατήσει κρυφό από την «κοινή γνώμη» τη δέσμευση (3ο Μνημόνιο) για την εφαρμογή των κατευθύνσεων του ΟΟΣΑ και των «καλών πρακτικών» των χωρών της ΕΕ για την εκπαίδευση και από την άλλη δε θέλει προς το παρόν να ανοίξει μέτωπο και με την ΟΛΜΕ, ψυλλιάζοντας τους εκπαιδευτικούς.

ΥΓ2: Με την πρότασή του ο Λιάκος φανερώνει και την ιδεολογική μήτρα του εκσυγχρονισμού από την οποία προέρχεται. Κατά τη διεξαγωγή του «διαλόγου» για τις αλλαγές στο Λύκειο και τον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που οργάνωσε ο Μπαμπινιώτης το Γενάρη του 2009, ο Ευάγγελος Βενιζέλος έκανε την ακόλουθη πρόταση: Η θέση μου είναι ότι η Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση πρέπει να διακριθεί σε δύο φάσεις: την πρώτη θα την αποτελεί το τετραετές φοίτησης γυμνάσιο και τη δεύτερη το διετούς φοίτησης, κολεγιακού χαρακτήρα, λύκειο που πρέπει να οργανωθεί κατά τα πρότυπα του διεθνούς απολυτηρίου (Ι.Β).

Το διετές λύκειο επιτρέπει στον μαθητή να ασχολείται με μικρό αριθμό (όχι μεγαλύτερο των έξι) μαθημάτων και να τα προσεγγίζει με τρόπο τελειώς διαφορετικό από τον σημερινό: με σεμιναριακού τύπου μαθήματα, πρωτόλειες έρευνες και εργασίες, κάτι που θα οδηγεί και σε άλλου τύπου εξετάσεις, βασισμένες στην κριτική σκέψη και την ικανότητα σύνθεσης.

Η φυσιογνωμία του νέου λυκείου σε συνδυασμό με τη νέα νοοτροπία των εξετάσεων θα επηρεάσει αυτομάτως και το γυμνάσιο και το δημοτικό. Ο καθορισμός των ελαχίστων δεξιοτήτων που πρέπει να καλύπτει το παιδί τελειώνοντας το δημοτικό και το γυμνάσιο (βαθμός γνώσης και ικανότητα χρήσης της ελληνικής γλώσσας, επίπεδο γνώσης δύο τουλάχιστον ξένων γλωσσών, χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή, ικανότητα πλοήγησης στο Διαδίκτυο κ.ο.κ.) θα αναπροσανατολίσει πλήρως τη λειτουργία του σχολείου.

Το απολυτήριο του νέου λυκείου, στο οποίο μπορούν να καλούνται ως επισκέπτες καθηγητές και πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, θα οδηγεί στα ΑΕΙ όλους τους αποφοίτους. Για όλους υπάρχουν διαθέσιμες θέσεις στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Οχι όμως και σε όλα τα τμήματα πρώτης προτίμησης, όταν αυτά είναι υψηλής ζήτησης και άρα υψηλής βαθμολογίας (π.χ. ιατρικά, νομικά, αρχιτεκτονικά, παιδαγωγικά). Γι' αυτό πρέπει ταυτοχρόνως να εγκαθιδρυθεί ένα διαφανές, ευέλικτο και ορθολογικό σύστημα ενδοπανεπιστημιακής κινητικότητας από τμήμα σε τμήμα, μέσα στο ίδιο ή και σε διαφορετικά ΑΕΙ, στο οποίο θα μετέχουν όσοι έχουν αποκτήσει ήδη τη φοιτητική ιδιότητα.

Γιούλα Γκεσούλη

Μια συζήτηση με μεγάλο ενδιαφέρον

Μέχρι τώρα, γνωρίσαμε οργανωμένες κλάκες που με φωνές, σφυρίγματα, χειρονομίες επιδοκίμαζαν ή αποδοκίμαζαν έναν ομιλητή. Πρόσφατα, γνωρίσαμε και κλάκα μούγκας. Σύμφωνα με τον βρετανικό Τύπο, στο δείπνο των ευρωπαίων ηγετών της τελευταίας συνόδου κορυφής, εκεί που γίνονται σοβαρές συζητήσεις σε κάπως χαλαρή ατμόσφαιρα, δόθηκαν πέντε λεπτά στην πρωθυπουργό Τερίζα Μέι, η οποία τόνισε στην ομιλία της ότι για όσο ακόμα η Βρετανία θα συμμετέχει στην ΕΕ, η ίδια θα έχει λόγο σε όλες τις αποφάσεις.

Μόλις τελείωσε η Μέι, ακολούθησε μια παγερή σιωπή. Δεν της απάντησε κανένας. Ασχολήθηκαν όλοι με τα πιάτα και τα ποτήρια τους. Όπως έγραψε ο βρετανικός Τύπος, την κλάκα της σιωπής είχε οργανώσει ο πρόεδρος της ΕΕ Ντόναλντ Τουσκ. Και βέβαια, δε χρειάζονται ιδιαίτερες γνώσεις για να κατανοήσει κανείς πως ο Τουσκ έπαιξε απλά το ρόλο του... ακτιβιστή. Ανάλαβε να οργανώσει την κλάκα της σιωπής, ενημερώνοντας τους υπόλοιπους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων για τη «γραμμή» που είχαν συναποφασίσει Ολάντ και Μέρκελ: «δεν τσιμπάμε, δεν απαντάμε, ό,τι κι αν πει η Μέι. Την αγνοούμε, είναι σαν να μην υπάρχει».

Εκτός αίθουσας, βέβαια, δεν υπήρχε ανάγκη για κλάκα

ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΠΑΓΟΒΟΥΝΟΥ ΤΟ BREXIT

ΣΕ ΜΟΝΙΜΗ ΚΡΙΣΗ Η ΕΕ

Η ΑΝΙΣΟΜΕΤΡΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

ΤΡΟΦΟΔΟΤΕΙ ΤΙΣ ΦΥΓΟΚΕΝΤΡΕΣ ΤΑΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ ΠΑΝΤΟΤΕ

ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/11

ΣΤΙΣ 20.00

ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65 & ΑΧΑΡΝΩΝ

WWW.EKSEGERSI.GR

KONTPA

σιωπής. Εκεί δέσποζε η νευρική φιγούρα του Μάνφρεντ Βέρνερ, του προέδρου της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας ομάδας του Λαϊκού Κόμματος (είναι αυτός που είχε πραγματοποιήσει και μια σκαιότατη επίθεση στον Τσίπρα, όταν αυτός πήγε να μιλήσει στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου). Ο γερμανός χριστιανοκοινωνιστής καταλόγισε στη Βρετανία αυθάδεια,

διότι ισχυρίζεται (η Βρετανία) ότι θα κάνει σκληρές διαπραγματεύσεις και θα επιβάλει ένα πλαίσιο σχέσεων της με την ΕΕ, στο οποίο θα επωφελείται από το καθεστώς της εσωτερικής αγοράς, χωρίς να εφαρμόζει την τέταρτη ελευθερία, την ελεύθερη μετακίνηση εργαζομένων.

Το σκληρό παιχνίδι τώρα αρχίζει. Βρετανία και ηπειρωτική

Ευρώπη βρίσκονται αντιμέτωπες. Ιστορικά είναι η πρώτη φορά που Βρετανία και Γαλλία βρίσκονται σε διαφορετικά στρατόπεδα. Αλλά αυτή τη φορά δεν έχουμε πόλεμο με κανόνια, τανκς και αεροπλάνα. Έχουμε οικονομικό πόλεμο. Και τα μέτωπα αυτού του πολέμου είναι διακριτά εδώ και πολλά χρόνια: ο γερμανογαλλικός άξονας από τη μια, η Βρετανία με τις συνεχείς εξαιρέσεις και τη μη συμμετοχή στο ευρώ από την άλλη. Μέχρι στιγμής έχουμε δει μόνο τις προπαρασκευαστικές βολές. Ο κανονικός πόλεμος θ' αρχίσει όταν υποβληθεί αίτημα βάσει του άρθρου 50 της Συνθήκης ΕΕ για την αποχώρηση της Βρετανίας.

Αυτός ο οικονομικός πόλεμος, πριν καν αρχίσει και ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα, έχει ένα μεγάλο θύμα: το προλεταριάτο σε όλη την Ευρώπη, που υφίσταται συνεχώς την επίθεση των ενωμένων σ' αυτό το μέτωπο καπιταλιστικών και ιμπεριαλιστικών κρατών. Μια επίθεση που δεν αδυνατίζει όσο κι αν οξύνεται ο ανταγωνισμός ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα. Αντίθετα, βαθιάει σε όλα τα κράτη.

Τεράστιο και πολύπτυχο το θέμα και πολύ ενδιαφέρον, θ' απασχολήσει την πρώτη γ' αυτή τη «σεζόν» συζήτησης στη σάλα της «Κόντρας», που θα γίνει την επόμενη Παρασκευή (4 Νοέμβρη, στις 8 το βράδυ).

Βόθρος (1)

Αν αφαιρέσουμε τα «κίτρινα» δημοσιεύματα αντιπολιτευόμενων ΜΜΕ και βάλουμε προς το παρόν στην άκρη τους διαξιφισμούς ΝΔ-κυβέρνησης, τι μένει ως πραγματικό γεγονός; Ότι ο κύριος δικηγόρος Αρτέμις Αρτεμίου πήγε στο Μαξίμου και συναντήθηκε με κάποιους από το στενό ηγετικό επιτελείο της κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ (Τσίπρας, Παππάς, Φλαμπουράρης είναι η ηγετική τριάδα). Ο Αρτεμίου έχει διατελέσει μέλος της ΚΕ του ΑΚΕΛ και αντιπρόεδρος της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου, που είναι πολιτικές θέσεις. Όμως, ως δικηγόρος ο Αρτεμίου είναι σύμβουλος καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Όπως λέει ο ίδιος, το γραφείο του «παρέχει νομικές συμβουλές σε κυρία-κά και ελληνικά νομικά και φυσικά πρόσωπα με επιχειρηματική δραστηριότητα στην Κύπρο και το εξωτερικό» και γι' αυτό «στα πλαίσια άσκησης των επαγγελματικών μου δραστηριοτήτων έχω συναντήσεις με κρατικούς αξιωματούχους, με αξιωματούχους διαφόρων οργανισμών και εταιριών». Σύμφωνα με τη δήλωσή του, πράγματι πήγε στο Μαξίμου στις 10 Οκτώβρη, προκειμένου «να υποβάλω, εκ μέρους και για λογαριασμό πελάτη μου, πρόταση με επενδυτικό ενδιαφέρον στην Ελληνική Δημοκρατία».

Επομένως, ο Αρτεμίου πήγε στο Μαξίμου όχι ως πολιτικό πρόσωπο, αλλά για μπιζνες. Από πότε όμως αυτά τα θέματα ρυθμίζονται στο ανώτατο πολιτικό επίπεδο, με ινκόγνωστο συναντήσεις, και όχι στο επίπεδο των αρμόδιων υπηρεσιών; Πάντοτε έτσι γίνονταν, βέβαια. Επομένως, σ' αυτόν τον τομέα εξακολουθούν να γίνονται όσα γίνονταν και επί των προηγούμενων κυβερνήσεων: αδιαφάνεια και παζάρια με καπιταλιστές σε πολιτικό επίπεδο, έξω από τις υπηρεσιακές δομές. Οπότε, μπορεί ο καθένας να συμπεράνει ότι θέλει για την επίσκεψη Αρτεμίου στο Μαξίμου.

Ο Αρτεμίου, που λειτουργεί ως «λομπίστας», δεν είχε καμιά υποχρέωση να πει με ποιον συνομιλήσε στο Μαξίμου και τι αφορούσε η συνομιλία. Η κυβέρνηση, όμως; Δε θα έπρεπε να πει με ποιον ή ποιους συναντήθηκε ο Αρτεμίου, αν όντως ήταν της αρμοδιότητας του συγκεκριμένου κυβερνητικού στελέχους η «επενδυτική πρόταση» και γιατί δεν ήταν παρών ο αρμόδιος υπουργός Σταθάκης; Ψιλά γράμματα για τους συριζαίους, όπως ήταν και για τους προκατόχους τους στα κυβερνητικά πόστα.

Πιο βολική για το εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι ήταν μια ανταλλαγή σκανδαλογικών ανακοινώσεων, με τη ΝΔ να «σηκώνει» το θέμα της κυπριακής εταιρίας που έχει πάρει ένα μικρό ποσοστό στο μετοχικό κεφάλαιο της «Αυγής» και με το γραφείο Τύπου του Τσίπρα να απαντά με γνήσιο οπαδικό στιλ, μιλώντας για «το κόμμα του κ. Χριστοφοράκου, της Siemens και των τηλεφωνικών κέντρων, του κ. Παπασταύρου, των Panama Papers, της λίστας Λαγκάρντ και της λίστας Μπόργιαν, των θαλασσοδανείων και των αθωωτικών τροπολογιών» κτλ. κτλ. Η ΝΔ επανήλθε εστιάζοντας σε ερωτήματα συγκεκριμένα (αν επισκέφτηκε ο Αρτεμίου το Μαξίμου, με ποιους συναντήθηκε, αν συνδέεται η επίσκεψή του με την offshore της «Αυγής»), αλλά η κυβέρνηση -που έτσι κι αλλιώς δεν είχε πει τίποτα για την... ταμπακέρα- άφησε τον Αρτεμίου να απαντήσει, υποστηρίζοντας εκτός των άλλων ότι «δεν έχουμε και ποτέ δεν είχαμε οποιαδήποτε σχέση με την Atlas Cyprus International Trust ή/και την ΑΥΓΗ».

Βόθρος (2)

Η εφημερίδα «Παραπολιτικά» δημοσίευσε θέμα με πρωτοσέλιδο «χτύπημα» και τίτλο: «Η σύζυγος Κοντονή κατηγορείται για εκβίαση επί 11 χρόνια». Ο Κοντονής απάντησε με εκτενή ανακοίνωση διάψευσης, στην οποία συνδέει ευθέως το δημοσίευμα με το σύστημα της «παράγκας» που «δείχνει την έκδηλη ανησυχία του για τις επερχόμενες εξελίξεις». Κάνει δε λόγο για «χρηματοδότες του συστήματος διαφθοράς», οι οποίοι -όπως εύκολα γίνεται αντιληπτό- δεν είναι πολιτικά πρόσωπα, αλλά επιχειρηματίες που ελέγχουν την περιβόητη «παράγκα». Κι εμείς θυμηθήκαμε ότι μόλις μια εβδομάδα πριν, ο υπουργός Παππάς και ο γενικός του γραμματέας Κρέτσος κατέβηκαν στον Πειραιά και γευμάτισαν στην έδρα του εφοπλιστικού ομίλου του ανθρώπου που φωτογραφίζει με τις δηλώσεις του ο Κοντονής. Παρών στο γεύμα ήταν και ο (τύποις τουλάχιστον) εκδότης της φυλλάδας που είχε το δημοσίευμα για τη σύζυγο Κοντονή!

Μ' άλλα λόγια, ο εν λόγω επιχειρηματίας τα έχει καλά με το Μαξίμου, ως καναλάρχης πλέον, ενώ συγκρούεται με ένα άλλο τμήμα της κυβέρνησης, ως ιδιοκτήτης ποδοσφαιρικής ομάδας και ελέγχων την «παράγκα»! Κι επειδή ο εν λόγω επιχειρηματίας δεν είναι ντόκτορ Τζέκιλ και μίστερ Χάιντ, μπορούμε να φανταστούμε πόση αξία έχουν οι διακηρύξεις περί εξαφάνισης της διαπλοκής, που γίνονται από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Θα περίμενε κανείς, ειδικά ο Παππάς, που υπήρξε συνδαιτυμόνας του εκδότη της φυλλάδας που επιτέθηκε στον Κοντονή και του ποδοσφαιροπαράγοντα (και καναλάρχη και πολλά άλλα) που ο Κοντονής φωτογραφίζει σαν άνθρωπο που ελέγχει την «παράγκα» στο ποδόσφαιρο, να κάνει μια δήλωση στήριξης του υφυπουργού Αθλητισμού. Τουλάχιστον για να πετάξει από πάνω του το στίγμα. Δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να την κάνει. Τυχαίο;

Στη Θεσσαλονίκη

Προβολή ταινίας

ΜΕΦΙΣΤΟ

(Mephisto, Ουγγαρία-Δυτική Γερμανία-Αυστρία, 1981, 144')

Σκηνοθεσία: Ιστβαν Σάμπο

Σενάριο: Πέτερ Ντομπάι, Ιστβαν Σάμπο

Παρασκευή 04/11, 8:30 μ.μ.

KONTPA

Ιουστινιανού 24

Είσοδος Ελεύθερη

Καπιταλιστικός κυνισμός

Πικραμένος για όσα ακούγονται για τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες δήλωσε (από ρωσικού εδάφους) ο Ιβάν Σαββίδης, λέγοντας πως είναι αναφαίρετο συνταγματικό του δικαίωμα να δραστηριοποιείται στη χώρα και να επενδύει τα χρήματά του όπως επιθυμεί, είτε στον ποδοσφαιρικό είτε στον τηλεοπτικό χώρο. Είπε χαρακτηριστικά: «Αντί να σκεφτούν πώς θα φέρουν περισσότερους Σαββίδηδες στην Ελλάδα, κάθονται και ασχολούνται γιατί ήρθε ο Σαββίδης, τι θέλει, πού το πάει κλπ. Εγώ σαν πολίτης της Ελλάδας έχω δικαίωμα να ασχοληθώ με οποιαδήποτε επιχειρηματική δραστηριότητα εντός νομιμότητας. Τελείωσε».

Κανένας από τους Έλληνες δημοσιογράφους, που είχαν κάνει τζάμπα ταξιδάκι στη Μόσχα για να παρακολουθήσουν την καλλιτεχνική εκδήλωση για το κλείσιμο του «έτους ελληνορωσικής φιλίας» στη Μεγάλη Αίθουσα Τελετών του Κρατικού Ανακτόρου του Κρεμλίνου (με... Σάκη Ρουβά!), δε θέλησε να χαλάσει την ατμόσφαιρα, υπενθυμίζοντας στον Σαββίδη πως στην Ελλάδα (όπως και σε

άλλες χώρες) υπάρχουν νόμοι που (υποτίθεται πως) ερευνούν την προέλευση των χρημάτων που φέρνει κάποιος από το εξωτερικό για να επενδύσει στην Ελλάδα. (Υποτίθεται πως) οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ψάξουν αν πρόκειται για «ξέπλυμα» χρήματος που προέρχεται από παράνομες δραστηριότητες, όπως εμπόριο ναρκωτικών, όπλων, ανθρωπών, παράνομο τζόγο κτλ.

Όμως, ο κυνισμός με τον οποίο μίλησε ο ρώσος καπιταλιστής, που από κλωστοϋφαντουργός έγινε σε χρόνο ρεκόρ μεγιστάνας (όχι του επιπέδου ενός Αμπραμόβιτς ή ενός Ριμπολόβλεφ, αλλά καπιταλιστής σίγουρα), είναι χαρακτηριστικός μιας γενικότερης αντίληψης και κατάστασης, στο πλαίσιο της οποίας τα κράτη λειτουργούν ως «πλυντήρια» για τις κάθε είδους μαφίες, πίσω από τις οποίες βρίσκονται καπιταλιστές που επενδύουν τα λιμνάζοντα κεφάλαιά τους με αποδόσεις που θα τις ζήλευε κάθε κλάδος της παραγωγής. Τα κράτη προσφέρουν προστασία και οι τράπεζες αναλαμβάνουν τη... λάτρα.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Δυο δεκαετίες κλείνει η «Κόντρα» την Τετάρτη. Ευχές από καρδιάς και ας μην επαναλάβουμε αυτά που γράφουμε κάθε χρόνο, αυτά που επιβεβαιώνονται με συνέπεια κάθε βδομάδα, αυτά που θα διαβάσετε σε άλλο σημείο της εφημερίδας.

Ωστόσο, δεν πρέπει να παραλείψουμε να αναφέρουμε ότι γενέθλια έχει και ο πάλαι ποτέ πολιτικός διασκεδαστής και νυν... σοβαρός συνομιλητής («ποτέ μη λες ποτέ») Βασίλης Λεβέντης που την Πέμπτη κλείνει αισίως τα 65 του.

Τη δε Παρασκευή, ο πλανητάρχης -που μετά βαιών και κλάδων αναμένεται στην Αθήνα στις 14 Νοεμβρίου- κλείνει οκτώ υπέροχα και γόνιμα για την υπερδύναμη και την ανθρωπότητα χρόνια στον προεδρικό θώκο των ΗΠΑ.

- Μούσα του λαϊκού καημού και της λεξιπλασίας πες για τη χώρα που 'γινε σαν τα μαλλιά της Σίας.
- Ασε με κι είμαι έτοιμη να ριξω ένα καντήλι γιατί μας κάνουν' τ' απατά σαν την κοιλιά του Φίλη.
- Μη ρέπεις προς τον σεξισμό, συ ιέρεια μαντείου μην πω κι εγώ κα'να χοντρό για τη Θεανώ Φωτίου...

Η όλο και περισσότερη διολισθαίνουσα στον φασισμό ανθρωπότητα δεν δίστασε -διά των εκλεγμένων εκπροσώπων της- να βραβεύσει την Ουγγαρέζα πρώην εικονολήπτρια ακροδεξιού καναλιού που πριν από ένα χρόνο έβαλε τρικλοποδιά σε πρόσφυγα ο οποίος έτρεχε αγκαλιά με το παιδί του! Η επιτομή της ανθρωπίνης κατάντιας του 21ου αιώνα Πέτρα Λάζλο, έλαβε πριν από λίγες μέρες δημοσιογραφικό βραβείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ποικιλομορφία, και μάλιστα για ρεπορτάζ της που έχει να κάνει με πρόσφυγες, αυτή τη φορά της Ουγγαρίας του 1956! Δε γαλέγω...

Πίσω από τα χονδροειδή ψεύδη (τι άλλο από δούλεμα τύπου «ψιλό γαζί» μπορεί να είναι;) για την προσδοκώμενη ανάπτυξη, η εικόνα της αγοράς παραμένει ζοφερή (και) στη Θεσσαλονίκη, όπου μέσα σε εννιά μήνες περισσότερες από 2.000 επιχειρήσεις έβαλαν λουκέτο, σύμφωνα με στοιχεία του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου της «συμπρωτεύουσας» και συμβασιλεύουσας.

Ας κάνουμε ένα μουσικό διάλειμμα μ' ένα παλιό τραγούδι:

Σε μια στιγμή ανάβουν τα φώτα
κι οι ψηφοφόροι μας φέρνουν τους μάγους στη σκηνή.
Αρχίσαν' πάλι τ' αστεία οι παλιάτσοι
και ο Παππάς ιδρώνει, ιδρώνει στο σχοινί.
Τόση αδιαντροπιά δεν είδες πουθενά
τους μάγους, τους παλιάτσους με τα κόκκινα σκουφιά.
Σαν βγαίνουν στη σειρά μουντζώνουν τα παιδιά
και μέσα απ' το καπέλο βγαίνουνε μνημόνια.
Οταν μια μέρα και συ θα δακρύσεις
την ώρα που ο Τσίπρας θριαμβεύει στη σκηνή
καθώς σε κοροϊδεύει ο παλιάτσος
και το ταμπούρλο οργιάζει και «κλαίει» η βουλή.
Τότε τη δική μου θα νιώσεις την ψυχή
που κάθε βράδυ γίνεται μολότοφ σε γιορτή.
Του τσίρκου την «αριστερά» ανταμώνει στη σκηνή
κι όλα μαζί τα λούζεται με σένα θεατή.

Οι χτισμένες εκτάσεις στον πλανήτη εξαπλώνονται πιο γρήγορα κι από ό,τι αυξάνεται ο παγκόσμιος πληθυσμός: από το 1975 ως σήμερα, η επιφάνεια που καταλαμβάνουν οι κάθε είδους ανθρώπινοι οικισμοί αυξήθηκε κατά δύομισι φορές και φτάνει πλέον το 7,6% της ξηράς. Στο ίδιο διάστημα, ο παγκόσμιος πληθυσμός μεγάλωσε κατά 1,8 φορές, φτάνοντας στα 7,6 δισεκατομμύρια.

Ενα μουσικό διάλειμμα ακόμη πριν το τέλος και τις δυσφημίες που ακολουθούν:

Οι Κυριακές στην Κουμουνδούρου
φεύγουν μαζί με τη Θεανώ
και τα μπουλούκια οι θεατρίνοι
παίζουν τη Γκόλφ στο κοινό.
Κι οι ζαλισμένοι σαν κι εσένα
δέχονται όλα τα σκατά
πίσω από λόγια ξεφτισμένα
στην τηλεόραση μπροστά.
Τώρα θα κλαις, θα μετανιώνεις
φόροι και ξύλο κι εμπαιγμός
αυτοοργάνωση; Χα, αστείο!
Και επελαύνει ο φασισμός.
Κοκκινোসκουφίτσα

Εχουν προγράψει τη ΔΕΗ και παριστάνουν τις αθώες περισσότερες

«Γιατί ο Πάνος Σκουρλέτης έχει δίκιο» ήταν ο τίτλος δημοσιεύματος στην ιστοσελίδα της φράξιας των 53+ του ΣΥΡΙΖΑ (commonality.gr). Τίτλος φτιαγμένος έτσι ώστε να προκαλέσει (άμα ο Σκουρλέτης έχει δίκιο, τότε ο Τσίπρας έχει άδικο). Δε θα μας απασχολήσουν εδώ τα εσωκομματικά του ΣΥΡΙΖΑ και η άγρια διαπάλη των φραξιών και των στελεχών (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 3), αλλά αυτό που εμφανίζεται ως «πέτρα του σκανδάλου»: η πώληση του 17% της ΔΕΗ, που έχει περάσει στο ΤΑΙΠΕΔ.

«Η μάχη και η σύγκρουση στο πεδίο των ιδιωτικοποιήσεων, ειδικά στον ενεργειακό τομέα, δεν είναι άλλη μια μάχη εντός του μνημονίου. Δεν είναι παιχνίδι εντυπώσεων, δεν είναι μικροπολιτικό ζήτημα, που μπορούμε εύκολα να θέσουμε σε διαπραγμάτευση εσωκομματική κ.ο.κ. Είναι -και πρέπει να είναι και στη συνέχεια- η κεντρικότερη μάχη για το ρόλο που επιδιώκει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να δώσει στην κοινωνία για την παραγωγική και αναπτυξιακή προοπτική του τόπου» γράφει το commonality, προσπαθώντας να προσεταιριστεί τον Σκουρλέτη στη φράξια των 53+. Μόνο που ο Σκουρλέτης, μαζί με τον Τσακαλώτο, άτυπο αρχηγό των 53+, έχουν βάλει την υπογραφή τους κάτω από όλα τα νομοθετήματα που προδιαγράφουν την απαξίωση, τη διάσπαση και το ξεπούλημα της ΔΕΗ.

Τα έχουμε ξαναγράψει, είμαστε όμως αναγκασμένοι να τα θυμίσουμε, γιατί παραπάει το παραμύθι.

Στις 25 Μάη του 2016, στο ΦΕΚ 1472 Β', δημοσιεύτηκε η υπ' αριθμ. 33 απόφαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Οικονομικής Πολιτικής, με θέμα «Εγκριση Επιχειρησιακού Προγράμματος ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ». Στη λίστα με τις προς ιδιωτικοποίηση επιχειρήσεις και συμμετοχές του ελληνικού κράτους, στον αριθμό 15, φιγουράρει η ΔΕΗ, για την οποία στο επισυναπτόμενο παράρτημα διαβάζουμε: «**Πώληση του 17% των μετοχών της ΔΕΗ**, ενδεχομένως το 2016». Την Απόφαση υπογράφουν ο πρόεδρος του ΚΥΣΟΙΠ και αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Ι. Δραγασάκης και οι υπουργοί Γ. Σταθάκης, Γ. Χουλιάρκης, **Ε. Τσακαλώτος** και **Π. Σκουρλέτης**.

«Οι εξελίξεις αυτές καταδεικνύουν επίσης το πόσο παρωχημένο είναι το σχέδιο για την ιδιωτικοποίηση του 17% της ΔΕΗ μέσω του ΤΑΙΠΕΔ, όσο και οι παραπλησίοι σχεδιασμοί για την ΔΕΠΑ και τα ΕΛΠΕ,

μέσα στο νέο περιβάλλον που γεννιέται, όχι μόνο από τις παρεμβάσεις μας, αλλά και ως αποτέλεσμα μιας συνολικής μετάβασης στον ενεργειακό τομέα σε παγκόσμιο επίπεδο» είπε την περασμένη Τρίτη ο Σκουρλέτης, μιλώντας σε συνένδριο με ενεργειακά θέματα. Πόσος καιρός πέρασε από τον περασμένο Μάη, που πήρε μέρος στη συνεδρίαση του ΚΥΣΟΙΠ και προσυπέγραψε την πώληση του 17% της ΔΕΗ, ενδεχομένως και μέσα στο 2016, και τώρα θεωρεί παρωχημένο το σχέδιο που έχει υπογράψει; Μόλις πέντε μήνες, στη διάρκεια των οποίων τίποτα δεν άλλαξε. Ίδια παρέμειναν τα δεδομένα. Σημειώνουμε ότι το ΚΥΣΟΙΠ ενέκρινε επίσης το σχέδιο του ΤΑΙΠΕΔ για ΔΕΠΑ και ΕΛΠΕ, που δεν αναφέρει ρητά ιδιωτικοποίηση, αλλά αναζήτηση εναλλακτικών επιλογών. Για να μιλάει ο Σκουρλέτης για «παραπλησίους σχεδιασμούς», σημαίνει ότι παρασκηνιακά έχει συμφωνηθεί ξεπούλημα, αλλά δεν το λένε.

Τσακαλώτος και Σκουρλέτης βρίσκονταν στα ίδια υπουργεία και τον Αύγουστο του 2015, όταν κατέθεταν στη Βουλή το νόμο για το τρίτο Μνημόνιο, τον περιβόητο Ν. 4336/2015. Το τρίτο Μνημόνιο, στο Κεφάλαιο 4.3 που έχει τίτλο «Ρυθμιζόμενες επιχειρήσεις δικτύων (ενέργεια, μεταφορές, νερό)», αναφέρει για τη ΔΕΗ: «Τον Σεπτέμβριο του 2015, οι αρχές θα συζητήσουν με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή τον σχεδιασμό του συστήματος δημοπρασιών ΝΟΜΕ, με στόχο να μειωθούν κατά 25% τα μερίδια λιανικής και χονδρικής αγοράς της ΔΕΗ και να πείσουν κάτω από το 50% έως το 2020, ενώ οι οριακές τιμές θα καλύπτουν το κόστος παραγωγής και θα συμμορφώνονται πλήρως με τους κανόνες της ΕΕ. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η επίτευξη συμφωνίας για το ΝΟΜΕ έως τα τέλη Οκτωβρίου 2015, οι αρχές θα συμφωνήσουν με τους θεσμούς διαρθρωτικά μέτρα τα οποία θα εγκριθούν αμέσως και θα οδηγήσουν στα ίδια αποτελέσματα που αναφέρονται ανωτέρω όσον αφορά τα μερίδια αγοράς και τα χρονοδιαγράμματα (βασικό παραδοτέο). Σε κάθε περίπτωση, έως το 2020 καμία επιχείρηση δεν θα μπορεί να παράγει ή να εισάγει, άμεσα ή έμμεσα, πάνω από το 50% της συνολικής ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται και εισάγεται στην Ελλάδα (νομοθεσία που θα θεσπιστεί ως προαπαιτούμενο)».

Τσακαλώτος και Σκουρλέτης συνυπέγραψαν (μαζί με τους υπόλοιπους βουλευτές

του ΣΥΡΙΖΑ, συν αυτούς των ΑΝΕΛ, της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού), ότι το αργότερο μέχρι το 2020 η ΔΕΗ θα πρέπει να περιοριστεί στο 49% της αγοράς λιανικής και χονδρικής. Δηλαδή, όχι μόνο θα πρέπει να χάσει τους μισούς πελάτες της, αλλά θα πρέπει να χάσει και τη μισή παραγωγή της. Μιλάμε, δηλαδή, για ένα σχέδιο στραγγαλισμού της μεγαλύτερης κρατικής επιχείρησης, η οποία χτίστηκε στη διάρκεια μισού αιώνα, με ιδρώτα και αίμα από τους εργάτες της και με τον ελληνικό λαό να πληρώνει πανάκριβα το ρεύμα! Κι έχουν σήμερα το θράσος, για να παίξουν τα παιχνίδια τους, να παριστάνουν τις αθώες περισσότερες.

Δεν είναι, όμως, μόνον ο Σκουρλέτης και η φράξια των 53+, που έσπευσαν να εκφράσουν κάλπικη διαφοροποίηση στις ιδιωτικοποιήσεις. Είναι και ο Δρίτσας, στέλεχος των 53+ κι αυτός, που άκουσε τις φήμες ότι ο Τσίπρας θα τον βγάλει από την κυβέρνηση κι έσπευσε να εκβιάσει την παραμονή του και να δώσει... ηρωικό χαρακτήρα στην ενδεχόμενη αποπομπή του.

«Δεχθήκαμε τον συμβιβασμό γι' αυτές τις ήδη εννέα ιδιωτι-

κοποιήσεις που η διαδικασία τους είχε ήδη ξεκινήσει όταν υπογράφηκε η συμφωνία του περσινού καλοκαιριού. Αυτό ήταν το σημείο συμβιβασμού στις ιδιωτικοποιήσεις» δήλωσε ο Δρίτσας σε ραδιοφωνική του εμφάνιση που την οργάνωσε ακριβώς γι' αυτό το λόγο. Μόνο του ΤΑΙΠΕΔ οι ιδιωτικοποιήσεις είναι 19 και όχι εννιά που λέει ο ψευταράς Δρίτσας. Πέρα από το ΤΑΙΠΕΔ, όμως, που είναι μια εταιρία-δημοπρατήριο, υπάρχει και το νέο Υπερταμείο, που έχει ως αποστολή να **ρευστοποιήσει** περιουσιακά στοιχεία του ελληνικού δημοσίου (με ιδιωτικοποιήσεις ή άλλα μέσα) ύψους 50 δις. ευρώ. Ολ' αυτά τα έχει ψηφίσει και ο Δρίτσας -και ως βουλευτής και ως μέλος της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

ΥΓ. Ο ξεδιάντροπος Μανιάτης του ΠΑΣΟΚ, αναφερόμενος στο τρίτο Μνημόνιο, που το ψήφισαν με τα δυο χέρια και το κόμμα του και ο ίδιος, δεν περιορίζεται να καταγγέλλει τους Τσακαλώτο και Σκουρλέτη για υποκρισία, αλλά τους καταγγέλλει ότι υπέγραψαν την καταδίκη της ΔΕΗ, με μηδενικό αντάλλαγμα, δηλαδή «ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας»!

Ευρωπαϊκό πρόγραμμα για την τουρκοκυπριακή κοινότητα με παράκαμψη της Λευκωσίας

«Το πρόγραμμα οικονομικής βοήθειας της ΕΕ αποτελεί άλλο ένα ισχυρό μήνυμα στήριξης της Επιτροπής για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη στην τουρκοκυπριακή κοινότητα. Η στήριξη αυτή επιβεβαιώνει τη σταθερή δέσμευση της Επιτροπής στις διαπραγματεύσεις διευθέτησης του κυπριακού ζητήματος που διεξάγονται υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών». Αυτά δήλωσε ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν (και δεξί χέρι του Γιούνκερ) Βάλντις Ντομπρόβσκις, ανακοινώνοντας ένα νέο πρόγραμμα οικονομικής βοήθειας ύψους 33 εκατ. ευρώ για την τουρκοκυπριακή κοινότητα.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η Κομισιόν ανακοινώνει κάποιο πρόγραμμα για την τουρκοκυπριακή κοινότητα, που αφορά κυρίως χρηματοδότηση μικρών έργων υποδομής (π.χ. χωματερές), επιχορηγήσεις σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις και σε ΜΚΟ («οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών» τις ονομάζουν), υποτροφίες κτλ. Και αυτή τη φορά η Κομισιόν δεν παραλείπει να σημειώσει

στην ανακοίνωσή της ότι «η διαχείριση του προγράμματος γίνεται απευθείας από την Επιτροπή προς όφελος της τουρκοκυπριακής κοινότητας». Πρόκειται για μια παγιωμένη κατάσταση, που την έχουν αποδεχτεί όλες οι κυπριακές κυβερνήσεις. Να θεωρούνται δηλαδή περιορισμένης κυριαρχίας από την ίδια την ΕΕ, της οποίας υποτίθεται ότι η Κύπρος αποτελεί ισότιμο μέλος. Τα λεφτά που κατευθύνονται προς το υπό κατοχή βόρειο τμήμα του νησιού δεν περνούν από τη Λευκωσία, αλλά δίνονται κατευθείαν από τις Βρυξέλλες.

Ετσι, το παλιό ιδεολόγημα με το οποίο η ελληνική αστική τάξη στήριξε την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ, ότι δηλαδή θα ενισχυθεί η προσπάθεια για θεματισμό της κατοχής και επανένωση του νησιού, αφού το κυπριακό έδαφος θα είναι στην ολότητά του ευρωπαϊκό έδαφος, έχει ακυρωθεί στην πράξη. Οι ιμπεριαλιστές ενδιαφέρονται για τα δικά τους συμφέροντα και όχι για αρχές και αξίες.

Πανικός στο «σύστημα Γατούλη»

Και να θέλει κανείς να το Καποσυσχετίσει, δεν μπορεί. Την Τρίτη δημοσιεύτηκε στην ηλεκτρονική έκδοση της «Κόντρας» το αποκαλυπτικό άρθρο-ρεπορτάζ με τον τίτλο «Υψόμετρα από το Δήμο ζητάει ξανά ο Μελισσανίδης», την Παρασκευή η έντυπη ναυαρχίδα του «συστήματος Γατούλη» κυκλοφόρησε με πρωτοσέλιδο... φωτιά: «Δόξα σοι ο θεός! - Εγκρίθηκε η μελέτη της υπογειοποίησης - Ένα χρόνο μετά (13/10/2015) από τη συνάντηση Δούρου-Μελισσανίδη και το περίφημο “Δούρου-Αρένα”, η δέσμευση της Περιφέρειας έγινε πράξη και εστάλη υπογραμμένη στον Δήμο (που την είχε ζητήσει από τον Νοέμβριο του 2014), η Μελέτη για την υπογειοποίηση της Πατριάρχου Κωνσταντίνου και ενός τμήματος της Φωκών».

Με την πεποίθηση ότι απευθύνονται σε Χαχόλους και θέλοντας να διασχεδίσουν τις εντυπώσεις από την αποκάλυψη της «Κόντρας», ότι η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ έχει απευθυνθεί και πάλι στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας για τη μελέτη Υψομέτρων και επομένως τα παπαγαλάκια έλεγαν ψέματα όταν ισχυρίζονταν ότι το ζήτημα της Υψομετρικής Μελέτης λύθηκε με παράκαμψη του δήμου, γυρίζουν την κουβέντα αλλού, εν γνώσει τους ότι επιβεβαιώνουν πλήρως το ρεπορτάζ μας.

Ακόμα κι **αν ήταν αλήθεια** ότι «εγκρίθηκε η μελέτη υπογειοποίησης», όπως έγραψαν τα παπαγαλάκια, αυτό σημαίνει ότι δεν πήραν υψόμετρα παρακάμπτοντας το δήμο, αλλά ότι απευθύνθηκαν και πάλι στο δήμο ικανοποιώντας ένα από τα προαπαιτούμενα που τους είχε θέσει τον Οκτώβριο του 2014. Αρα, επιβεβαιώνουν ότι **καλώς** δεν τους ενέκρινε την Υψομετρική Μελέτη ο δήμος και ότι τόσοι καιρό τώρα ενεργούν σαν προβοκάτορες-γεμπελίσκοι, καταγγέλλοντας το δήμο ότι σαμποτάρει το θεόπνευστο έργο της «Αγιασοφιάς».

Ομως, αυτό που κατατέθηκε στο δήμο **δεν είναι η μελέτη, αλλά η προμελέτη της υπογειοποίησης**. Εχουμε στα χέρια μας το έγγραφο της περιφέρειας (δείτε φωτογραφία), που υπογράφεται από τον αν. προϊστάμενο της γενικής διεύθυνσης Αναπτυξιακού Προγραμματισμού και Υποδομών, τοπογράφο μηχανικό Κωνσταντίνο Φλώρο. Από άποψη ουσίας, το συγκεκριμένο έγγραφο μας επαναφέρει στο Σεπτέμβριο του 2014. Αναφέρει: «Η μελέτη του έργου της υπογειοποίησης και ανακατασκευής της οδού Πατριάρχου Κωνσταντίνου εκπονείται από ιδιωτικό μελετητικό γραφείο σε δύο στάδια - προμελέτη και οριστική μελέτη - με τις διαδικασίες του άρθρου 2Α του Ν. 3316/2005. Η προμελέτη έχει παρρησιάζει και εγκρίθηκε σύμφωνα με το από 17/9/2014 Πρακτικό της επιτροπής που ορίστηκε...».

Μετά από δύο χρόνια, λοιπόν, η περιφέρεια ξαναστέλνει στο δήμο **την ίδια προμελέτη!** Αυ-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
Γενική Διεύθυνση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού & Υποδομών
Ταχ. Δ/ση : Λ. Συγγρού 80-88
Ταχ. Κωδ.: 117.41
FAX: 213-2065003
Πληροφορίες: 2132065305

Αθήνα 19 Οκτωβρίου 2016
Αρ. Πρωτ.: οικ 194219

ΠΡΟΣ: Δήμο Ν. Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας
Αχαρνών 464 & Αγ. Αναργύρων
Νέα Χαλκηδόνα, 14343
Fax :213 2589915

ΚΟΙΝ:
1. Γ.Π. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ
Fax:210 6984182
2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΕΚΑ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
Διεύθυνση Αρχιτεκτονικής, Οικοδομικών Κανονισμών και Αδειοδότησεων
3. ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ
Α.Ε. Αργυροτάλειο 15, Αθήνα Τ.Κ. 113 62
Fax:210 2925880

Θέμα: Έγκριση και παραλαβή της μελέτης «Ταπεινώση και κάλυψη τμήματος οδού Πατριάρχου Κωνσταντίνου» στη Νέα Φιλαδέλφεια.

Δεδομένου ότι αναμένεται η υποβολή των υπογραφικών μελετών που περιβάλλουν το Ο.Τ. 295 του Δήμου σας, στο οποίο προβλέπεται η ανέγερση του Κέντρου Αθλητισμού, Μνήμης και Πολιτισμού «ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ» η έγκριση των οποίων είναι απαραίτητη για την έκδοση της σχετικής οικοδομικής άδειας σας ενημερώνουμε ότι

- Η Περιφέρεια Αττικής είναι ο φορέας υλοποίησης του έργου «Ταπεινώση και κάλυψη τμήματος οδού Πατριάρχου Κωνσταντίνου στη Νέα Φιλαδέλφεια».
- Η μελέτη του έργου της υπογειοποίησης και ανακατασκευής της οδού Πατριάρχου Κωνσταντίνου εκπονείται από ιδιωτικό μελετητικό γραφείο σε δύο στάδια - προμελέτη και οριστική μελέτη - με τις διαδικασίες του άρθρου 2Α του Ν.3316/2005. Η προμελέτη έχει παρρησιάζει και εγκρίθηκε σύμφωνα με το από 17/9/2014 Πρακτικό της επιτροπής που ορίστηκε με την αριθμ. 163/2014 απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής.

τή τη φορά, όμως, υπάρχει μια... καινούργια ανακάλυψη. Η τελευταία παράγραφος του εγγράφου αναφέρει: «Κατά συνέπεια με την έγκριση της προμελέτης έχουν καθοριστεί τα υψόμετρα της οδού και η οριστική μελέτη του έργου “Ταπεινώση και κάλυψη τμήματος οδού Πατριάρχου Κωνσταντίνου στη Νέα Φιλαδέλφεια” θα εγκριθεί και παραληφθεί **μετά την οριστικοποίηση των υψομέτρων κατασκευής του γηπέδου με την έκδοση της οικοδομικής άδειας**».

Σε απλά ελληνικά, λένε στο δήμο: εσύ θα εγκρίνεις την Υψομετρική Μελέτη του Μελισσανίδη με βάση την προμελέτη της υπογειοποίησης, ο Μελισσανίδης θα πάρει την άδεια και μετά θα κάνουμε εμείς την οριστική μελέτη. Ωπα, ρε δουρόμαγκες! Σας πήρε δυο χρόνια για να τ'ανακαλύψετε αυτό; Αφού η προμελέτη έχει εγκριθεί από το Σεπτέμβριο του 2014, γιατί δεν είπατε από τότε στο δήμο -που ζήτησε την οριστική μελέτη- ότι δεν έχει δικίο; Εδώ υπάρχει ολόκληρη αλληλογραφία των ανθρώπων του Μελισσανίδη (Dimand και «Δικέφαλος 1924») με τις τεχνικές υπηρεσίες του δήμου, από τον Οκτώβριο του 2014 μέχρι το Φλεβάρη του 2015 (έχουμε όλα τα έγγραφα), στην οποία **ποτέ οι άνθρωποι του Μελισσανίδη δεν υποστήριξαν ότι η προμελέτη είναι αρκετή για να τους δώσει ο δήμος υψόμετρα**. Το τελευταίο έγγραφο αυτής της αλληλογραφίας υπογράφεται από τον αρμόδιο αντιδήμαρχο Ι. Καλαμπόκη (αρ. πρωτ. 2160/6-2-2015) και αναφέρει ότι η «υπ' αρ. 162/2014 απόφαση Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής (ΑΔΑ: ΒΙΗΔ7Λ7 - ΜΝ4), **δεν αποτελεί έγκριση οριστικής μελέτης**».

Εκτοτε, όλοι μουγκάθηκαν. Δε βγήκε κάποια από τις... μη-

χανικάρες του Μελισσανίδη να πει στον αντιδήμαρχο «τι λες, ρε Καλαμπόκη;». Δεν έστειλε κάποιο έγγραφο η περιφέρεια για να πει στις τεχνικές υπηρεσίες του δήμου, ότι η προμελέτη είναι υπεραρκητή για να δώσει υψόμετρα. Το λέει τώρα, **δυο χρόνια μετά**, και είναι ολοφάνερο ότι αποτελεί μια ακόμα αθλιότητα, ένα ακόμα αίσχος της διοίκησης Δούρου, που αβαντάρει τον Μελισσανίδη, με στόχο να του επιτρέψει να στοχοποιήσει το δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας ως σαμποταριστή της «Αγιασοφιάς» και μάλιστα ως παρανομούντα.

Περιττεύει να πούμε ότι ο δήμος (που κανονικά θα έπρεπε να επιστρέψει το φάκελο στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, διότι δε νομιμοποιείται να εμφανίζεται ως κύριος του έργου **ούτε ως δυνάμει κύριος του έργου**), δεν πρέπει να κάνει εκατοστό πίσω από τις προυποθέσεις που έθεσε (που δεν εξαντλούνται μόνο στην έγκριση της οριστικής μελέτης υπογειοποίησης).

ΥΓ1. Προειδοποιούμε τη ΔΑ-ΟΚΑ (που έτσι κι αλλιώς έχει το πρόβλημα της μη νομιμοποίησης της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ) να μην τολμήσει να βάλει στο φάκελο Μελέτη Υψομέτρων «μαϊμού», στηριγμένη στην προμελέτη της υπογειοποίησης, κατά παράκαμψη του δήμου.

ΥΓ2. Στην κυριακάτικη αθλητική εκπομπή του ΣΚΑΙ εμφανίστηκε, εντελώς στα ξεκούδουνα, ο ιδιοκτήτης της Dimand Δ. Ανδριόπουλος για να πει ότι το γήπεδο έχει... καταντήσει φετίχ, κι ότι δεν πρόκειται να χτιστεί αν δε συνεργαστεί ο δήμος. Δύο τινά συμβαίνουν: ή ο Ανδριόπουλος «ψυλλιάζεται» ότι ο Μελισσανίδης τον προορίζει για αποδιοπομπαίο τράγο και ετοιμάζει «ηρωική έξοδο» ή οι δυο

τους βρίσκονται σε συνεννόηση με στόχο να ασκήσουν πίεση πάνω στη διοίκηση Βασιλόπουλου και να την αναγκάσουν να τους εγκρίνει τα Υψόμετρα. Γι' αυτό και απαιτούνται καθαρές κουβέντες από τη δημοτική αρχή, όπως ορίζει η ίδια η αστική νομιμότητα.

ΥΓ3. Προς τους άσπονδους φίλους μας του aek-watch: προς τι τα νευράκια; Εκτός αν είναι για ξεκάρφωμα, οπότε πάσο... Θα θέλαμε να σας πούμε πολλά, όμως ο χώρος δεν το επιτρέπει.

1. Όταν λέγαμε ότι το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ έβαλε πάγο στα σχέδια του Μελισσανίδη, το εννοούσαμε και εξακολουθούμε να το εννοούμε. Και αποδεικνύεται εκ του αποτελέσματος: ακόμα στον πάγο είναι η υπόθεση. Ομως, όπως γνωρίζει κάθε χρήστης της ελληνικής γλώσσας, ότι μπαίνει στον πάγο μπορεί να ξεπαγώσει και να γίνει... φρέσκο και λαχταριστό. Οχι μόνο τα χταπόδια και τα ψάρια στις ψαροταβέρνες, αλλά και διάφορες παράνομες ρυθμίσεις. Κι επειδή εμείς έχουμε συνηθίσει να αγωνιζόμαστε (ελπίζουμε η λέξη να μην σας είναι εντελώς ξένη), γι' αυτό προειδοποιούσαμε και εξακολουθούμε να προειδοποιούμε. Θέλουμε η υπόθεση να ξεπαγώσει και να πεταχτεί στα σκουπίδια. Και βέβαια, η άποψή μας δε σχετίζεται με την εκκρεμούσα δικαστική προσφυγή μελών της ΑΕΚ κατά της γενικής συνέλευσης-παρωδία και της σύμβασης παραχώρησης. Είναι δύο διαφορετικά ζητήματα. Είναι ζήτημα αρχών η τήρηση των κανόνων της χρηστής διοίκησης, που επιβάλλουν την αποχή των δημόσιων υπηρεσιών από κάθε πράξη ή κρίση ή γνωμάτευση, όταν υπάρχει εκκρεμής δίκη (ξέρετε, εμείς δεν ενδιαφερόμαστε μόνο για τη συγκεκριμένη υπόθεση). Ομως, ανεξάρτητα από την έκβαση της συγκεκριμένης δίκης, ο νόμος είναι σαφής: η ερασιτεχνική ΑΕΚ δεν μπορεί να μεταβιβάσει το οικόπεδο **ιδιοκτησίας του κράτους** στην εταιρία του Μελισσανίδη. Κι επειδή τα ματάκια μας έχουν δει τερατογυγνήματα (όχι μόνο το σκάνδαλο του Βατοπεδίου), επαγρυπνούμε, προειδοποιούμε και αγωνιζόμαστε.

2. Ακούσαμε κι εμείς τη συνέντευξη του κ. Ερτσου. Δεν λέει ότι το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ απευθύνθηκε στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, αλλά ότι **θα** απευθυνθεί. Εκτίμησή του είναι αυτό (όχι αβάσιμη, αλλά πάντως εκτίμηση). Το Αυτοτελές Τμήμα έχει νέα προϊσταμένη (η προηγούμενη συνταξιοδοτήθηκε), ενώ η εισηγήτρια της υποθέσης απουσιάζει σε άδεια (επιστρέφει τέλη Οκτώβρη με αρχές Νοέμβρη). Δεν υπάρχει, λοιπόν, απόφαση προσφυγής στο ΝΣΚ προκειμένου να γνωματεύσει σχετικά. Αν υπάρξει τέτοια απόφαση, να είστε σίγουροι ότι θα το μάθετε από εμάς. Stay tuned...

Κάλυψη στους νεοναζί

Ενας 60χρονος συνταξιούχος μπάτσος διαπληκτίζεται μ' έναν 68χρονο ιδιοκτήτη γυμναστηρίου, ο οποίος είχε απαυδίσει από τη συμπεριφορά του, καθώς ενοχλούσε γυναίκες που πήγαιναν στο γυμναστήριό του. Φεύγει από το σημείο του καυγά, πηγαίνει στο σπίτι του που είναι κοντά, παίρνει ένα πιστόλι και επιστρέφοντας σκοτώνει εν ψυχρώ τον 68χρονο, την ώρα που αυτός βόδιζε.

Εκτός από συνταξιούχος μπάτσος, ο δολοφόνος είναι και επίλεκτο στέλεχος της νεοναζιστικής ΧΑ. Στις εκλογές του 2012 ήταν υποψήφιος βουλευτής στη Μεσσηνία. Αυτό το στοιχείο υποβαθμίζεται εντελώς από τα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων (σε ορισμένα δεν αναφέρεται καν). Υποβαθμίζεται η ίδια η είδηση, μολονότι έχει όλα εκείνα τα στοιχεία που καθιστούν τέτοιες ειδήσεις περιζήτητες για τα κανάλια. Αρκεί να αναφερθεί το γεγονός ότι ο φόνος έγινε την Παρασκευή το απόγευμα και ο τύπος παραδόθηκε μόνος του στη ΓΑΔΑ το μεσημέρι του Σαββάτου. Συμβουλευτήκε, προφανώς, το δικηγόρο του, μίλησε με τους νεοναζί και παραδόθηκε έχοντας ετοιμάσει την υπερασπιστική του γραμμή.

Πολλοί καυγάδες γίνονται καθημερινά στη χώρα. Δεν καταλήγουν σε φονικό, όμως. Και στις σπάνιες περιπτώσεις που έχουμε φονικό, αυτό γίνεται με κυνηγετικό όπλο. Βλέπετε, πιστόλια έχουν οι μπάτσοι, οι συνταξιούχοι μπάτσοι και αρκετοί χρυσαυγίτες. Αυτή η διάσταση, όμως, υποβαθμίστηκε σκόπιμα, γιατί ακόμα και τώρα τα αστικά ΜΜΕ προσφέρουν την κάλυψή τους στη νεοναζιστική συμμορία. Η δράση του συγκεκριμένου, λοιπόν, δεν έπρεπε να συνδεθεί με την πολιτική του ιδιότητα, αλλά η πολιτική του ιδιότητα ν' αναφερθεί απλώς ως ένα άσχετο δεδομένο. Κατά τα άλλα, έφταιξε... η κακιά στιγμή και τα τσιτωμένα νεύρα.

Με χτυπήματα κάτω από τη ζώνη

Ο Βουδούρης έκανε τις καταγγελίες κατά του Μουζάλα, το Μαξίμου στήριξε τον Μουζάλα, ο Βουδούρης πήρε τον πούλο -κατά το κοινώς λεγόμενο- όμως η κόντρα συνεχίζεται, με χτυπήματα κάτω από τη ζώνη, και επεκτείνεται. Πώς αλλιώς μπορεί να ερμηνευτεί δημοσίευμα με τίτλο «Ο κ. Μουζάλας, τα αυγά του Κούκου και οι απολύσεις των μη αρεστών», στην ιστοσελίδα του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Στ. Κούλογλου, tvxs.gr;

Τα «αυγά του Κούκου» παραπέμπουν στον παρασιτισμό (όπως εξηγεί το δημοσίευμα, ο κούκος γεννάει τ' αυγά του στις φωλιές άλλων πουλιών, για να του τα κλωσήσουν αυτά), και ο Μουζάλας -από την εισαγωγή ακόμα- παρομοιάζεται με κούκο που παραιοι: «Η περίπτωση του κ. Μουζάλα αποτελεί ένα διδακτικό παράδειγμα της τακτικής του Κούκου εφαρμοσμένη στην πολιτική. Ευθύς μόλις ανέλαβε Υπουργός το Σεπτέμβριο 2015 άδειασε το Υπουργείο από κάθε θεσμική αρμοδιότητα και εγκατέστησε στην “φωλιά” αυτή... τα δικά του αυγά». Ακολουθεί κατάλογος με «μουζαλόπαιδα» (δικός τους ο χαρακτηρισμός), που τοποθετήθηκαν στις δομές αντί των νόμιμων διοικητών. Μέχρι και για το πόστο του διευθυντή του πολιτικού του γραφείου, στο οποίο ο Μουζάλας τοποθέτησε ανιψιά του, γίνεται λόγος.

Τέλος, για να μην μας μείνει καμιά αμφιβολία για την πηγή της πληροφόρησης του φιλοσυριζαϊκού σάιτ, γράφονται τα εξής: «Αυτό όμως που σίγουρα ξεπερνάει τα όρια της νομιμότητας είναι η **κινούμενη από τον Υπουργό, απόλυση συμβασιούχων**, που εργάζονται για την Υπηρεσία Υποδοχής, διότι είχαν την κακοτυχία να προσληφθούν επί τηθείας του πρώην Γενικού Γραμματέα Υποδοχής. Υπενθυμίζουμε ότι ο Γενικός Γραμματέας επέλεξε να παραιτηθεί, καταγγέλλοντας αυτό το νοσηρό σύστημα, του οποίου περιέγραφα μόνο ορισμένες πτυχές. Δεν αμφισβήτησε κανείς την ποιότητα της δουλειάς των συμβασιούχων, αλλά είχαν την ατυχία να μην είναι... επίλεκτα μουζαλόπαιδα. Δρόμο λοιπόν, να βάλει ο Υπουργός τα αυγά του!». Για όσους δεν το γνωρίζουν, ο παραιτηθείς γενικός γραμματέας είναι ο Βουδούρης!

Το δημοσίευμα, που υπογράφεται με τα αρχικά Α.Π., καταλήγει ως εξής: «Με τις δομές να καίγονται, τον υπουργό να τριπλασιάζει λογαριασμούς που μαγεύει η παρέα του, βιώνουμε τώρα και τις πρώτες αυθαίρετες απολύσεις υποκινούμενες από Υπουργό της Αριστεράς. Τι άλλο μας περιμένει;».

«Είναι πολλά τα λεφτά, Αρη» θα σχολιάζαμε εμείς. Γι' αυτό και βγήκαν τα μαχαίρια ανάμεσα σε πολιτικά πρόσωπα που βρήκαν την ευκαιρία να λειτουργήσουν σαν νταβατζήδες σε διάφορες ΜΚΟ και ανθρώπους που δραστηριοποιούνται σε παρόμοια αντικείμενα. Με... αγνά αισθήματα κοινωνικής προσφοράς, βεβαίως-βεβαίως, και όχι με διάθεση λαμογιάς.

Όπως κάθε μηχανάρις που ξέρει τη δουλειά, ο Μουζάλας δεν μπόρεσε σε συζήτηση. Δεν απάντησε ούτε στον Βουδούρη ούτε στο σάιτ του Κούλογλου. Οι μηχανάρες το έχουν ως κανόνα να μην μπαίνουν σε αντιπαραθέσεις. Αν παρακολουθήσετε τις ομιλίες Μουζάλα στη Βουλή, θα διαπιστώσετε όχι μόνο το μελίχιο ύφος, αλλά και τα ανοίγματα στην αντιπολίτευση. Ενώ στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ έγλειψε πατόκορφα και την ηγεσία και τον κομματικό μηχανισμό, που τα κατάφεραν τόσο καλά στο Προσφυγικό.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

ΚΤην απόλυση του Γκάρι Λίνκερ από τη θέση του σχολιαστή ποδοσφαιρικών αγώνων στο BBC ζητούν οι σκανδαλοθηρικές εφημερίδες Daily Star και Sun, με αφορμή μια ανάρτηση του πρώην παίκτη της Τότεναμ και της Μπαρτσελόνα στο twitter για τους πρόσφυγες στο Καλαί. Ο Λίνκερ σχολίασε δημοσιεύματα που αμφισβητούσαν ότι τα προσφυγόπουλα από την παραγκούπολη του Καλαί (Γαλλία) που γίνονται δεκτά στην Αγγλία είναι πραγματικά μικρά παιδιά με την εξής ανάρτηση:

«Η συμπεριφορά ορισμένων απέναντι σε αυτούς τους νεαρούς πρόσφυγες είναι απίστευτα ρατσιστική και άκαρδη. Τι συνέβη στην πατρίδα μας;». Παρά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη ανάρτηση δεν λέει τίποτα περισσότερο από το αυτονόητο, προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων και πάρα πολλά υβριστικά μηνύματα, σε ορισμένα από τα οποία τον χαρακτήριζαν φίλο των «αγριανθρώπων» στη «ζούγκλα του Καλαί».

Ο πρώην ποδοσφαιριστής επαλήθευσε με νέα ανάρτηση: «Αναρωτιέμαι τι είναι αυτό που κάνει κάποιους να νιώθουν ανώτεροι των άλλων, επειδή στάθηκαν τυχεροί στο πού γεννήθηκαν». Μετά από αυτή, εκτός από τους ανώνυμους σχολιαστές του διαδικτύου ο Λίνκερ είχε να αντιμετωπίσει και τις δυο κιτρινοφυλλάδες.

Στο παρελθόν, ο Λίνκερ είχε ταχθεί κατά του Brexit και είχε αποκαλέσει τον Νάιτζελ Φάρατζ «βλάκα». Ετσι, τα δυο ταμπλόιντ, που είχαν πρωτοστατήσει στην προπαγάνδα υπέρ της αποχώρησης της Βρετανίας από την ΕΕ, βρήκαν μια καλή ευκαιρία για να πάρουν τη ρεβάνς.

Από την πλευρά του BBC εκδόθηκε επίσημη ανακοίνωση, με την οποία δηλώνει ότι δεν έχει πρόβλημα με τις δηλώσεις του συνεργάτη του. Δηλώσεις υπέρ του Λίνκερ έκανε και ο ηγέτης των Εργατικών, Τζέρεμι Κόρμπιν, που εξύμνησε τη στάση του.

Μια παράμετρος που πρέπει να σημειώσουμε είναι ότι ο Γκάρι Λίνκερ ήταν αρκετά δημοφιλής ποδοσφαιριστής και είχε την αποδοχή και των αντίπαλων οπαδών, αφού εκτός από την έφεσή του στο σκοράρισμα είχε να επιδείξει και το ήθος του (στην καριέρα του κατάφερε να μην αποβληθεί ποτέ). Όταν λοιπόν μια προσωπικότητα όπως αυτός γίνεται στόχος μιας τόσο δυναμικής επίθεσης από τις σκανδαλοθηρικές φυλλάδες, είναι φανερό ότι ο ρατσισμός και η ξενοφοβία έχουν «δηλητηριάσει» ένα σημαντικό ποσοστό της ευρωπαϊκής εργατικής τάξης, που δεν ανέχεται ούτε τις «άχρωμες» πολιτικά δηλώσεις ενός πρώην αγαπημένου ποδοσφαιριστή.

Η διαπίστωση αυτή δείχνει πόσο σημαντικές είναι οι αντιφασιστικές, αντιρατσιστικές πρωτοβουλίες από τους οπαδούς και γιατί δεν πρέπει να αφήσουμε τις θύρες των οργανωμένων οπαδών να γίνουν φέουδο φασιστικών και νεοναζιστικών συμμοριών.

Για το κέρδος συμμαχούν και με το διάβολο

ΗDimera Media Investments (εταιρία του ομίλου Dimera Group) του Ιβάν Σαββίδη είναι ο χορηγός του πρωταθλήματος της Super League. Το ΔΣ της Λίγκας αρχικά δέχτηκε την εκπρόθεσμη προσφορά της Dimera και στη συνέχεια αποφάσισε ότι είναι η καλύτερη σε σύγκριση με τις προσφορές του ΟΠΑΠ (Μελισσανίδης) και της Alter Ego (Μαρινάκης), αφού για τα επόμενα δυο χρόνια στο ταμείο της Λίγκας θα μπουν 5.000.000 ευρώ (2.250.000 και 2.750.000).

Η απόφαση ήταν ομόφωνη, καθώς ο εκπρόσωπος του Ολυμπιακού έκανε την ανάγκη φιλοτιμία και συντάχθηκε με τις υπόλοιπες ομάδες, τονίζοντας ότι θα ψηφίσει την καλύτερη οικονομικά πρόταση. Και επειδή κάπου έπρεπε να εκτονώσει τα νεύρα του (δεν ήταν εύκολο να καταπιεί μια επιχειρηματική και επικοινωνιακή ήττα, η οποία μάλιστα ήρθε στις «καθυστερήσεις» και ενώ πανηγύριζε τη διαφαινόμενη νίκη του αφεντικού του), ο Βρέντζος επιτέθηκε κατά του προέδρου της Λίγκας, Γιώργου Στράτου, καταγγέλλοντας ότι υποστήριζε με εμμονή την πρόταση του ΟΠΑΠ και επί της ουσίας λειτουργούσε ως υπάλληλος της συγκεκριμένης εταιρίας.

Παρά την ομόφωνη απόφαση, οι εκπρόσωποι των ομάδων είχαν να αντιμετωπίσουν δυο ακόμη ζητήματα. Το πρώτο είχε σχέση με την αναμενόμενη απόφαση του ΣτΕ για τη συνταγματικότητα ή όχι του νόμου Παππά. Η Dimera Media Investments, που είναι πλέον χορηγός του πρωταθλήματος, είναι πιθανό

σε μερικές μέρες να μην έχει λόγο ύπαρξης και να πάψει να υπάρχει, αφού είναι η εταιρία που θα «τρέξει» το τηλεοπτικό κανάλι του Σαββίδη. Αν ο νόμος κριθεί αντισυνταγματικός, τότε δε θα υπάρχει κανάλι, άρα δε θα υπάρχει η συγκεκριμένη εταιρία. Σύμφωνα με τα όσα ειπώθηκαν στο ΔΣ της Λίγκας, θα υπάρχει πρόβλεψη στη σύμβαση που θα υπογράψουν οι δυο πλευρές, η οποία θα προβλέπει ότι αν υπάρξει εμπλοκή στο θέμα του καναλιού, η Λίγκα θα πάρει κανονικά τα φράγκα που προβλέπει η αρχική συμφωνία και ο Σαββίδης θα διαφημίσει κάποια άλλη από τις εταιρίες του μέσω του ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος. Ορισμένοι εξέφρασαν την ανησυχία τους για τυχόν νομικές εμπλοκές, όμως όλα δείχνουν ότι δε θα υπάρξει πρόβλημα, αφού τα φράγκα είναι πολλά και οι «ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου» θα βρουν τη λύση για να τα βάλουν στα ταμεία των ομάδων τους.

Το δεύτερο θέμα αφορά τη συνεργασία της Super League με το συνδρομητικό κανάλι της NOVA. Οι σχέσεις των δυο πλευρών δεν βρίσκονται στο καλύτερο σημείο τους. Η ένταση ανάμεσά τους, με αφορμή τις αναβολές των αγώνων στο τέλος της περσινής σεζόν και στην αρχή της φετινής, παραμένει, μολονότι έχουν πέσει οι τόνοι της αντιπαράθεσης. Προς το παρόν, από το συνδρομητικό κανάλι δεν υπάρχει κάποια αντίδραση στη συμφωνία με τη Dimera, όμως είναι απίθανο να αποδεχτεί ασυζητητί τη συμφωνία και να διαφημίζει

κατά τη διάρκεια των αγώνων ένα ανταγωνιστικό κανάλι.

Μέχρι σήμερα χορηγός του πρωταθλήματος ήταν ο ΟΠΑΠ και δεν υπήρχε θέμα ανταγωνισμού, αφού ο οργανισμός ήταν και είναι μονοπώλιο που δραστηριοποιείται στον αθλητικό (και όχι μόνο) τζόγο. Μετά την αποδοχή της πρότασης χορηγίας της Dimera, τα δεδομένα αλλάζουν και θα έχει ενδιαφέρον να δούμε πώς θα αντιμετωπίσει τη νέα κατάσταση η NOVA και πώς θα διαχειριστεί μια σειρά από τους 43 όρους που τέθηκαν από την πλευρά του Σαββίδη και έγιναν δεκτοί από τη Λίγκα, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους αφορούν την προβολή του νέου λογότυπου του πρωταθλήματος καθώς και εκδηλώσεις προώθησης του πρωταθλήματος (άρα και της εταιρίας-χορηγού).

Οι αισιόδοξοι πιστεύουν ότι θα υπάρξει συμφωνία και συνεννόηση ανάμεσα σε NOVA και Dimera και οι δυο εταιρίες θα συνεργαστούν για να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους, υπάρχουν όμως και οι απαισιόδοξοι που φοβούνται ανεξέλεγκτες καταστάσεις. Στο άμεσο μέλλον θα δούμε ποιους θα δικαιωθούν από τις εξελίξεις. Αυτό που μπορούμε να πούμε σαν γενική αρχή είναι ότι οι καπιταλιστές των δυο εταιριών θα αποφασίσουν με βάση την κερδοφορία τους.

Μια ακόμα παράμετρος, που είναι πολύ πιθανό να συνδυαστεί και με εκδηλώσεις αθλητικής βίας, είναι η στάση που θα κρατήσουν οι οργανωμένοι οπαδοί των μεγάλων κυρίως ομάδων. Μέχρι σήμερα, η διαφήμιση του ΟΠΑΠ δε δημιουργούσε εντάσεις στις εξέδρες και στις θύρες των οργανωμένων οπαδών, όμως δεν ξέρουμε πώς θα αντιδράσουν οι κόκκινοι, πράσινοι και κίτρινοι οπαδοί όταν η ομάδα τους χάνει και σε κάθε γωνιά του γηπέδου τους είναι εμφανής η παρουσία της εταιρίας του Σαββίδη. Μπορεί οι καπιταλιστές, όταν πρόκειται για κέρδη, να είναι πρόθυμοι και ικανοί να συμμαχήσουν και με το διάβολο, δε συμβαίνει όμως το ίδιο και με τους οπαδούς που είναι απρόβλεπτοι, ιδιαίτερα όταν τα δρώμενα εντός του αγωνιστικού χώρου δεν είναι υπέρ της ομάδας τους.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

JAYME MONZARDIM

Ολγα

Βραζιλιάνικο ιστορικό δράμα του 2004. Η Ολγα Μπενάρियो Γκούτμαν είναι μια από τις σχετικά ξεχασμένες και πιο ηρωικές γυναίκες φιγούρες του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος. Αναδείχτηκε σε κεντρική μορφή της Κομμουνιστικής Διεθνούς Νέων. Επιπλέον αναλάμβανε και εκτελούσε διεθνείς αποστολές για λογαριασμό της Κομιντέρν, πράγμα που της стоίχισε μια σύλληψη στη Μεγάλη Βρετανία για κατασκοπία.

Το 1934 βοηθά τον Λουίς Κάρολος Πρέστες, ηγετική μορφή του ΚΚ Βραζιλίας, να επιστρέψει στη χώρα του. Δύο χρόνια αργότερα, μετά την εγκαθίδρυση της δικτατορίας του Ζετούλιο Βάργκας κι ενώ και οι δυο βρίσκονται στην παρανομία, συλλαμβάνονται μετά από κατάδοση. Οι αρχές της Βραζιλίας, που συνεργάζονται στενά με τους γερμανούς ναζί, τους παραδίδουν την Ολγα. Η Ολγα Μπενάρियो οδηγήθηκε αρχικά στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Ράβενσμπρουκ. Θανατώθηκε στον θάλαμο αερίων του Κέντρου Ευθανασίας του Μπέρνμπουργκ το 1942.

MAPEN ANTE

Τόνι Ερντμαν

Ηταινία που αναστάτωσε το φετινό φεστιβάλ των Καννών συναντιέται αυτήν την εβδομάδα με το ελληνικό κοινό. Ο αιώνια πλακατζής Γουίνφριντ λατρεύει να ενοχλεί την κόρη του. Όταν αυτή θα φτάσει σε οριακό σημείο και θα του ζητήσει να σταματήσει, ο Γουίνφριντ μεταμορφώνεται σε Τόνι Ερντμαν, μια νέα περσόνα με γελοία ψεύτικα χαρακτηριστικά.

Η Μάρεν Αντε θέλησε να σπάσει και να κριτικάρει το καλούπι του καλοσουλουπωμένου, σοβαρού, οργανωμένου Βορειοευρωπαίου μέσα από μια ταινία που συνδυάζει έντονα κωμικά και

δραματικά στοιχεία. Η σχέση μεταξύ ενός γονιού και του παιδιού του πάντοτε αποτελεί σχέση αναφοράς και ωραία ευκαιρία για περαιτέρω παρατήρηση κοινωνικών κανόνων, στερεοτύπων κλπ.

Η γερμανίδα σκηνοθέτης, έγινε διεθνώς γνωστή από την πρώτη κιάλας ταινία της, «The Forest For the Trees», η οποία κέρδισε το Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής στο Σάντανς το 2003. Υστερα από έξι χρόνια, η ταινία της «Ολοι οι άλλοι» ενθουσίασε και κέρδισε την Αργυρή Αρκτο και το βραβείο γυναικείας ερμηνείας στο Βερολίνο.

ΒΙΝΣΕΝΤ ΠΕΡΕΣ

Μόνος στο Βερολίνο

Γερμανία, 1940. Μετά το θάνατο του μοναχογιού τους σε μια μάχη του πολέμου, ο Όττο και η Άννα Κουάνγκελ αποφασίζουν να αντισταθούν στον Χίτλερ και τους ναζί. Αρχίζουν να γράφουν ανώνυμα μηνύματα που καλούν τον λαό να ξεσηκωθεί ενάντια στον Χίτλερ και να διαδηλώσει κατά των ναζί και τα αφήνουν σε γραμματοκιβώτια σ' όλη την πόλη. Σύντομα, ένας επιθεωρητής της Γκεστάπο ανα-

Ανώγεια, Βιάννο, Κάντανο τα κάψαν οι Ναζί
 φασίστες δε χωρούν σε τούτο το Νησί!

Το δίστιχο συνόδευε τη φωτογραφία από τον ποδοσφαιρικό αγώνα Αετός Ανωγείων -Λίβας Ρεθύμνου για τη Β' τοπική κατηγορία. Για όσους δεν γνωρίζουν, ο Λίβας είναι η ομάδα-σύμβολο της αντιφασιστικής δράσης στο Ρέθυμνο. Όσο για τα Ανώγεια, δε χρειάζονται συστάσεις: δυο φορές τα έκαψαν οι ναζί, κάθε οικογένεια θρηνεί νεκρούς και η νεοναζιστική συμμορία του Μιχαολιάκου δεν παίρνει ούτε μια ψήφο.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Με μπούκωναν μωρό «Μεγάλη Ιδέα»
Κρύβοντάς μου τον πιο αιμοβόρο οχτρό μου:
Να 'μαι του ξένου ο πάτος, να μισώ
Και να καταφρονώ τ' ανόσιο πλήθος.**

**Τα σκολειά μου τα κλείνανε τα μάτια.
Μου τ' άνοιγαν η ζούγκλα των Ολίγων
Και τα «καταραμένα» τα βιβλία.
Κι ολάνοιχτ' απόμειναν ως το τέλος.
(Κ. Βάρναλης: «Αυτονεκρολογία»)**

Δωσ' μοι πα στω και ταν γαν κινήσω.

► Κρυφός ή φανερός ο κόφτης είναι κόφτης.

► Ατμόσφαιρα: όλο και περισσότερο διοξείδιο του άνθρακα. Διότι τα καπιταλιστικά κέρδη θέλουν (ανθρωπο)θυσίες.

► Ωραίος ο βουλευτής Ζαν-Φρανσουά Κοπέ: δεν γνωρίζει (καν) πόσο κάνει ένα κρουασάν στη Γαλλία: σκέτος κόπερος...

► Δεν «πήραν χαμπάρι» ΤΑ ΝΕΑ (www.tanea.gr, 25/10/2016) ότι ο δολοφόνος, πρώην μπάτσος, ήταν και... δεμένος με τη Χρυσή Αυγή. Δεν αναφέρουν, μάλιστα, καν το όνομά του...

► Υπεροψία (!) Τσίπρα: «Προτιμώ να κερδίζω τις εκλογές παρά τις δημοσκοπήσεις». Όσο για το «είμαι αισιόδοξος», αυτό είναι η μόνιμη επωδός όσων χάνουν...

► Επιδότηση μειωμένου ωραρίου (Γ. Κατρούγκαλος). Ο πληρώνων τον λογαριασμό, και πάλι, ο εργαζόμενος.

► «Ιδεολογικό» το πρόβλημα των απολύσεων κατά Κατρούγκαλο. 1.500.000 άνεργοι δεν έχουν την ίδια γνώμη.

► Τι λόγο έχουν οι εκπαιδευτικοί να παίρνουν μέρος στα υπηρεσιακά συμβούλια;

λαμβάνει να εξιχνιάσει το ποιος κρύβεται πίσω από τα μηνύματα.

Ο Πέρες εστιάζει «στην καθημερινή αντίσταση απλών ανθρώπων». Πιστεύει πως η αύξηση του πολιτικού λαϊκισμού της Δεξιάς σε όλη την Ευρώπη είναι ένα ευρωπαϊκό και όχι γερμανικό ζήτημα κι αυτός είναι ένας από τους λόγους που ο ίδιος προτίμησε να γυρίσει την ταινία στα αγγλικά.

Πάντα αυτό το θέμα απασχολούσε και θα απασχολεί τους δημιουργούς. Το ζήτημα είναι ότι συνεχώς αποπολιτικοποιείται η αντίσταση στους ναζί και εγγράφεται ως αντίδραση κάποιων γενναίων σε έναν κατασταλτικό και καταπιεστικό μηχανισμό. Σίγουρα υπήρχε και αυτό το στοιχείο, όμως, όταν ο σκηνοθέτης δεν αναγνωρίζει τις πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες και παραμένει στη μεμονωμένη ανάδειξη ατομικών αντιδράσεων, τότε, ενδεχομένως παρά τη θέλησή του, γίνεται θύμα του πολιτικού λαϊκισμού της Δεξιάς.

Και βέβαια, η άνοδος του φασισμού κατά το Μεσοπόλεμο στην Ευρώπη συνέβη σε συνθήκες σκληρής ταξικής πάλης και εξίσου σκληρής πολιτικής πάλης, στην οποία συμμετείχαν τρία μεγάλα ρεύματα: η Δεξιά, η Σοσιαλδημοκρατία (με την εργατική σύνθεση και το αστικό πρόγραμμα) και το Κομμουνιστικό Κίνημα (που ήταν και ο στόχος του αστισμού και της φασιστικής του έκφρασης). Αμα τα ξεχνάμε αυτά, τότε έχουμε ήδη απομακρυνθεί από την αναγκαία ιστορική συνθήκη, πάνω στην οποία ένας έντιμος δημιουργός θα έπρεπε να τοποθετεί ακόμα και τις προσωπικές ιστορίες στις οποίες επιλέγει να εστιάσει ένα έργο.

Ελένη Π.

► «Νέες θέσεις εργασίας με την εκταμίευση των 2,8 δισ. ευρώ» λέει ο Μοσκοβισί. Τρέξτε, κόσμε!

► Κατ' αρχήν μας πληροφορεί η εφημερίδα Το Βήμα (www.tovima.gr/world/article/?aid=839353) πως η Φίλιπ Μόρρις αλλάζει σχέδια: αφού έβγαλε τα κέρδη της από τα 850 δισ. τσιγάρα, τα οποία πούλησε το 2015, σχεδιάζει να γίνει... οικολόγα πουλώντας «υποκατάστατα που θα πωλούνται, αλλά δεν θα σκοτώνουν». Αρα, δεν «συστήνει στους καπνιστές να σταματήσουν αυτή τη βλαβερή συνήθεια» αλλά τους καλεί να καταναλώσουν ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ προϊόν της. Σιγά μην νοιάζεται η εταιρία για την υγεία των καπνιστών.

► Ραδιενεργό ιώδιο, σε μικρές ποσότητες, διέρρευσε την Δευτέρα από αντιδραστήρα στη Νορβηγία. Και μας... καθησυχάζουν ότι όλα παν' καλά (για το καλό μας...).

► Into the wild

► «Οι εκλογές θα γίνουν το φθινόπωρο του 2019» Α. Τσίπρας. Και αυτό είναι μία, ακόμη, δέσμευση...

► Ωραίος ο Δρίτσας: «ΝΔ και ΠΑΣΟΚ ήθελαν ιδιωτικοποιήσεις με αποικιακή νοοτροπία».

Ηδη υπερέτος

Ενώ είναι άλλο να κάνεις ιδιωτικοποιήσεις χωρίς τέτοια νοοτροπία. Και, κυρίως, να πονάς... Πολύς ο πόνος...

► Η Μισέλ και η κοκοροικογένεια (πολύς πόνος κι εκεί).

► Ο μεν Γεωργιάδης μπορεί να ζήτησε «επαναλειτούργια-επαναφορά» του ιδιώνυμου, όμως οι Συριζανέλ τι σχέση έχουν με τους αγώνες και τα ιδανικά των κομμουνιστών του 20ού αιώνα; (από 1929 έως και 1954).

► Να το και το ανεκδοτάκι (της Κ. Μπρεγιάννη στην www.avgi.gr, 23/10/2016): «Είμαστε η "ΑΥΓΗ" στο σκοτάδι σας» - Αντρέα δε θυμίζει;

► Greet great greedy Greeks.

► Αφού «πάπαλα» η ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια, η συγκυβέρνηση «μελετά μοντέλα» εισαγωγής από την καπιταλιστική Ευρώπη. Μελετάει τας γραφάς...

► Σεισμός στη Ζάκυνθο. Κραδασμοί στην κοινωνία;

► Εκπτώσεις από 1 Νοέμβρη. (Καθόλου) μακάριοι οι πτωχοί τη τσέπη ότι αυτοί ουδέν δυνηθήσονται αγοράσειν.

► «Πολύνεκρη επίθεση σε κέντρο εκπαίδευσης αστυνομικών» (www.efsyn.gr/arthro/25/10/2016). Κι εμείς τι υποτίθεται ότι πρέπει να κάνουμε; Να κλάψουμε;

► 1.250 ασφαλίτες στην εκκένωση της «Ζούγκλας» του Καλαί. Φόβος...

► «Η κουλτούρα του γυμνισμού άνθησε στην Αν. Γερμανία» (www.kathimerini.gr, 25/10/2016). Και του φασισμού και του ρατσισμού...

► Η σύζυγος (Δ. Στράτου) καλεί σύζυγον να ιδρύσει πολιτικό σχήμα και να κατέβει στις εκλογές. (ε, ρε, Μπαρούφ, επιρροή που διαθέτεις...).

► Το νοσοκομείο ονομάζεται "Glenfield Children's Heart Centre". Βρίσκεται στην Βρετανία. Και πάει για κλείσιμο (σεβασμός στην ανθρωπίνη

ζωή...).

► «Σοσιαλισμός χωρίς δημοκρατία είναι σαν αυγό χωρίς τσόφλι» - Θυμήθηκε το '56 η -πρώην ευρωρεβιζιονιστική- εφημερίδα "The Morning Star" για να (ξανα)καταθέσει τις (ήδη γνωστές) απόψεις της.

► «Τρεκλίζει το Πακιστάν» μετά την επίθεση στην Κουέτα (www.theguardian.com/world/2016/oct/25/quetta-attack-pakistan-reels-as-more-than-50-die-in-assault-on-police-academy). Κοντά στην πραγματικότητα.

► Σήμερα το στρατόπεδο σωμαίνει.

Σήμερα ο ήλιος τρέμει αγκιστρωμένος στη σιωπή

Όπως τρέμει το σακάκι του σκοτωμένου στο συρματοπλεγμα.

Σήμερα ο κόσμος είναι λυπημένος.

Ξεκρέμασαν μία μεγάλη καμπάνα και την ακούμπησαν στη γη.

Μες στο χαλκό της καρδιοχτυπά η ειρήνη.

Σιωπή! Ακούστε τούτη την καμπάνα.

Σιωπή! Οι λαοί περνούν σηκώνοντας στους ώμους τους

Το μέγα φέρετρό του Μπελογιάννη.

(Γ. Ρίτσος «Ο άνθρωπος με το γαρύφαλλο»)

► He's in heaven: «Βρετανός τραπεζίτης ξόδεψε 1 εκ. δολάρια για "πόρνες και ναρκωτικά" πριν σφάξει δύο γυναίκες και γυρίσει βίντεο που αποπνέουν ανωμαλία» -Η «καλή» πλευρά των καπιταλιστών.

► Επέκταση του αεροδρομίου Χήθροου: αχόρταγοι για κέρδη.

► Αν ίσως συναντηθούμε στην άκρη του δρόμου θα ξέρεις ότι είμ' εγώ από τους χιονιάδες της κόμης μου, και τις άτακτες λέξεις και γυρίσματα.

Βασίλης

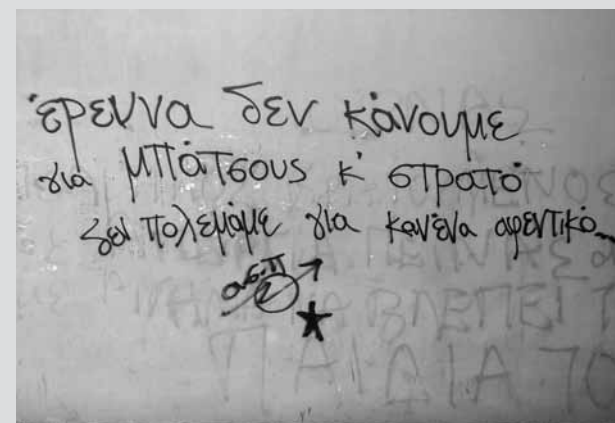
οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ «Δημοκρατία στο Σοσιαλιστικό Κόμμα» - «Ενα επονειδιστικό τέλος;» - «Πραξικοπηματίες βαρόνοι» - «Η επανάσταση των ρόδων». Αυτά γράφουν τα πλακάτ στα χέρια των διαδηλωτών-μελών του PSOE, που συγκεντρώθηκαν έξω από τα κεντρικά γραφεία του κόμματος στη Μαδρίτη, ζητώντας να μην υπάρξει ψήφος ανοχής (με αποχή των βουλευτών του PSOE) από την ψηφοφορία για ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση. Οι βαρόνοι του κόμματος, όμως, είχαν πάρει τις αποφάσεις τους. Ωθησαν τον προηγούμενο πρόεδρο (Πέδρο Σάντσεθ) σε παραίτηση και έβαλαν ως μεταβατικό πρόεδρο μια μαριονέτα τους (Χαβιέρ Φερνάνδεθ), για να εξασφαλίσουν την πλειοψηφία υπέρ της ψήφου ανοχής. Και την εξασφάλισαν, φυσικά, κόντρα όχι μόνο σ' αυτούς που διαδήλωναν έξω από την έδρα του κόμματος, αλλά και στο 50% των μελών του, που είχε ήδη υπογράψει κείμενο που ζητούσε την καταψήφιση της κυβέρνησης Ραχόι. Τα μέλη των αστικών κομμάτων θεωρούνται «πολύτιμος θησαυρός» μόνο όταν χειροκροτούν τις ηγεσίες. Όταν επιμένουν σε γραμμή αντίθετη απ' αυτή της ηγεσίας, έστω και σ' ένα ζήτημα τακτικής (να μην ξανακάνουν πρωθυπουργό τον Ραχόι ζήτησαν, όχι να γίνει το PSOE επαναστατικό κόμμα), απλά είναι... σαν να μην υπάρχουν.

◆ Ούτε ανεργία ούτε εργασία, φωτιά σε κράτος κι εξουσία (εμπρός για τρία, αυγά απ' την Τουρκία). Το σύνθημα είναι γραμμένο σε δρομάκι κάθετο στην Ακαδημία, στο ύψος της Λυρικής Σκηνής (εξού και το δικό μας... λυρικό συμπλήρωμα). Σχόλιο δε θα κάνουμε. Μόνο μια απορία θα εκφράσουμε: σε τι συνίσταται η διαφορά κράτους και εξουσίας;

◆ Το σύνθημα είναι γραμμένο σε τοίχο της πρυτανείας του ΕΜΠ στο Ζωγράφου και τα αρχικά της υπογραφής σημαίνουν Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Πολυτεχνείου. Αφήνοντας στην άκρη στοιχεία φόρμας και πολιτικής τα οποία δεν χρησιμοποιούνται από το δικό μας χώρο, στεκόμαστε στον πυρήνα του, που άπτεται ζητημάτων παιδείας και ζητημάτων αντιπολεμικής-αντικαπιταλιστικής κατεύθυνσης. Στοιχεία σημαντικά για το κίνημα της νεολαίας στον καιρό μας.

Ασφαλώς, δε βρισκόμαστε στο πρώτο εξάμηνο του 2015, όταν ο Μπαρουφάκης προκαλούσε δημοσιογραφικό σάλο στις Βρυξέλλες και κάθε συνάντηση του Τσίπρα με τη Μέρκελ, τον Ολάντ, τον Γιούνκερ, ακόμα και τον διακοσμητικό Σουλτς είχε χαρακτήρα «ειδησεογραφικού γεγονότος». Ο Τσίπρας μπορεί να συναντιέται, πλέον, χωρίς ταρατατζούμ, με τους ιμπεριαλιστές ηγέτες. Και από τον ευρωπαϊκό Τύπο δεν αντιμετωπίζεται ως «ταρα-

Επιχείρηση προπαγάνδας με το χρέος

ξίας» ή ως «μαύρο πρόβατο», ούτε ως «κακός μαθητής» που παραλείπει «να κάνει τα μαθήματά του». Αντίθετα, αντιμετωπίζεται σαν ένας υπεύθυνος πολιτικός, που κατάφερε να κερδίσει απανωτές εκλογικές μάχες και να καθαρίσει το κόμμα του από τους «ριζοσπάστες», αν και ακόμα αντιμετωπίζει προβλήματα με κάποιους υπουργούς του που -σε αντίθεση με τον ίδιο- εξακολουθούν να μην «ενστερνίζονται» το «πρόγραμμα» και να βάζουν προσκόμματα στην υλοποίηση των «μεταρρυθμίσεων».

Γι' αυτό και δεν υπάρχουν πια δηλητηριώδη σχόλια και επιθετικός τόνος στα δημοσιεύματα που αφορούν τη διεθνή δραστηριότητα του Τσίπρα και των υπουργών του. Ακόμα κι όταν παρουσιάζονται σημεία «τριβής», η παρουσίασή τους είναι χαμηλότονη, χωρίς εκείνα τα παλιά περί «τεμπέληδων Ελλήνων», που θέλουν «να τους πληρώνει ο ευρωπαίος φορολογούμενος». Αυτό δε σημαίνει, όμως, ότι στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες είναι διατεθειμένοι να ικανοποιήσουν τις ανάγκες κάθε προπαγανδιστικής εκστρατείας που σχεδιάζει ο Τσίπρας.

Αυτό συνέβη και με την προπαγάνδα για το χρέος, την οποία ο ίδιος ο Τσίπρας θέλησε να κορυφώσει με ένα δικό του ταξίδι στις Βρυξέλλες, όπου συναντήθηκε με τον πάντα διαιθέσιμο Σουλτς (αυτός παίζει το ρόλο που στη χώρα μας παίζει ο πρόεδρος Πάκης), με τον «έξω καρδιά» Γιούνκερ και με τους Ολάντ και Μέρκελ στο περιθώριο της συνόδου κορυφής της ΕΕ. Οι δυο τελευταίοι δεν είχαν κανένα λόγο να του αρνηθούν μια συνάντηση, όμως το μόνο που βγήκε από τις δύο συναντήσεις ήταν κάποιες φωτογραφίες. Δηλώσεις δεν έγιναν ούτε από τη Μέρκελ ούτε

από τον Ολάντ. Υπήρξαν, όμως, διαρροές στο γερμανικό Τύπο, που σε θαυμαστή ομοφωνία (απόδειξη του ότι έγινε οργανωμένη διαρροή) έγραψε πως ο Τσίπρας «έφαγε πόρτα» από τη Μέρκελ.

Δε χρειαζόμασταν, όμως, το γερμανικό Τύπο για να καταλάβουμε ότι πράγματι ο Τσίπρας «έφαγε πόρτα». Αν συνέβαινε κάτι διαφορετικό, τότε η Μέρκελ θα άφηνε κάποιον «φιλελληνικό» υπαινιγμό στις δηλώσεις της ή θα ανέθετε στον εκπρόσωπό της να πει κάτι σχετικό. Ή θ' άφηνε η κυβερνητική προπαγάνδα κάποιον υπαινιγμό. Ο ίδιος ο Τσίπρας, όμως, υπήρξε εξαιρετικά προσεκτικός, στην εκτεταμένη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στις Βρυξέλλες στους έλληνες δημοσιογράφους. «Η συζήτηση έγινε σε ένα πάρα πολύ καλό κλίμα» ήταν το μόνο σχολίο του για τη συνάντηση με την Μέρκελ.

Αμα κανείς διαβάσει προσεκτικά τις δηλώσεις Τσίπρα, όμως, θα διαπιστώσει πως η κυβέρνηση κλείνει την προπαγανδιστική εκστρατεία και προσαρμόζεται στα πραγματικά συμφωνημένα στο Eurogroup του προηγούμενου Μάη. «Εθεσα την ανάγκη να τηρηθούν τα συμφωνηθέντα σε ό,τι αφορά το ελληνικό πρόγραμμα από όλες τις πλευρές» είπε ο Τσίπρας. «Πιστεύω ότι οι συνομιλητές μου κατανόησαν αυτή την ανάγκη, πιστεύω ότι κανείς δεν επιθυμεί νέες αναταράξεις στην Ευρώπη, ιδιαίτερα τη στιγμή που όλοι αναγνωρίζουν το ρόλο της Ελλάδας ως πόλου σταθερότητας σε μια εύθραυστη περιοχή και τον ειδικό ρόλο που παίζει στο προσφυγικό, στην προσφυγική κρίση» συνέχισε. Στο «διά ταύτα», όμως, περιορίστηκε σε αοριστολογίες: «Πιστεύω, λοιπόν, ότι είναι εφικτό μέχρι το Eurogroup του

Δεκέμβρη, να έχουμε θετικές εξελίξεις και θετικές αποφάσεις, ώστε η νέα χρονιά να ξεκινήσει είτε με την Ελλάδα στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης, είτε πολύ σύντομα στη νέα χρονιά, στις αρχές της νέας χρονιάς, η Ελλάδα να ενταχθεί στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης». Αυτό, όμως, είναι κάτι άλλο από την «απομείωση του χρέους», για την οποία μιλούσε ως τώρα ή, έστω, από τη «συγκεκριμενοποίηση των μεσοπρόθεσμων μέτρων» που αναφέρονται στην απόφαση του Eurogroup στις 24 Μάη.

Απαντώντας στις πρώτες ερωτήσεις, ο Τσίπρας υπήρξε αρχικά γενικόλογος: «Στο Eurogroup του Μαΐου, οι αποφάσεις που παρθήκαν σε σχέση με το ζήτημα του χρέους ήταν εξαιρετικά θετικές. Ήταν σε απολύτως θετικό πλαίσιο». Αμέσως μετά, όμως, το ξεφούρνισε: «Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, των αποφάσεων του Eurogroup του Μαΐου είναι απολύτως εφικτό να βρεθεί η δυνατότητα της **συγκεκριμενοποίησης εκείνων των βραχυπρόθεσμων μέτρων** που θα καταστήσουν εφικτό ένα σχέδιο βιωσιμότητας για το ελληνικό χρέος!»

Μα για τα βραχυπρόθεσμα μέτρα κανένας δεν έχει αντίρρηση. Ο διευθύνων σύμβουλος του ESM Κλάους Ρέγκλινγκ μάλιστα, έχει αποκαλύψει ότι ήδη οι υπηρεσίες του συζητούν με τον ΟΔΔΗΧ (Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους) με αντικείμενο τη μετατροπή των κυμαινόμενων επιτοκίων σε σταθερά. Όπως έχει πει, μάλιστα (και το έχουμε γράψει προ εβδομάδων), αυτό «δε θα είναι δωρεάν». Όπως εξήγησε ο γερμανός τεχνοκράτης, «όσο πιο πολύ σταθεροποιούμε τις μελλοντικές πληρωμές τόσο υψηλότερο θα είναι το κόστος αρχικά. Δεν είναι δωρεάν. Αν

διασφαλίσουμε ότι τα επιτόκια κλειδώνουν για μεγαλύτερο διάστημα, αυτό σημαίνει ότι το επιτοκιακό κόστος θα ανέβει τα πρώτα χρόνια. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να συζητήσουμε με τον ελληνικό Οργανισμό για τη Διαχείριση του Δημοσίου Χρέους και τις άλλες δικαιούχους χώρες για να δούμε ποιες είναι οι προτιμήσεις τους».

Μιλώντας επομένως για «συγκεκριμενοποίηση των βραχυ-

πρόθεσμων μέτρων», ο Τσίπρας κηρύσσει το τέλος της προπαγάνδας περί «καθορισμού από τώρα των μεσοπρόθεσμων μέτρων που θα εφαρμοστούν μετά το 2018, ώστε οι υποψήφιοι επενδυτές να έχουν από τώρα μια εικόνα σταθερότητας και να έρθουν να επενδύσουν χωρίς να φοβούνται ότι υπάρχει ρίσκο». Η νέα «μεγάλη ιδέα» είναι πλέον η συμμετοχή στο πρόγραμμα «ποσοτικής χαλάρωσης» της ΕΚΤ, που θα επιτρέψει στον ελληνικό καπιταλισμό να μειώσει το κόστος του τραπεζικού δανεισμού.

Θα εντάξει η ΕΚΤ την Ελλάδα στο πρόγραμμα «ποσοτικής χαλάρωσης»; Ο Ντράγκι αρνείται και να το συζητήσει δημόσια αυτή τη στιγμή. Ζητά να κλείσει πρώτα η δεύτερη αξιολόγηση του τρίτου Μνημόνιου και να ξεκαθαρίσει το ζήτημα της συμμετοχής του ΔΝΤ στο «πρόγραμμα», με ένα συμβολικό έστω ποσό δανεισμού. Είναι φανερό ότι η απόφαση δε θα παρθεί σε συνεργασία με την ελληνική κυβέρνηση. Το παζάρι θα γίνει στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες.

Δεν τα αγνοεί ό'λ' αυτά ο Τσίπρας. Όμως, πρέπει να έχει ένα προπαγανδιστικό αποκούμπι. Μέτρα ανακούφισης της σκληρής λιτότητας δεν μπορεί να πάρει. Αντίθετα, το κεφάλαιο απαιτεί και η κυβέρνησή του θα πάρει νέα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα. Αν δε δείξει ότι δήθεν δίνει σκληρό αγώνα για το χρέος, σε λίγο δε θα μπορεί καν να μιλήσει. Μ' αυτή την προπαγάνδα προσφέρει και μια υπηρεσία στο σύστημα. Εμφανίζει το χρέος ως μια πραγματική οφειλή του ελληνικού λαού στους ιμπεριαλιστές δανειστές, που μόνο το ρυθμό αποπληρωμής του πρέπει να διαπραγματευθούν. Περισσότερα γι' αυτό, όμως, στη σελίδα 7.

βαθύ κόκκινο

Το «τίποτα» προσπαθεί να γίνει «κάτι»

Μια βρετανίδα καθηγήτρια «ανθρωπιστικών σπουδών» έδωσε στις αρχές της εβδομάδας διάλεξη στο παραδοσιακό μαγαζί της ελληνικής μπουρζουαζίας (Μέγαρο Μουσικής) με τίτλο «Γυναίκες στα πρόθυρα της επανάστασης: Ρόζα Λούξεμπουργκ και Μέρilin Μονρόε», αντλώντας υλικό -όπως διαβάσαμε- από βιβλίο της με το ίδιο θέμα.

Από τον τίτλο ακόμα αντιλαμβάνεται την αμηχανία και την απέλπιδα προσπάθεια να «δέσει» το θέμα. Η Λούξεμπουργκ δεν βρέθηκε στα πρόθυρα αλλά στην καρδιά μιας επανάστασης και την αφειδώλευτη συμμετοχή της σ' αυτή την πλήρωσε με το μαρτυρικό της θάνατο. Αντίθετα, η Μονρόε δε βρέθηκε ποτέ στα πρόθυρα μιας επανάστασης, παρά μόνο στην καρδιά του αμερικάνικου «σταρ σίστεμ», που την άλεσε στις μυλόπετρες του (και δεν ήταν η μόνη).

Εύκολα αντιλαμβάνεται κάποιος πως με τέτοια δεδομένα, όσο και να το τραβήξεις, δεν μπορείς να βρεις συσχετισμούς και αναλογίες ανάμεσα σε δυο τόσο διαφορετικές φυσιογνωμίες. Δε θα μπορούμε σε συζήτηση με τις απόψεις της καθηγήτριας, όπως τις διαβάσαμε στις εκστασιασμένες αστικές φυλλάδες, γιατί είναι επικοινωνιακά γελοίες. Δε θα τις χαρακτηρίσουμε προσβλητικές για τη Ρόζα, ανιστόρητες, λαθεμένες, τραβηγμένες. Είναι απλώς γελοίες.

Αλλου τύπου είναι η γενίκευση που θέλουμε να κάνουμε και παραπέμπει στο γνωστό παραμύθι του Αντερσεν «Τα καινούργια ρούχα του αυτοκράτορα». Όπως το πλήθος των υπηκόων θαύμαζε τα ανύπαρκτα καινούργια ρούχα του αυτοκράτορα, μέχρι να βρεθεί ένα παιδάκι να φωνάξει «ο αυτοκράτορας είναι γυμνός», έτσι και ο αστικός κόσμος είναι διατεθειμένος να θαυμάσει και να χειροκροτήσει το «τίποτα», όταν αυτό το «τίποτα» του σερβίρεται σαν «κάτι».

Αυτό συμβαίνει σε όλους τους τομείς του αστικού εποικοδομήματος, πλην εκείνων που έχουν σχέση με την άσκηση της εξουσίας. Στον πολιτισμό αυτό συμβαίνει κατά κόρον, όμως συμβαίνει και στις επιστήμες. Ακόμα και στις θετικές επιστήμες, που τροφοδοτούν διάφορες ιδεολογικές λόξες και ανορθολογισμούς. Αν όμως οι θετικές επιστήμες θέτουν από την ίδια τους τη φύση κάποιους περιορισμούς (οι ιδεολογικές λόξες και ο ανορθολογισμός αναπτύσσονται κυρίως στις φιλοσοφικές προεκτάσεις των θετικών επιστημών), στις λεγόμενες ανθρωπιστικές επιστήμες κάθε αλυσίδα έχει κοπεί, κάθε φραγμός έχει εκλείψει.

Η πρόκληση γίνεται στοιχείο της επιστημονικής δουλειάς. Το λογικά και οντολογικά τερατώδες παρουσιάζεται ως πρωτοτυπία. Ολόκληρες στρατιές πανεπιστημιακών γράφουν βιβλία και καλοπληρώνονται σε διαλέξεις ανά τον κόσμο. Είναι κι αυτή μια μπίζνα. Κι όπως κάθε εταιρία καλλυντικών ή απορρυπαντικών «ανακαλύπτει» συνεχώς καινούργιους «πανίσχυρους» παράγοντες (χρωματιστούς κατά προτίμηση), που κάνουν το εμπόρευσό της ακαταμάχητο, έτσι και οι στρατιές των καθηγητάδων των «ανθρωπιστικών σπουδών» στύβουν το μυαλό τους (και το μυαλό των υποτακτικών τους) για να κατεβάσουν ιδέες που θα μετατρέψουν το «τίποτα» σε «κάτι», ώστε να μπορέσουν να το «πουλήσουν» στο αστικό κοινό. Βλέπετε, τα περισσότερα θέματα έχουν ήδη μελετηθεί, ο ανταγωνισμός είναι μεγάλος και η τερατολογία είναι το καλύτερο μέσο για να ξεχωρίσει κάποιος ή κάποια. Αρκεί να ξέρει να τη σερβίρει με συναρπαστικό ή απλά ελκυστικό τρόπο.

Δυστυχώς, σε εποχές υποχώρησης του ιδεολογικού μετώπου της επαναστατικής κατεύθυνσης, της ιστορικοϋλιστικής μεθόδου και της ανατρεπτικής-προλεταριακής αισθητικής, το «τίποτα» συχνά εκλαμβάνεται ως «κάτι» και στους «δικούς μας» κόλπους. Και βέβαια, δεν αρκεί να φωνάζουμε «ο αυτοκράτορας είναι γυμνός». Πρέπει να το αποδεικνύουμε, κυρίως με θετικό έργο, που αναδεικνύει την ιστορική αλήθεια, που οικοδομεί πολιτισμό στον αντίποδα του αστικού κτλ.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση